

Zakład Ochrony Środowiska

Decybel

58-500 JELENIA GÓRA ul. WOLNOŚCI 150/45. tel. 75 64 32 099; 502 641 541;

e-mail: decybel@virgo.com.pl

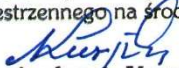

Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Giebułtów

P-21.3/ 2021/ listopad 2022 r.

Autor: **Andrzej Kurpiewski**

BIEGŁY
Ministra Ochrony Środowiska
Zasobów Naturalnych i Leśnictwa
w zakresie sporządzania prognoz skutków
wpływu ustaleń planu zagospodarowania
przestrzennego na środowisko

mgr **Andrzej Kurpiewski**
świadectwo nr 0643

Spis treści

1. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	4
2. Informacje wstępne	8
2.1 Zespół autorski i podstawa formalna opracowania	8
2.2 Zakres prognozy	9
2.3 Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy	10
3. Charakterystyka obszaru objętego opracowaniem	11
4. Analiza stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym oddziaływaniem	14
4.1 Położenie geograficzne i rzeźba terenu	14
4.2 Warunki geologiczne	14
4.3 Gleby i uprawy rolne	15
4.4 Walory wizualne krajobrazu	16
4.5 Warunki wodne	18
4.6 Klimat lokalny i warunki bioklimatyczne	19
4.7 Ocena czystości powietrza	22
4.8 Klimat akustyczny	23
4.9 Pola elektromagnetyczne	25
4.10 Poważne awarie i zagrożenia naturalne	26
4.11 Przyroda ożywiona	27
5. Ocena aktualności opracowania ekofizjograficznego dla obszaru objętego projektem planu	35
6. Charakterystyka obszarów ingerencji projektu projektu planu	35
7. Informacje o projekcie planu	53
7.1 Powiązania projektu planu Studium z innymi dokumentami	53
7.2 Prezentacja głównych ustaleń projektu planu	54
7.3 Zapisy projektu planu ograniczające negatywne oddziaływania na środowisko	55
8. Identyfikacja oddziaływań na środowisko wynikających z realizacji zapisów planu	55
8.1 Identyfikacja ustaleń planu, które mogą powodować negatywne skutki środowiskowe	55
8.2 Wstępna ocena istotności przewidywanych oddziaływań	57
8.3 Identyfikacja oddziaływań skumulowanych	59
9. Przewidywane skutki realizacji ustaleń projektu planu dla poszczególnych komponentów środowiska abiotycznego	60
9.1 Wykorzystywanie zasobów środowiska	60
9.2 Skutki emisji gazów i pyłów do atmosfery	64
9.3 Wpływ na klimat lokalny	65
9.4 Wpływ na środowisko wodne	65
9.5 Wpływ na jakość klimatu akustycznego	65
9.6 Ryzyko wystąpienia poważnych awarii	66
9.7 Ryzyko wystąpienia zagrożeń naturalnych	66
9.8 Ocena zmian w krajobrazie	67
9.9 Wpływ na zabytki	67
10. Ocena skuteczności ochrony różnorodności biologicznej	68
10.1 Przeobrażenia przestrzennej struktury przyrodniczej	69
10.2 Ocena oddziaływań na rośliny i zwierzęta	71
11. Przewidywane oddziaływania na obszarowe formy ochrony przyrody i krajobrazu, w tym na obszary Natura 2000	72
11.1 Położenie obszarów interwencji planu w stosunku do obszarów chronionych	72
11.2 Charakterystyka obszarów	73

11.3	Identyfikacja potencjalnych zagrożeń dla obszarów chronionych, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu	76
11.4	Analiza wpływu ustaleń projektu planu na cele i przedmiot ochrony obszarów chronionych ..	76
11.5	Ocena wpływu na integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.....	78
12.	Ocena rozwiązań projektu planu	79
12.1	Ocena zgodności projektowanego zagospodarowania terenu z warunkami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym	79
12.2	Ocena ustaleń projektu planu w kontekście celów ochrony środowiska określonych w dokumentach nadrzędnych	81
12.3	Sposób uwzględnienia problemów ochrony środowiska	83
12.4	Ocena przewidywanych oddziaływań na ludzi w środowisku	84
12.5	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	85
13.	Tendencje zmian środowiska przy braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu	85
14.	Propozycje rozwiązań alternatywnych oraz mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.....	87
15.	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu	88
16.	Informacje o dokumentach uwzględnionych przy sporządzaniu prognozy.....	89
	Zestawienie przywołanych przepisów prawa powszechnego	91

Załączniki:

1. Oświadczenie autora prognozy
2. Mapa prognozy oddziaływania ustaleń projektu planu na środowisko.

Foto na okładce: Centrum Giebułtowa (fot. własna z dnia 20-10-2021 r.)

1. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Giebułtów w gminie Mirsk. Prace projektowe zostały podjęte na podstawie Uchwały Nr XXX/380/21 Rady Miejskiej Gminy Mirsk z dnia 29 kwietnia 2021r.

Prognoza jest dokumentem, który dostarcza informacji o potencjalnych skutkach dla środowiska, jakie spowodować może realizacja planu, ułatwiającym konstruktywny przebieg publicznej dyskusji nad projektem dokumentu, pomocnym przy podjęciu przez Radę Miejską Gminy ostatecznej decyzji o jego uchwaleniu.

Pierwsza, diagnostyczna część prognozy zawiera opis istniejącego stanu zagospodarowania terenu oraz charakterystykę podstawowych cech środowiska przyrodniczego w rejonie opracowania. W dalszej części prognozy przeanalizowane zostały możliwe skutki środowiskowe, jakie potencjalnie może powodować realizacja zapisów planu, w rozbiciu na poszczególne komponenty środowiska. Następnie przeprowadzono analizę zgodności zapisów planu z celami ekologicznymi wyrażonymi w komplementarnych dokumentach, a także w kontekście zasad zrównoważonego rozwoju.

Sposobem wizualizacji informacji jest rysunek prognozy sporządzony na rysunku projektu planu zagospodarowania przestrzennego, na którym przedstawiono wyniki prognozy skutków przedsięwzięć, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu.

Prognoza nie stanowi prawa miejscowego - ustalenia i wnioski prognozy są opinią i nie mają skutków prawnych. Bez pisemnej zgody autora, niniejszy dokument nie może być kopiowany i rozpowszechniany inaczej jak tylko w całości.

Projekt planu miejscowego będący przedmiotem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w trakcie którego wykonano niniejszą prognozę dotyczy wsi Giebułtów w gminie Mirsk. Wieś zamieszkuje 1216 mieszkańców to jest około 15% mieszkańców gminy.

Określona na podstawie mapy ewidencyjnej, przybliżona powierzchnia obszaru objętego opracowaniem wynosi 1204,0 ha. Przestrzeń Giebułtowa to przede wszystkim tereny otwarte (lasy, użytki rolne, nieużytki, wody), które stanowią niemal 92% powierzchni objętej ustaleniami projektu planu. Największy procent wśród terenów zabudowanych zajmują ewidencyjne zabudowane grunty rolne.

W granicach obrębu Giebułtów znajdują się dwa obszary objęte ochroną prawną na podstawie ustawy O Ochronie Przyrody. Są to zlokalizowany w północno-zachodniej części Augustowa Zespół Przyrodniczo Krajobrazowy Góra Słupiec oraz Specjalny Obszar Ochrony siedlisk: Łąki Gór i Pogórza Izerskiego PLH020102, który zajmuje około 260 ha

(4% powierzchni Obszaru) w rejonie Giebułtówka obejmując też osiedle „Bloki” oraz na użytkach rolnych na wschód od zabudowy Giebułtowa.

Miejscowość Giebułtów nie jest objęta zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w związku z tym zmiana zagospodarowania terenów jest tutaj realizowana w drodze decyzji, warunków zabudowy. Ustalenia Przeważająca część ustaleń przedmiotowego projektu planu miejscowego ma charakter sanacyjny i porządkujący: uwzględnia aktualny sposób użytkowania terenów oraz uwzględnia prawa nabyte przez wcześniej wydane decyzje o warunkach zabudowy terenów.

Projekt planu umożliwia nowe zainwestowanie przede wszystkim w północnej części terenu – w obrębie osiedla Augustów, dopuszczając tutaj realizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej „MN”. Zabudowa będzie tutaj wpisana w już istniejący porządek urbanistyczny wsi i lokalizowana wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych. Pojedyncze gniazda osiedleńcze zabudowy jednorodzinnej planuje się także przy Drodze Giebułtowskiej oraz we wschodniej części wsi, na południe od drogi wojewódzkiej nr 360. Oprócz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej projekt planu wskazuje nowy teren w centralnej części wsi pod realizacją usług turystycznych. Wymienione wskazania projektu planu są często skutkiem wcześniej wydanych decyzji o warunkach zabudowy.

Przedmiotowa prognoza przede wszystkim określa, analizuje i ocenia oddziaływania dla środowiska jakie spowodować mogą dopuszczane przez projekt planu, nowe przeznaczenia terenu, na obszarach dotychczas niezabudowanych, a wskazanych pod zabudowę. Wyodrębniono następujące tereny spełniające to kryterium:

Teren „A” – Las Giebułtowski o powierzchni ok. 2,29 ha. Znajduje się tutaj staw oraz podmokła niecka po innym osuszonym stawie. Projekt planu wskazuje ten teren do włączenia pod zarząd Lasów Państwowych jako „R” – teren rolniczy.

Teren „B” – Giebułtów 41A o powierzchni ok. 4,34 ha. Znajduje się na ono zachód od drogi powiatowej do Wolimierza, w pobliżu budynków nr 41a i 41b. Są to użytki orna i pastwiska wskazane pod usługi turystyki :UT”. Teren ten znajduje się w obrębie obszaru Natura 2000 PLH020102.

Pozostałe 12 wydzieleni projekt planu wskazuje pod lokalizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej „MN”:

Teren „C” – Bloki Zajmuje łąki i tereny ruderalne w centrum struktury urbanistycznej wsi, na południe od byłych Giebułtowskich Zakładów Przemysłu Włókienniczego. Jego powierzchnia wynosi ok. 14,54 ha. Teren ten znajduje się w obrębie obszaru Natura 2000 PLH020102.

Teren „D” – Wola Augustowska. Wydzielenie obejmuje synantropijne zarośla wierzbowe na zachód od zabudowy Woli Augustowskiej. Jego powierzchnia po zmniejszeniu o 0.7 ha, wynosi aktualnie ok. 0,55 ha.

Teren „E” – Giebułtów 101. Wydzielenie zajmuje część pastwiska na wschód od budynku nr 101. Jego powierzchnia wynosi ok. 0,92 ha.

Teren „F” – Wylot Bartoszkówka. Wydzielenie zajmuje zsynatropizowaną część pastwiska na południe od wylotowego odcinka drogi wojewódzkiej nr 360 w kierunku Bartoszkówki i Gryfowa Śląskiego. Jego powierzchnia po zmniejszeniu o 0.5 ha, wynosi aktualnie ok. 0,22 ha.

Teren „G” – Giebułtów 95. Wydzielenie obejmuje niezabudowane jeszcze działki rolne pośród zabudowań Giebułtowa wzdłuż drogi powiatowej Nr 2498D do Mirska. Od północy przylega do posesji nr 95. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,90 ha.

Teren „H” – Augustów 17. Wydzielenie obejmuje pas użytków zielonych wzdłuż drogi powiatowej Nr 2463D do Stankowic, pośród rozproszonej zabudowy Augustowa. Od północy sąsiaduje z zagrodą nr 17. Jego powierzchnia wynosi ok. 2,59 ha.

Teren „I” – Na południe od G. Słupiec. Wydzielenie obejmuje uprawę choinek wzdłuż drogi powiatowej Nr 2463D do Stankowic, na południe od góry Słupiec w Augustowie. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,99 ha.

Teren „J” – Na północ od G. Słupiec. Wydzielenie obejmuje działki rolne wzdłuż drogi powiatowej Nr 2463D do Stankowic, na północ od góry Słupiec w Augustowie. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,35 ha.

Teren „K” – Augustów 40. Wydzielenie obejmuje działkę rolną pomiędzy zagrodą nr 40 w Augustowie a granicą gminy, która prowadzi tutaj wzdłuż potoku Bartoszkówka. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,55 ha.

Teren „L” – Augustów 34. Wydzielenie obejmuje działki ruderalne zlokalizowane na północ od budynków nr 34 (obiekt zrujnowany), 36, 28 i 29 w Augustowie do granicy gminy, która prowadzi tutaj wzdłuż potoku Bartoszkówka. Powierzchnia tego wydzielenia wynosi ok. 4,84 ha.

Teren „M” – Na wschód od Augustowa. Wydzielenie zajmuje działki rolne przylegające bezpośrednio do wschodniej pierzei zabudowy przysiółka. Jego powierzchnia wynosi ok. 11,11 ha.

Teren „N” – Giebułtowska Droga. Wydzielenie obejmuje część użytki zielone przy Drodze Giebułtowskiej – wylot Stankowice. Jego powierzchnia po zmniejszeniu o 2,1 ha, aktualnie wynosi ok. 1,77 ha.

Działania dopuszczone planem spowodują przeobrażenie terenów użytkowanych rolniczo (w większości mniej lub bardziej przekształconych użytków zielonych) pod drogi lub zabudowę na łącznej powierzchni ok. 47,7 ha. Zrealizowanie ustaleń projektu planu zwiększy przestrzeń zurbanizowaną na terenie objętym opracowaniem z 99,5 do 147,2 ha. Główną konsekwencją przyjęcia ustaleń przedmiotowego dokumentu jest wyłączenie z użytkowania rolnego ok. 45,7 ha użytków rolnych (ok. 6% wszystkich użytków rolnych), w tym 16,5 ha (ok. 8%) z glebami klas III.

Ze wzrostem gęstości zabudowy na obszarze wsi oraz w jednostkach ościennych wiąże się także wzrost:

- ✓ wytwarzania odpadów i konieczności ich składowania (skutki potencjalnie znaczące w odniesieniu do obecnych oddziaływań),

-
- ✓ wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi (skutki potencjalnie znaczące),
 - ✓ emisji gazów i pyłów do powietrza (skutki potencjalnie znaczące),
 - ✓ zwiększenie ruchu komunikacyjnego oraz emisji z tym związanych (hałas, zanieczyszczenia powietrza) – (skutki nieznaczące),
 - ✓ przeobrażenie krajobrazu, zaburzenie osi i wglądów widokowych (skutki nieznaczące),
 - ✓ synantropizacja, ekspansja związanych z człowiekiem obcych gatunków (pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych w rejonie opracowania) spowodowane zwiększeniem dostępności terenów otaczających miejsca planowanego zainwestowania (skutki nieznaczące).

W poprzedniej wersji prognozy wskazano dwa wydzielenia (D i N), na których zmiana sposobu zagospodarowania spowoduje przekształcenia mogące mieć istotne skutki środowiskowe. Aktualnie, gdy powierzchnia tych wydzielen została istotnie zmniejszona, stosownie do zaleceń ekofizjograficznych, skutki te nie są znaczące.

Synteza ustaleń prognozy oddziaływania na środowisko

Mając na uwadze całość przedmiotowego projektu planu miejscowego, realizacja jego ustaleń nie niesie poważnego ryzyka pogorszenia stanu środowiska w rejonie opracowania. W szczególności, projekt przedmiotowego dokumentu:

- * jest zgodny z podstawowymi zasadami i normami zrównoważonego rozwoju, a także wskazaniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym;
- * minimalizuje wpływ realizacji zamierzeń planu, na środowisko wodne występujące na terenie objętym opracowaniem i obszarze przewidywanego oddziaływania poprzez wymagany sposób odprowadzania i oczyszczania ścieków bytowych oraz wód opadowych i roztopowych, pochodzących z powierzchni utwardzonych;
- * nie obejmuje obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi;
- * nie zmienia sposobu zagospodarowania terenów, na których występują podlegające ochronie gatunkowej rośliny i grzyby oraz zagrożone wymarciem gatunki zwierząt;
- * nie będzie miał znaczącego wpływu na obszary chronione na mocy ustawy „O ochronie przyrody” oraz inne cenne przyrodniczo obszary występujące w obrębie i w sąsiedztwie obszaru objętego projektem planu;
- * nie spowoduje skutków transgranicznych;
- * zawiera zapisy dotyczące kształtowania zabudowy pozwalające zminimalizować niekorzystne zmiany w krajobrazie kulturowym wynikające z zaproponowanego zagospodarowania terenu;
- * projekt przedmiotowego dokumentu nie zawiera ustaleń, których realizacja może powodować zagrożenia dla środowiska, niekorzystne z punktu widzenia oddziaływania na zdrowie ludzi; realizacja ustaleń planu nie pogorszy komfortu życia lokalnej społeczności.

2. Informacje wstępne

2.1 Zespół autorski i podstawa formalna opracowania

Niniejsze opracowanie (nazywane dalej prognozą) jest elementem postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, przeprowadzanej dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Giebułtów.

Podstawą formalną sporządzenia opracowania jest zlecenie pracowni: Urbanistyka i Architektura Sp. z o.o. w Jeleniej Górze, ul. Górna 10/11.

Prognozę sporządził mgr Andrzej Kurpiewski, Biegły MOŚZNiL w zakresie sporządzania prognoz skutków wpływu ustaleń planów zagospodarowania przestrzennego na środowisko (świadczenie nr 0643 z dn. 31 XII 1998 r.).

Autor prognozy posiada uprawnienia zgodne z wymaganiami, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zob. oświadczenie w załączniku nr 1). Ponadto, Zakład Ochrony Środowiska od 2007 roku stosuje system zarządzania jakością i spełnia wymagania PN-EN ISO 9001 między innymi w zakresie sporządzania strategicznych ocen oddziaływania na środowisko.

Tabela poniżej zawiera informacje o aktualnej wersji prognozy i ewentualnie o zmianach wprowadzanych w trakcie postępowania planistycznego oraz procesu strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Tabela 1. Tabela zmian dokumentu prognozy

Numer wersji (sygnatura prognozy)	Data zakończenia prac	Uwagi
P-21.1/ grudzień 2021	13-01-2022	-
P-21.2/ 2021/ wrzesień 2022	15-09-2022	Prognoza dostosowana do projektu MPZP zmienionego stosownie do opinii organów uzgadniających
P-21.3/ 2021/ listopad 2022	15-11-2022	Prognoza dostosowana do projektu MPZP zmienionego stosownie do postanowienia RDOŚ we Wrocławiu Wersja aktualna

Po tym, jak Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska postanowieniem WPN.610.155.2022.AM z dnia 21 października 2022 roku ponownie odmówił uzgodnienia przedstawionego mu projektu planu, wniesiono doń szereg poprawek stosownych do zaleceń tego organu. Na terenach rolnych „R” i zieleni „Z” wprowadzony został zakaz zabudowy. Wzdłuż potoku Bartoszkówka zachowany został 10. Metrowej szerokości pas zieleni „Z”. Powierzchnia problematycznych terenów zabudowy mieszkaniowej „MN” została zmniejszona.

Na terenach zbiorników wodnych na rzece Czarniawa z siedliskiem 6410 zakazano podejmowania działalności, w tym przekształceń terenów, w sposób zagrażający chronionym siedliskom przyrodniczym. Ponieważ RDOŚ uznał te działania za niewystarczające dla zachowania prawidłowego stanu siedlisk przyrodniczych i gatunków

będących przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000, wprowadzono teren „ZN” zieleni naturalnej, cennej przyrodniczo w granicach obszaru Natura 2000, w obrębie którego nakazuje się postawienie terenów w dotychczasowym sposobie zagospodarowania oraz zakazuje się podejmowania działalności, w tym przekształceń terenów mogących w sposób bezpośredni lub pośredni zagrażać wartościom chronionym w ramach obszaru Natura 2000. Zmiany te zostały uwzględnione w aktualnej wersji prognozy.

2.2 Zakres prognozy

Artykuł 51 ust. 1 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, zwaną dalej „ustawą o ocenach oddziaływania na środowisko”, wprowadza obowiązek sporządzenia prognozy, która jest jednym z elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla dokumentów strategicznych, do których zaliczają się między innymi miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

Wymagania, jakim powinny odpowiadać prognozy oddziaływania na środowisko dla projektów dokumentów strategicznych oraz ich zmian zawiera art. 51 ust. 2 oraz art. 52 ust. 1 i 2 powołanej wyżej ustawy.

Stopień szczegółowości niniejszej prognozy został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska we Wrocławiu (pismo nr WSI.411.249.2021.KM z dnia 14 lipca 2021 roku) oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym we Lwówku Śląskim (postanowienie ZNS.9022.7.4.2021.DCH z dnia 3 lipca 2021 roku).

W uzgodnieniu RDOŚ wymaga, aby prognoza dodatkowo (oprócz przywołanych wyżej wymogów ustawy) w sposób szczególny określała, analizowała i oceniała ewentualny wpływ planowanego sposobu zagospodarowania terenu na:

- ★ cele i przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH02102 oraz Obszaru Specjalnej Ochrony ptaków Góry Izerskie PLB020009, w odniesieniu do których obowiązują zapisy określone w art. 33 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.
- ★ ewentualne stanowiska chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt występujących na terenie objętym opracowaniem,
- ★ siedliska przyrodnicze wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 roku w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000,
- ★ różnorodność biologiczna terenu objętego projektem planu, w tym istniejące zadrzewienia,
- ★ wartości krajobrazowe terenu objętego projektem planu oraz wskazywać zagrożenia dla możliwości zachowania wartości krajobrazu i działania mające w celu zapewnienie właściwej ochrony krajobrazów i możliwości ich kształtowania.

Uzgodnienie z PPIS nie stawia dodatkowych wymagań odnośnie prognozy oprócz wymogu zgodności z przywołanymi wyżej przepisami ustawy o ocenach oddziaływania na środowisko.

Wymienione powyżej zalecenia, w tym wymagania wynikające z artykułu 51 ust. 1 i ust. 2 przywołanej wcześniej ustawy o ocenach oddziaływania na środowisko, zostały uwzględnione w niniejszej prognozie, w stopniu, na jaki pozwala stan współczesnej wiedzy oraz zawartość, szczegółowość i etap przyjęcia przedmiotowego dokumentu. W przypadku wątpliwości, przy ocenie zagrożenia kierowano się zasadą przezorności przyjmując najbardziej niekorzystny z prawdopodobnych scenariuszy wydarzeń.

2.3 Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Podstawowym źródłem informacji o środowisku, przedstawionych w diagnostycznej części prognozy są opracowania archiwalne, a zwłaszcza opracowanie ekofizjograficzne sporządzone w 2017 roku na potrzeby Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mirsk [Kurpiewski 2017] oraz prognozy oddziaływania na środowisko sporządzone dla planów miejscowych obowiązujących w rejonie opracowania [Kuncewicz 2005; Pohobietko 2015; Kurpiewski 2017; Kurpiewski 2018; Pietrzykowska 2018].

W prognozie wykorzystano także informacje z innych źródeł pisanych a także udostępnione w zasobach sieci internetowej. Należą do nich między innymi wyniki monitoringu poszczególnych komponentów środowiska publikowane w komunikatach i raportach Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, standardowe formularze danych obszarów Natura 2000, gminny program ochrony środowiska, plan urządzeniowo-rolny gminy, inwentaryzacja przyrodnicza gminy oraz inne, wymienione w spisie literatury.

Informacje zawarte w źródłach archiwalnych zostały uzupełnione podczas wizji terenowych przeprowadzonych przez autora prognozy. Prace w terenie prowadzone były w dniach 7 i 20 października oraz 28 grudnia 2021 roku.

Podczas pracy terenowych pozyskano zwłaszcza informacje dotyczące powierzchni, które uznano za kluczowe (np. tam, gdzie ustalenia planu budzą wątpliwości, co do ich zgodności ze uwarunkowaniami przyrodniczymi lub gdy ich skutki środowiskowe mogą być znaczące). Prace terenowe pozwoliły na uzyskanie informacji pozwalających rozstrzygnąć wątpliwości dotyczące potencjalnych konfliktów i ew. sprawdzić możliwości zastosowania działań zapobiegawczych albo kompensacyjnych.

Podczas prac terenowych skoncentrowano się na obszarach dotychczas niezabudowanych, a wskazanych pod zabudowę, uznając, że skoro tereny pod zainwestowanie planowane w uchwalonych już dokumentach planistycznych (zob. pkt. 7.1 niniejszej prognozy) nie zostały dotychczas poddane procedurze oddziaływania na środowisko zgodnie z wymaganiami obowiązujących aktualnie przepisów prawa, to należy taką procedurę przeprowadzić na etapie sporządzania niniejszego planu miejscowego. Tereny, dla których przeprowadzono postępowanie OOŚ podczas procesu wydawania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu zostały w prognozie tylko zasygnalizowane.

Opisy sposobów i metodyk pozyskiwania danych przedstawiono szczegółowo w rozdziałach poświęconych poszczególnym eko-komponentom. Jeśli są to dane archiwalne podano odpowiednie odnośniki literaturowe.

Natomiast, do identyfikacji, analizy i oceny prawdopodobnych oddziaływań na środowisko planowanych funkcji terenu korzystano między innymi z takich ustaleń projektu planu, jak powierzchnia terenów wskazanych pod zabudowę, charakter, wysokość i wskaźniki zabudowy, wymagane wskaźniki minimalnej powierzchni biologicznie czynnej dla poszczególnych wydzieleń oraz ustalenia dotyczące rozwiązań infrastrukturalnych, które konfrontowano z wrażliwością terenów na poszczególne rodzaje presji antropogenicznych (np. emisja gazów lub pyłów do powietrza, emisja hałasu, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, wykorzystywanie zasobów środowiska, zanieczyszczenie gleby lub ziemi, niekorzystne przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu czy ryzyko wystąpienia poważnych awarii).

W szczególności, przy opracowaniu prognozy zastosowano następujące metody [Richling 2007]: indukcyjno-opisową na podstawie danych archiwalnych, analogii środowiskowych, diagnozy stanu środowiska na podstawie kartowania terenowego i analiz kartograficznych. Tam, gdzie dane wejściowe na to pozwalają zastosowano proste modele symulacyjne.

Szczegółowe informacje o metodach wykorzystywanych przy ocenie wpływu ustaleń projektu planu na środowisko omówiono w prognostycznej części niniejszego dokumentu (punkty 8÷12 prognozy).

Ilekoć w niniejszej prognozie jest mowa o:

przedmiotowym dokumencie lub **projekcie planu** - należy przez to rozumieć projekt dokumentu planistycznego, dla którego sporządzana jest niniejsza prognoza,

obszarze planu – należy przez to rozumieć obszar opisany w punkcie 3. prognozy, którego dotyczy przedmiotowy dokument,

obszarze ingerencji projektu planu - należy przez to rozumieć obszary opisane w punkcie 6. prognozy, w obrębie których przedmiotowy dokument wprowadza niekorzystne dla środowiska zmiany w przeznaczeniu ich użytkowania w stosunku do zapisów obowiązującego dokumentu planistycznego,

rejonie (obszarze) opracowania lub **prognozy** – należy przez to rozumieć obszar objęty ustaleniami przedmiotowego dokumentu (obszar planu) wraz z terenami pozostającymi w zasięgu oddziaływania tych ustaleń lub też oddziałującymi na ten obszar,

SUiKZP – skrót stosowany zamiennie z nazwą dokumentu: studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego,

MPZP - skrót stosowany zamiennie z nazwą dokumentu: miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

3. Charakterystyka obszaru objętego opracowaniem

Projekt planu miejscowego będący przedmiotem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w trakcie którego wykonano niniejszą prognozę dotyczy wsi Giebułtów w gminie Mirsk. Wieś zamieszkuje 1216 mieszkańców to jest około 15% mieszkańców gminy (dane z dn. 30 czerwca 2021 r.)

Określona na podstawie mapy ewidencyjnej, przybliżona powierzchnia obszaru objętego opracowaniem wynosi 1204,0 ha, przy czym:

-
- Użytki rolne zajmują około 827,4 ha, co stanowi 68,7% pow. ogólnej terenu opracowania,
 - Grunty pod lasami – 247,3 ha, to jest 20,5% powierzchni tego terenu,
 - Zadrzewienia i zakrzaczenia – 7,7 ha to jest 0,6% powierzchni terenu opracowania;
 - Grunty pod wodami – 18,9 ha – 1,6% pow. ogólnej
 - Tereny zabudowane i zurbanizowane – 99,5 ha, to jest 8,3% powierzchni terenu opracowania, w tym:
 - tereny mieszkaniowe-3,2 ha, co stanowi 3,2% terenów zurbanizowanych,
 - tereny przemysłowe –1,7 ha, co stanowi 1,7% terenów zurbanizowanych,
 - tereny rekreacyjne – 0,1 ha, co stanowi niecały 1% terenów zurbanizowanych,
 - grunty rolne zabudowane – 41,4 ha, co stanowi 41,6% terenów zurbanizowanych,
 - inne zabudowane – 2,1 ha, co stanowi 2,1% terenów zurbanizowanych,
 - budowlane niezabudowane – 2,2 ha, co stanowi 2,3% terenów zurbanizowanych,
 - tereny komunikacyjne – 48,8 ha, co stanowi 48,8 % terenów zurbanizowanych,
 - Nieużytki – 3,2 ha, to jest 0,3% pow. ogólnej terenu objętego opracowaniem.

Przestrzeń Giebułtowa to przede wszystkim tereny otwarte (las, użytki rolne, nieużytki, wody), które stanowią niemal 92% powierzchni objętej postanowieniami projektu planu. Największy procent wśród terenów zabudowanych zajmują ewidencyjne zabudowane grunty rolne.

Obsługa komunikacyjna

Wśród zabudowanych i zurbanizowanych gruntów obrębu Giebułtów, blisko połowę powierzchni zajmują tereny komunikacyjne. Główną drogą przebiegającą przez teren opracowania jest droga wojewódzka nr 360: Gryfów Śl. - Giebułtów – Świecie (DW 358), jednak większe znaczenie dla ruchu lokalnego mają drogi powiatowe:

Nr 2463D: Giebułtów (DW nr 360) -Stankowice,

Nr 2497D: Giebułtów – Giebułtówek - Wolimierz;

Nr 2498D: Mirsk (ul. Mickiewicza, Graniczna) - Giebułtów- Augustów (DW 360),

Ul. Wola Augustowska obsługująca część Giebułtowa o tej samej jak ulica nazwie.

Zaopatrzenie w wodę

Giebułtów jest zaopatrywany w wodę przez dwa ujęcia wód podziemnych. Jedno z nich (stary SUW) zlokalizowane jest na działce nr 182/1 obręb Mirsk 1 (poza obszarem planu, ok. 100 m od jego granicy w Giebułtówku). Nowy SUW Giebułtów znajduje się na działkach nr 27/1 i 28/1 w Augustowie.

Ujęcie składa się z 3 studni głębinowych, stacji uzdatniania wody oraz z dwóch baniaków na wodę. Łączna wydajność studni wynosi 300 m³/d (studnia: 1 – 112,80 m³/d, 2 – 40,80 m³/d, 3 – 146,40 m³/d). Jest ono starannie ogrodzone i oznakowane.

Fot. 1: Ujęcie wody w Augustowie (Fot. własna z 28 XII 2021)

Wodociąg Giebułtów działający w oparciu o wymienione ujęcia zaopatruje część (ok. 80%) mieszkańców Giebułtowa. Poza zasięgiem sieci wodociągowej jest część mieszkańców Giebułtówka, Woli Augustowskiej i najwyższej położonej części Augustowa.

Zarządzający ujęciem ZGKiM w Mirsku nie posiada dokumentacji na ustanowienie strefy ochronnej ujęcia.

Gospodarka ściekowa

Giebułtów wraz z przysiółkami (oprócz Giebułtówka) należy do aglomeracji Mirsk wyznaczonej uchwałą Rady Miejskiej Gminy Mirsk Nr XXV/327/20 z dnia 26 listopada 2020 r. na podstawie art. 87 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne. Aglomeracja o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej 6110 RLM obsługuje oczyszczalnia ścieków w Mirsku.

Na terenie gminy Mirsk gospodarką ściekową zajmuje się Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, ul. Mickiewicza 38 w Mirsku, w tym m.in. oczyszczaniem i odprowadzaniem ścieków komunalnych. ZGKiM w Mirsku określił, że kanalizację na terenie Giebułtowa posiada około 80-90% gospodarstw.

Oczyszczalnia ta zlokalizowana w przy północnej granicy miasta Mirsk, w bezpośredniej bliskości rzeki Kwisy Jest to oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna o średniej przepustowości 1050 m³/d. Oczyszczalnia ścieków działa od 2001 r., a w 2012 roku przeszła modernizację. W odniesieniu do założeń projektowych RLM wynosi 7.617. Ścieki komunalne odpływające z oczyszczalni są odprowadzane do rzeki Kwisy w ramach pozwolenia wodnoprawnego udzielonego przez Starostę Lwóweckiego decyzją z dnia 25. 04. 2012 r. znak: GŚ-6341.2.2012.2. Termin obowiązywania pozwolenia wodnoprawnego jest do dnia 30.04. 2022 r.

4. Analiza stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym oddziaływaniem

4.1 Położenie geograficzne i rzeźba terenu

W podziale regionalnym Polski [Kondracki 2002, Walczak 1968] klasyfikacja fizycznogeograficzna dla rejonu opracowania wygląda następująco:

Prowincja 33: Masyw Czeski;

Podprowincja 332: Sudety i Przedgórze Sudeckie;

Makroregion 332.2: Pogórze Zachodniosudeckie;

Mezoregion 332.26: Pogórze Izerskie;

Mikroregion 332.261: Przedgórze Izerskie z Kotliną Mirską [Staffa 2003].

Pogórze Izerskie rozdzielone jest od Gór Izerskich wyraźną krawędzią morfologiczną, widoczną w granicach gminy Mirsk na linii Krobica – Gierczyn – Kwieciszowice. Powierzchnia terenu Podgórze jest lekko pofalowana, o generalnym nachyleniu w kierunku północnym. Wśród łagodnych wzniesień ze skał metamorficznych występujących w podłożu, wyróżniają się wyraźne ostańce bazaltowe. Ogólnie, widoczne jest równoleżnikowe ułożenie wzgórz z większymi nachyleniami w kierunku północnym. W rejonie Giebułtowa zbocza nachylone są ku dolinie Kwisy lub ku dolinom jej dopływów (Czarnego Potoku z Łużycą). W rejonie Mirska dolina Kwisy znacznie się rozszerza tworząc dość rozległe rozszerzenie u podnóża Gór Izerskich tworząc niemal równinną Kotlinę Mirską, w której położony jest Giebułtów. Jedynie Augustów zajmuje południowo-wschodnie stoki wyżynnego krajobrazu Przedgórze Izerskiego. Tutaj też znajdują się najwyższe położone punkty w Giebułtowie: Góra Wojków (Wojkowa Góra) (502 m npm.) oraz Góra Słupiec (465 m npm). Ta ostatnia jest objęta ochroną w formie Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego. Wojkowa jest najwyższym wzniesieniem nie tylko Przedgórze, ale i Pogórze Izerskiego. Stanowi ona rozległy masyw, od którego odchodzą boczne ramiona. Kulminacją północno- wschodniego ramienia Wojkowej jest wymieniony wcześniej Słupiec.

4.2 Warunki geologiczne

Gmina Mirsk położona jest w obrębie jednej z jednostek strukturalnych bloku sudeckiego, jaką jest masyw (krystalinik) karkonosko-izerski. W budowie krystaliniku karkonosko-izerskiego przeważają skały metamorficzne. Jednak ważnym elementem jednostki jest karkonoski masyw granitoidowy. budujący Karkonosze.

Ostonę granitoidów tworzą serie skał metamorficznych, budujące podłoże przeważającej części gminy. Reprezentowane są głównie przez tzw. granitognejsy izerskie składające się ze zróżnicowanych odmian granitów i gnejsów.

W podłożu skalnym na obszarze opracowania dominują gnejsy i granitognejsy, które budują najwyższe punkty morfologiczne tego obszaru. Najlepiej odsłaniają się one w przełomie Kwisy oraz wzdłuż prawego brzegu potoku Grabiszówka. Serie gnejsowe charakteryzują się bardzo dużą zmiennością strukturalną i teksturalną.

Obniżenia terenu pomiędzy wychodniami skał starszego podłoża pokrywają płaty glin zwałowych, spod których ukazują się miejscami piaski, mułki oraz ility miocenne wypełniające doliny i kotliny. W dolinie Kwisy zalegają stosunkowo młodsze plejstocenne piaski i żwiry wodnolodowcowe oraz rzeczne osady holocenu.

Na geologicznej mapie Polski ([1] – dostęp 29-10-2021) obszar opracowania zajmuje kambryjskie gnejsy gruboziarniste z płatami osadów deluwialnych (ze zmywów powierzchniowych) w rejonie dolnej części Augustowa oraz w centralnej i południowej części obrębu. Na wschód od Woli Augustowskiej występuje spora soczewka amfibolitów. Charakterystycznym obiektem geologicznym jest znajdująca się w Augustowie Góra Słupiec. Stanowi ona wychodnię staro paleozoicznych granitognejsów oczkowych i laminowanych, z których zbudowany jest cały maszyn Wojkowej.

Osady holocenu to piaski i żwiry rzeczne wypełniające dna dolin potoków znajdują się w dolinach Łużycy i Czerniawy oraz bezimiennego dopływu Kwisy płynącego na północ od Woli Augustowskiej. W rejonie osiedla „Błoki” występują czwartorzędowe gliny pyłowe, lessopodobne na glinach zwałowych pochodzenia deluwialnego.

Surowce mineralne

Podstawowym źródłem informacji o surowcach mineralnych Polski jest System Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych MIDAS prowadzony przez Państwowy Instytut Geologiczny. Aktualnie w bazie MIDAS [https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/Imgp_2.html dostęp 26-10-2021]. na terenie obrębu Giebułtów nie wykazano złóż surowców mineralnych.

Na północ od Augustowa, przy granicy obrębu i gminy Mirsk udokumentowano złożo kruszywa naturalnego (piasek ze żwirem) „Stankowice”. Złożo zostało rozpoznane szczegółowo. Jego powierzchnia wynosi 0,354 ha a miąższość od 1,2 do 7,0 m. Ponieważ zalega ono pod cienką (0,2-1,5 m) warstwą nadkładu, przewiduje się odkrywkowy sposób eksploatacji. Zasoby geologiczne złoża zbilansowano w kategorii C1 na 23 tys. ton. Zostały one zatwierdzone decyzją nr OŚ 7513/26/91 wg stanu na 1990-12-31.

4.3 Gleby i uprawy rolne

Wg „Opracowania ekofizjograficznego dla województwa dolnośląskiego”, gmina Mirsk została zaliczona do V regionu funkcjonalnego: rolniczo-przemysłowo-rekreacyjnego. Jest to region o dużym zróżnicowaniu warunków fizjograficznych, w tym glebowych. Wskaźnikiem oceniającym w sposób syntetyczny warunki przyrodnicze produkcji rolniczej, jest wskaźnik waloryzacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej określany według metody opracowanej przez IUNiG w Puławach. Tereny o najlepszych warunkach przyrodniczych do produkcji rolniczej otrzymują maksymalnie 100 punktów. Gmina Mirsk znalazła się w strefie o średnich warunkach agroekologicznych (62 pkt.) Jest to wynik niższy niż średnia dla województwa dolnośląskiego (76,3 pkt.).

Gmina Mirsk zakwalifikowana została w Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18.08.2009 roku do obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania

¹ https://mapy.geoportal.gov.pl/imap/Imgp_2.html

(ONW). Do obszarów górskich zaliczono dwa obręby: Kotlina i Proszowa, natomiast do obszarów ze specyficznymi utrudnieniami 15 obrębów, w tym Giebułtów.

Według danych z Urzędu Miasta, w maju 2017 roku tereny rolnicze na terenie Giebułtowa zajmowały 827,4 ha, tj. 68,7% obszaru objętego opracowaniem. Ponad 43% użytków rolnych w rozpatrywanej części gminy Mirsk stanowią użytki orne. Użytki zielone (łąki i pastwiska) zajmują tu nieco ponad 56%. Niewielką powierzchnię rolniczej przestrzeni produkcyjnej zajmują sady. Sądów na terenie opracowania jest jednak znacznie więcej, niż wynika to z zestawień geodezyjnych, ponieważ często zajmują one ogrody przydomowe, kwalifikowane geodezyjnie jako grunty budowlane.

Na terenie wsi dominują gleby średnie, zaliczane do IV klasy bonitacyjnej (66,2% użytków rolnych), oraz gleby dobre- III klasy (28,4%). Niewielki udział posiadają gleby zaliczane do słabych V i VI klas bonitacyjnych (5,4%). Gleby najlepszych klas w ogóle tutaj nie występują. [zestawienie klasoużytków maj 2017 r].

Na terenie Giebułtowa występują dwa kompleksy gleb gruntów ornych. Są to: kompleks pszenno-górski i zbożowy górski.

Tabela 2. Zestawienie gleb użytkowanych rolniczo w obrębie Giebułtów. (Źródło: zestawienie klasoużytków 2017 r.)

GLEBY (użytkowane rolniczo)						
KLASA	Użytki orne	Pastwiska	Łąki	Sady	Razem	%
I	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0%
II	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0%
III	88,4	19,9	126,6	0,7	235,0	28,4%
IV	249,5	39,0	258,5	0,7	547,7	66,2%
V	19,7	2,5	19,5	0,3	41,9	5,1%
VI	0,9	0,0	2,0	0,0	2,8	0,3%
RAZEM [ha]	358,4	61,3	406,5	1,2	827,4	100%
RAZEM [%]	43,3%	7,4%	49,1%	0,1%	100,0%	100%

Spośród kompleksów użytków zielonych, na terenie opracowania występują dwa: użytki zielone średnie oraz użytki zielone słabe i bardzo słabe, które zajmują ubogie siedliska.

4.4 Walory wizualne krajobrazu

Właściwy Giebułtów to wieś łańcuchowa, położona na wysokości 355 - 440 m n.p.m., w dolinie potoku, spływającego z Wojkowej (502 m) ku wschodowi, do Kotliny Mirska. O jej obecnym charakterze zdecydowały burzliwe dzieje. Do 1526 wraz z całymi łżycami Górnymi należała do Czech, w 1635 roku znalazła się na kresach Austro-Węgier. Rok 1815 przyniósł kolejną zmianę państwowości. *Gebhardsdorf* został włączony do Saksonii, 5 lat później wraz z nią do Prus no i od 1945 roku do Polski.

Wniesiony w 1530 r. jednonawowy, murowany z kamienia, kościół pod wezwaniem Św. Michała Archaniola w Giebułtowie jest ważną dominantą wyróżniającą panoramę tej wsi w krajobrazie Kotliny Mirska (zob. fot. na okładce). W rejonie kościoła skupiają się największe budynki wsi tworząc tutaj jej wyraźne centrum.

Zupełnie zagubione w panoramie wsi są natomiast ruiny pałacu z połowy XVII wieku, otoczonego rozległym parkiem krajobrazowym o nieczytelnym dzisiaj układzie. Obiekt ten znajduje się w górnej części wsi, w pobliżu drogi wojewódzkiej, chociaż z samej drogi nie jest on widoczny.

Ważnym elementem krajobrazu wsi były niegdyś Giebułtowskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego, po których dziś pozostał tylko samotny, stojący pośród gruzowiska wysoki komin oraz budynek biurowy. Pozostało tu także osiedle zabudowy wielorodzinnej, zwane Giebułtów **Bloki**. Osiedle to zaburza ukształtowany tu historycznie układ wsi łańcuchowej.

W skład Giebułtowa wchodzi też dawne, założone przez uchodźców religijnych wsie: Giebułtówek, Augustów i Wola Augustowska.

Północno- zachodnią częścią Giebułtowa jest przysiółek **Giebułtówek** (360-390 m n.p.m.). Ciągnie się on ok. 1 km wzdłuż potoku Łużyca i uchodzącej do niego Czerniawki, przy drodze powiatowej Nr 2497D Wolimierza. O charakterze Giebułtówka stanowią stara zabudowa zagrodowa z przełomu XIX i XX wieku. Kilka budynków ma konstrukcję szachulcową, a niektóre (np. nr 28) przysłupową. O walorach krajobrazowych decyduje tu też sąsiedztwo od północnego- zachodu z dużym kompleksem leśnym (Giebułtowski Las). Ta część wsi, podobnie jak gro zabudowy właściwego Giebułtowa położona jest w Kotlinie Mirska.

Augustów znajduje się na północ od drogi wojewódzkiej Nr 360 Gryfów Śląski – Świecie., na wschodnich zboczach G. Wojków (też Wojkowa Góra) (502 m). Górna, część wsi wychodzi na rozległy płaskowyż (ok. 430 m. n.p.m.) zwieńczony skałkami Słupca, stanowiącego zakończenie jednego z grzbietów Wojkowej. Południową granicę osady określa koryto Bartoszkówki, niewielkiego cieku będącego dopływem Kwisy. Zabudowa wsi w dolnej części skupia się wzdłuż drogi z Giebułtowa, potem, na płaskowyżu, staje się luźna, rozproszona przy kilku rozwidlonych ulicach.

Wola Augustowska (Giebułtowska) to wieś łańcuchowa położona u wschodniego podnóża Wojkowej (502 m) na wysokości 365-385 m n.p.m. Zabudowania skupione są na wysokości ok. 390 m n.p.m. w dolince bezimiennego potoku, dopływu Łużycy, prostopadle do zabudowy Giebułtowa. Zabudowę od wschodu osłania Augustowski Lasek (Miejski Lasek), od zachodu zaś przylegają do niej rozległe połacie użytków zielonych, często już zarastających podrostami drzew i krzewami.

Interesującym elementem krajobrazu w północno-zachodniej części obszaru opracowania jest **Giebułtowska Droga**. Niegdyś był to trakt konny łączący Leśną z Mirskiem, aktualnie na przeważającej długości w obrębie wsi jest nieprzejezdny. Jego przebieg w krajobrazieznaczony jest obustronnymi szpalerami dorodnych drzew. Prowadzi z okolic osiedla „Bloki”, obok zespołu pałacowo- parkowego, dalej przecina drogę wojewódzką nr 360 i pośród użytków rolnych kieruje się ku północy.

Analiza powiązań zewnętrznych

Najbardziej charakterystycznym we wszystkich dalekich widokach na terenie Kotliny Mirska jest uwieńczony wieżą radiokomunikacyjną i budynkiem schroniska granitowy i granitognejsowy Stóg Izerski (1107 m). Na szczyt ten prowadzi ze Świeradowa Zdroju kolej gondolowa. Stóg Izerski, podobnie jak wszystkie szczyty Gór Izerskich jest

doskonałym punktem widokowym. Z góry można oglądać Świeradów Zdrój, Kotlinę Mirską m.in. z Giebułtowem, Grzbiet Kamienicki i Pogórze Izerskie.

Na obszarze opracowania również znajdują się atrakcyjne punkty widokowe, zwłaszcza w obrębie Augustowa. Z Wojkowej oraz z Góry Słupiec roztaczają się szerokie widoki na rozproszoną, zatopioną w zieleni zabudowę Augustowa. Dalej wyeksponowana jest Kotlina Mirska z charakterystycznymi dominantami wieży ciśnień i wieży kościelnej w Mirsku, którą na południu zamykają pasma Gór Izerskich. Przy dobrej pogodzie widoczne są stąd też Karkonosze.

4.5 Warunki wodne

4.5.1 Wody podziemne

Według regionalizacji przedstawionej w *Atlasie hydrogeologicznym Polski* [Paczyński 1993, 1995] obszar gminy Mirsk położony jest w granicach regionu XVI – sudeckiego. Cechuje się on dominacją udziału wód szczelinowych, występujących w obrębie utworów krystalicznych paleozoiku-prekambru (skały metamorficzne i magmowe).

Wody podziemne na terenie gminy są słabo poznane. W zależności od charakteru podłoża dzielą się na wody występujące w utworach czwartorzędowych i wietrzelinach oraz wody szczelinowe.

Wody szczelinowe związane są ze starymi skałami krystalicznymi. Krążą one spękaniami skalnymi i nie tworzą jednolitego poziomu wodonośnego, stabilizują się z reguły na głębokości 2-5 m. Lokalnie wydostają się na powierzchnię terenu, tworząc wysięki lub źródła. W rejonach o rozwiniętej sieci spękań zasoby wód szczelinowych mogą być wystarczające do zaopatrzenia lokalnych odbiorców.

Wody w utworach zwietrzelinowych występują w warstwie wietrzelin i w utworach zboczowych w obrębie stoków. Woda ukazuje się w postaci sączeń na różnych głębokościach w glinach zboczowych oraz w spągowej warstwie wietrzelin na kontakcie skały litej. Sączenia wód gruntowych na stokach występują częściej na obszarach spłaszczeń stokowych oraz w ich dolnej partii. W obrębie stoków o dużym nachyleniu przeważa spływ powierzchniowy wód opadowych i roztopowych nad infiltracją wgłębną. Stad też sączenia są tu nieliczne.

Ocena jakości wód podziemnych

Przedmiotem, prowadzonego przez Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska, monitoringu wód podziemnych są jednolite części wód podziemnych (JCWPd). Giebułtów położony jest w całości w obrębie JCWPd 93. ([2] dostęp 29 października 2021r)

Na obszarze JCWPd 93 w roku 2020 prowadzono monitoring diagnostyczny w czterech punktach kontrolnych. Wody z wszystkich punktów reprezentowały dobry stan chemiczny (zaliczono je do klas I, II i III).

² <https://www.gios.gov.pl/pl/stan-srodowiska/monitoring-wod>

GZWP

Teren objęty planem nie leży w granicach żadnego z głównych zbiorników wód podziemnych (GZWP) [geoportal.gov.pl; zakładka „Główne Zbiorniki Wód Podziemnych” - dostęp dn. 26-10-2021).

4.5.2 Wody powierzchniowe

Wody powierzchniowe na terenie wsi Giebułtów zajmują 18,86 ha, z czego największą powierzchnię zajmują rowy (13,0 ha). Wody płynące zajmują 4,2 ha., a wody stojące – 1,7 ha.

Największym z przepływających przez wieś potoków jest Łużyca – dopływ Czarnego Potoku. Źródła znajdują się na zboczach Smreka, na wysokości ok. 870 m n.p.m. Ujście pomiędzy Mirskiem a Giebułtowem na wysokości ok. 340 m n.p.m. Długość potoku ok. 10 km. W obrębie terenu opracowania (w Giebułtówku) przyjmuje jeden ze swoich większych dopływów – potok Czerniawa (Czerniawka). Długość Czerniawy, która zasila też zespół stawów w Giebułtówku wynosi ok. 2,4 km.

Przez Giebułtów, wzdłuż drogi powiatowej z Mirska płynie bezimienny dopływ Łużycy (lokalna nazwa Giebułtowski Potok). Wypływa on z lasu na południowy zachód od G. Słupiec. Długość potoku ok. 1 km. Warto też odnotować, że wzdłuż południowej granicy obszaru opracowania płynie potok Bartoszkówka, dopływ Kwisy. Koryto tego potoku ma tutaj niewielką szerokość, około 0,5 m. Kwisa przepływa ok. 1,5 km od wschodniej granicy terenu opracowania.

Cały obszar opracowania położony jest w granicach jednostki planistycznej gospodarowania wodami – jednolitej części wód powierzchniowych (JCWP) – Czarny Potok o kodzie PLRW60004166329. Jednostka ta była ostatnio badana w 2018 roku i została oceniona, jako naturalna, o dobrym stanie ekologicznym. Do 2 klasy czystości zaliczono jedynie elementy biologiczne. Pozostałe badane wskaźniki (obserwacje hydromorfologiczne, temperatura wody, tlen rozpuszczony, BZT₅, węgiel organiczny, przewodność, substancje rozpuszczone, zasadowość ogólna, azot amonowy, azot azotanowy) spełniały wymogi 1 klasy czystości wody. ([3] – dostęp 30-10-2021). Czarny Potok przepływa ok. 500 m na wschód od granicy terenu opracowania.

4.6 Klimat lokalny i warunki bioklimatyczne

Zgodnie z regionalizacją klimatyczną opracowaną przez Schmucka [1960] rejon opracowania położony jest w Regionie Jeleniogórskim. Region ten obejmuje Kotlinę Jeleniogórską i otaczające ją 4 masywy górskie wraz z częścią Pogórza Izerskiego. W regionie wyróżniono 5 pięter klimatycznych, położonych w określonych strefach wysokościowych. Obszar opracowania położony na wysokości ok. 400 m n.p.m., podobnie jak Kotlina Jeleniogórska, zlokalizowany jest w obrębie pietra ciepłego ($H < 450$ m n.p.m.).

Charakterystykę klimatyczną obszaru oparto o serię wyników wieloletnich pomiarów meteorologicznych prowadzonych w latach 1989-2014 w stacji klimatologicznej Świeradów-Zdrój oraz prowadzonych w latach 1966-2014 w stacji synoptycznej Jelenia

³ <https://www.gios.gov.pl/pl/stan-srodowiska/monitoring-wod/>

Góra, przy czym ta ostatnia jest bardziej adekwatna do położonego w Kotlinie Mirska Giebułtowa. Źródłem pochodzenia danych z tych stacji jest Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy ([4] – dostęp 04 XI 2021).

Średnia roczna temperatura powietrza w Jeleniej Górze wynosi 7,6°C. W przebiegu rocznym temperatury powietrza, według średnich miesięcznych, w Kotlinie Jeleniogórskiej maksimum przypada w lipcu (17,3°C), a minimum w styczniu (-1,8°C). Jednak w niektórych latach najcieplejszym miesiącem może być czerwiec lub sierpień, a najniższe temperatury mogą wystąpić w lutym lub grudniu. Inwersje termiczne w ciepłej części roku ograniczają się do nocnej pory doby i zaznaczają się przede wszystkim w temperaturze minimalnej. W chłodnej części roku są one znacznie częstsze, silniejsze i dłuższe. Wskutek braku ocieplającego wpływu fenu na wierzchowinie Gór Izerskich nie obserwuje się wzrostu wartości średniej temperatury powietrza, jak ma to miejsce na północnych stokach tego pasma oraz Karkonoszy, a także w Kotlinie Jeleniogórskiej.

Roczna suma opadów na obszarze Kotliny Jeleniogórskiej wynosi 728 mm. W przebiegu rocznym opadów atmosferycznych wyraźnie zaznacza się maksimum letnie i minimum zimowe. Około 40 % sumy rocznej opadów przypada na sezon letni, od czerwca do sierpnia. Najniższe opady występują zazwyczaj w styczniu lub lutym, a najwyższe w lipcu. Obserwuje się duże różnice pomiędzy miesięcznymi i rocznymi sumami opadów w poszczególnych latach [Woś 1999].

Według średniej rocznej częstości występowania kierunków wiatru w Jeleniej Górze, z okresu 1994-2003, dominującym jest kierunek zachodni (17 %), znaczny udział przypada też na kierunek północno-zachodni (14,9 %). Wiatr z sektora południowego (SE, S, SW) stwarza potencjalne warunki do powstawania zjawisk fenowych, które należą do kategorii lokalnych systemów cyrkulacji orograficznej. Powstawanie zjawisk fenowych związane jest z masy powietrznej przez niemal równoleżnikowo usytuowane masywy górskie Sudetów. Fen powoduje wzrost temperatury powietrza, spadek wilgotności względnej powietrza, wzrost prędkości i porywistości wiatru na zawietrznych zboczach Sudetów. W okresie zimowym przyczynia się do szybkiego zanikanie pokrywy śnieżnej. W ciągu 28% dni w roku odnotowywano ciszę, co oznacza rejestrowanie wiatrów o prędkości poniżej 0.5 m/s.

Ostatnie lata przynoszą informacje o zmianach klimatu, których podsumowanie znalazło się w Planie adaptacji miasta Legnica do zmian klimatu do roku 2030 ([5] – dostęp 4 XI 2021). Dane pomiarowo-obserwacyjne z sieci IMGW-PIB z wielolecia 1981-2015 stanowiły podstawę do obliczeń wskaźników klimatycznych przyjętych w metodyce opracowania Planów Adaptacji. Analiza wskaźników klimatycznych dla miasta Legnica wykazała, że jako podstawowe cechy obserwowanych zmian można uznać wzrost średniej temperatury powietrza, temperatury maksymalnej i minimalnej oraz zwiększenie częstości występowania dni gorących, upalnych, fal upałów oraz zwiększenie liczby dni z opadami silnymi, które wynoszą co najmniej 10 mm na dobę. W perspektywie roku 2050 można

⁴ <https://dane.imgw.pl>.

⁵ <http://um.bip.legnica.eu/uml/rozwój-miasta/programy-strategie-pla/23104,Plan-adaptacji-Miasta-Legnica-do-zmian-klimatu-do-roku-2030.html>

spodziewać się kontynuacji obserwowanych obecnie trendów zmian analizowanych wskaźników klimatycznych.

Warunki bioklimatyczne regionu

Położenie Polski w środku Europy, w strefie umiarkowanej, powoduje, że nad jej obszar napływają masy powietrza formowane w kilku ośrodkach działalności atmosferycznej (polarno- morskie, polarno- kontynentalne, arktyczne, zwrotnikowe) o różnych właściwościach fizycznych. Pod wpływem niektórych sytuacji pogodowych obserwuje się zwiększoną frekwencję negatywnych reakcji ze strony organizmu człowieka, przejawiające się bądź objawami chorobowymi, bądź też dolegliwościami subiektywnymi (psychiczne odczuwanie pogody). Do meteorotropowych sytuacji pogodowych należy przede wszystkim zaliczyć cyklonalne (niżowe) sytuacje pogodowe związane z przechodzeniem frontów atmosferycznych, z adwekcją mas powietrza o kontrastowych cechach fizycznych i z zaburzeniami pola elektromagnetycznego w przyziemnej części atmosfery. Nad południowo- zachodnią Polską fronty atmosferyczne przechodzą przez blisko połowę (45%) dni w roku, tak więc choćby tylko z tego powodu bioklimat tej części Polski nie należy do przyjaznych. Jednolity typ masy powietrza, bez frontów, występuje przez 55% dni w roku, z maksimum od lipca do września oraz w grudniu.

Według opracowanej przez Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania PAN w Warszawie [Kozłowska Szczęśna 1997] mapy regionów bioklimatycznych Polski powiat Iwówecki, znajduje się w regionie VI podgórskim i górskim o dużym zróżnicowaniu warunków bioklimatycznych i silnej bodźcowości. Na obszarach górskich występują bodźce klimatyczne o większym natężeniu i bardziej zróżnicowane przestrzennie, co jest związane z bogactwem rzeźby terenu.

Natężenie bodźców zmienia się od umiarkowanych na południowych zboczach po silne w dolinach i bardzo silne w partii szczytowej gór (powyżej 750 m n.p.m.). Osobliwością gór jest spadek cząstkowego ciśnienia tlenu w miarę wzrostu wysokości, wzrost intensywności promieniowania słonecznego, znaczne prędkości wiatru i niska temperatura powietrza. Na szczególną uwagę zasługują ciepłe i suche wiatry górskie typu fenowego, które powstają w wyniku dużych różnic ciśnienia atmosferycznego po obu stronach łańcucha gór: wysokiego po ich stronie południowej. Biorąc pod uwagę tzw. wskaźnik odczucia cieplnego, który ujmuje łącznie oddziaływanie temperatury i prędkości wiatru na odczucia cieplne człowieka ubranego, uprawiającego wypoczynek czynny, komfortowe warunki występują tu najczęściej od maja do października, osiągając maksimum w czerwcu (60%). Średnio w roku warunki komfortowe obejmują około 45% przypadków.

Na drugim miejscu pod względem częstości występowania są warunki lekko pobudzające (28% dni w roku). Warunki atmosferyczne sprzyjające przechłodzeniu organizmu występują najczęściej w grudniu, styczniu i marcu (11÷3% przypadków w miesiącu, a sprzyjające przegrzaniu od czerwca do września (20÷34% dni miesiąca) [Kozłowska- Szczęśna 2002]. Generalnie, panujące na obszarze opracowania warunki klimatyczne cechujące się znaczną zmiennością i zróżnicowaniem, dużą ilością wiatrów, w tym silnych, opadów, inwersjami termicznymi oraz słabym nasłonecznieniem den dolin rzecznych i ich północnych zboczy są czynnikami oddziałującymi negatywnie

na samopoczucie meteopatów i nie sprzyjają osobom ze schorzeniami serca i układu krążenia. W takich warunkach występuje czują się dobrze ludzie o sprawnym układzie termoregulacyjnym i łatwej adaptacji, a także osoby niewrażliwe na nagłe zmiany pogody.

Ocena lokalnych warunków bioklimatycznych

Mając na uwadze lokalne warunki bioklimatyczne, tereny w obszarze opracowania leżą w obrębie jednej z poniżej wymienionych stref:

Strefa korzystna, zalecana dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, dla której większość wskaźników biometeorologicznych jest lepsza od przeciętnych dla regionu.

Jest to strefa o korzystnym dla organizmu człowieka układzie stosunków termiczno-wilgotnościowych. Tereny położone są praktycznie poza zasięgiem inwersji termicznej i obszarem stagnacji chłodnego wilgotnego powietrza. Warunki solarne przeciętne, lokalnie korzystne, zwłaszcza w obrębie terenów o ekspozycji nie południowej i spadkach powyżej 5% oraz zbocza o wschodniej i zachodniej wystawie dostłonecznej. Warunki anemologiczne korzystne lokalnie, sterowane wysokim pokryciem terenu (zadrzewienie, zabudowa). Strefa ta obejmuje południowe, lekko nachylone stoki Augustowa i Woli Augustowskiej.

Strefa przeciętnych warunków bioklimatycznych, brak przeciwwskazań dla lokalizacji zabudowy mieszkaniowej, dla której większość wskaźników biometeorologicznych jest zbliżona do wartości średniej dla regionu.

Obejmuje tereny płaskie lub tereny o niewielkim nachyleniu, a także wyższe partie dolin rzecznych. Panują tu gorsze niż w strefie korzystnej warunki termiczne i wilgotnościowe, jednak obszary te są dobrze przewietrzane i mają przeciętne warunki nasłonecznienia. W strefie tej znajduje się pozostała część zabudowy Giebułtowa.

4.7 Ocena czystości powietrza

Wypełniając obowiązek wynikający z Ustawy Prawo ochrony środowiska Główny Inspektor Ochrony Środowiska corocznie sporządza ocenę jakości powietrza. Oceny i wynikające z nich działania odnoszone są do jednostek terytorialnych nazywanych strefami, obejmujących obszar całego kraju. Województwo dolnośląskie zostało podzielone na 3 strefy: aglomeracja wrocławska, miasto Wałbrzych oraz strefa dolnośląska, która obejmuje pozostałą część województwa, w tym gminę MIrsk.

Tabela 3. Wynikowe klasy stref dla strefy dolnośląskiej w roku 2020 dla poszczególnych substancji dla celu ochrony zdrowia. według rocznej oceny jakości powietrza w strefie dolnośląskiej w roku 2020 ([6] dostęp 29 X 2021)

Strefa dolnośląska	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń dla obszaru całej strefy											
substancja	SO ₂	NO ₂	PM10	Pb	C ₆ H ₆	CO	O ₃	As	Cd	Ni	BαP	PM2.5
symbol	A	A	C	A	A	A	C/D2	C	A	A	C	A

Wszystkie strefy województwa dolnośląskiego, ze względu na przekroczenia poziomów dopuszczalnych lub docelowych zakwalifikowano do klasy C. Dla strefy

⁶ <http://powietrze.gios.gov.pl/pjp/publications/card/1422>

dolnośląskiej wynika to z przekroczeń norm pyłu zawieszonego PM₁₀, benzo(a)pirenu, arsenu i ozonu.

Oceny i wynikające z nich działania odnoszone są do jednostek terytorialnych nazywanych strefami, obejmujących obszar całego kraju. Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z określonymi wymaganiami w zakresie działań na rzecz poprawy jakości powietrza (w przypadku, gdy nie są dotrzymane dopuszczalne poziomy – klasa „C”) lub utrzymania tej jakości (jeżeli spełnia ona przyjęte standardy – klasa „A”). Ponadto w zależności od poziomów stężeń ozonu z uwzględnieniem poziomu celu długoterminowego określono klasy D1 (brak przekroczeń) oraz D2 (powyżej poziomu celu długoterminowego). Podobnie dla pyłu PM_{2.5} wskaźnik C1 oznacza przekroczenie zakładanej od 1 stycznia wartości stężenia rocznego, równej 20 µg/m³.

Zgodnie z przywołanym wyżej źródłem, gmina Mirsk, wraz z innymi gminami strefy dolnośląskiej, znajduje się na liście gmin zakwalifikowanych do klasy D2 z uwagi na przekroczenia normatywnych stężeń zanieczyszczeń (poziomów celów długoterminowych) ozonu wg kryterium dla ochrony zdrowia ludzi. Na terenie opracowania stwierdzono (badania prognostyczne, stacja monitoringu powietrza w Czerniawie) 16-20 dni z przekroczeniami (120 µg/m³) stężenia 8-godzinne ozonu kroczące w roku i uśrednione dla 3 lat. Na stanowiskach pomiarowych pyłu zawieszonego PM₁₀ występowały przekroczenia dopuszczalnego stężenia średniodobowego 50 µg/m³, jednak nie została przekroczona dopuszczalna liczba dni z przekroczeniem normy. Nie stwierdzono tu przekroczenia wartości stężenia średniego rocznego pyłu PM₁₀. Podobne stwierdzenia dotyczą pyłu PM_{2.5}. Na terenie całej gminy stwierdzono natomiast przekroczenie wartości dopuszczalnej dla rocznego stężenia benzo(α)pirenu (BαP). Ponadto, nie odnotowano tu przekroczeń innych zanieczyszczeń.

4.8 Klimat akustyczny

Aktualnie obowiązującym aktem prawnym normującym dopuszczalne wartości wskaźników hałasu w zależności od przeznaczenia terenu i rodzaju źródeł hałasu jest rozporządzenie Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Wartości dopuszczalne są zależne od funkcji urbanistycznej, jaką spełnia dany teren.

Tabela 4. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku na terenie opracowania powodowanego przez wybrane grupy źródeł hałasu, wyrażone wskaźnikami L_{Aeq,D} oraz L_{Aeq,N}, które mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby

Klasa standardu akustycz.	Przeznaczenie terenu	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność	
		L _{Aeq,D}	L _{Aeq,N}	L _{Aeq,D}	L _{Aeq,N}
II	A. Tereny zabudowy mieszkaniowej, jednorodzinnej	61	56	50	40
	B. Tereny zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży				
	C. Tereny domów opieki społecznej.				
	D. Tereny szpitali w miastach				

Klasa standardu akustycz.	Przeznaczenie terenu	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność	
		L _{Aeq,D}	L _{Aeq,N}	L _{Aeq,D}	L _{Aeq,N}
III	A. Tereny zabudowy mieszkaniowej, wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego	65	56	55	45
	B. Tereny zabudowy zagrodowej				
	C. Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe				
	D. Tereny mieszkaniowo-usługowe				

L_{Aeq,D} - równoważny poziom hałasu dla 16 godzin dnia (hałasy komunikacyjne) lub 8 najmniej korzystnych, kolejnych godzin dnia (dla innych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu),

L_{Aeq,N} - równoważny poziom hałasu dla 8 godzin nocy (hałasy komunikacyjne) lub 1 najmniej korzystnej godzinie nocy (dla innych obiektów i działalności będącej źródłem hałasu),

Zgodnie z art. 114.1 ustawy „Prawo ochrony środowiska” klasyfikowanie terenów do poszczególnych klas standardu akustycznego leży w gestii miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Przedmiotowy projekt MPZP klasyfikuje tereny na obszarze opracowania w następujący sposób (§5 ust 1 projektu planu):

Lp.	Rodzaj terenu	Klasyfikacja akustyczna (zob. tab. 4)
1.	MN – zabudowa jednorodzinna	IIA klasa standardu akustycznego
2.	MNU – zabudowa mieszkaniowa z usługami	IIID klasa standardu akustycznego
3	MW – zabudowa wielorodzinna	IIIA klasa standardu akustycznego
4	U – tereny usług	IIB klasa standardu akustycznego tylko w przypadku zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci albo lokalizacji domów opieki społecznej
5	ZP – zieleń urządzone	IIIC klasa standardu akustycznego tylko w przypadku lokalizacji tutaj funkcji rekreacyjno-wypoczynkowych
6.	tereny pozostałe	tereny nie podlegają ochronie akustycznej

Na terenie objętym opracowaniem nie prowadzono dotychczas badań hałasu komunikacyjnego. Podczas sporządzania ekofizjografii [Kurpiewski i inni 2017] oraz w trakcie prac nad niniejszą prognozą (7 X 2021r) przeprowadzono wrywkowe, półgodzinne obserwacje ruchu pojazdów, które umożliwiły oszacowanie z dokładnością ok. 3 dB równoważnych poziomów hałasu.

Tabela 5. Szacunkowe parametry drogowych źródeł hałasu na terenie opracowania [źródło: własne obserwacje i obliczenia].

Lokalizacja punktu pomiarowego	Natężenie ruchu [poj/h]		Poziom L _{AE} [dB] pojazdów (w prawo/w lewo)		Poziom hałasu L _{Aeq} – pora dzienna	Zasięg hałasu >61/65dB
	lekkich	ciężkich	lekkich	ciężkich		
Giebułtów. Droga Nr 2498D	76	2	78,8/76,5	58,8/85,7	62,2 dB	3/0 m
Augustów. DW nr 360 (2017 r)	96	4	79,8/78,0	85,6/84,5	63,8 dB	5/0 m
Augustów. DW nr 360 (2021 r)	50	2	79,8/78,0	85,6/84,5	61,1 dB	0/0 m

Do obliczeń zastosowano metodę poziomów ekspozycyjnych dźwięku w odniesieniu do pojedynczych zdarzeń akustycznych opisaną w załączniku 3 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia

pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem.

Podane w tabeli zasięgi R_z oddziaływania hałasu od krawędzi jezdni wyliczone zostały z następującej reguły:

$$R_z = R_o * 10^{(L_o - L_d)/K}$$

L_o [dB] - poziom hałasu w punkcie odniesienia,

L_d [dB] - dopuszczalny poziom hałasu na terenie przyległym do drogi

$K = 11$, współczynnik propagacji hałasu jak dla zieleni niskiej,

R_o [m.] - odległość punktu odniesienia od źródła hałasu, przyjęto $R_o = 3m$.

Obliczenia zasięgu oddziaływania hałasu przeprowadzano w sposób przybliżony, który nie uwzględnia oddziaływania elementów ekranujących. W związku z tym, określając narażenie na hałas brano pod uwagę tylko pierwszą linię zabudowy przyjmując, że dalsze budynki są skutecznie ekranowane przez budynki pierwszej linii.

Na obszarze opracowania nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

4.9 Pola elektromagnetyczne

Źródłami pola elektromagnetycznego powodującego przekroczenie wartości dopuszczalnych na terenach zamieszkałych mogą być linie przesyłowe oraz stacje elektroenergetyczne dla napięć 110 kV i wyższych. W Polsce, sieci przesyłowe wysokiego napięcia wykorzystują napięcie znamionowe 110 kV (kilowoltów), 220 kV i 400 kV. W otoczeniu tych linii występuje pole elektryczne i magnetyczne.

Ograniczenia w zagospodarowaniu terenów przyległych do urządzeń elektroenergetycznych, które mogą powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów wielkości fizycznych charakteryzujących elektromagnetyczne promieniowanie niejonizujące wynikają z rozporządzenia Ministra Zdrowia z 17 grudnia 2019 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. W strefie występowania pól elektromagnetycznych o parametrach wyższych od dopuszczalnych nie mogą być zlokalizowane obiekty związane z długotrwałym przebywaniem ludzi, a zwłaszcza zabudowa mieszkaniowa, szpitale, szkoły, żłobki, przedszkola, internaty. W obrębie tej strefy nie wyklucza się prowadzenia działalności gospodarczej, turystycznej, rekreacyjnej i podobnej, związanej z przebywaniem ludzi, pod warunkiem, że nie są przekroczone wartości normatywne dla miejsc dostępnych dla ludności.

Na terenach przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową normy te wynoszą: 1 kV/m dla składowej elektrycznej pola 50Hz oraz 60 A/m dla jego składowej magnetycznej. Normy powyższe nie dotyczą miejsc niedostępnych dla ludzi.

Trasy elektroenergetycznych linii napowietrznych o napięciu znamionowym 110 kV lub wyższym należy tak projektować, aby zostały zachowane odległości pionowe i poziome między przewodami a elementami budynku podane w normie PN-EN 50341-3-22:2010 Elektroenergetyczne linie napowietrzne powyżej 45 kV. Zgodnie z tą normą, linię napowietrzną o napięciu powyżej 45 kV należy na skrzyżowaniach i zbliżeniach

z budynkami tak prowadzić i wykonać, aby jej budowa i eksploatacja nie powodowała ani przeszkód, ani trudności w użytkowaniu i należyтым utrzymaniu budynków. Norma zabrania krzyżować budynki mieszkalne, szkoły, budynki użyteczności publicznej, w których mogą przebywać ludzie, liniami o napięciu znamionowym wyższym niż 110 kV. Przy skrzyżowaniach i zbliżeniach linii elektroenergetycznych do budynków mieszkalnych, szkół, internatów, szpitali, sanatoriów itp., gdzie stale przebywają ludzie, natężenie pola elektrycznego i magnetycznego oraz natężenie hałasu pochodzących od linii nie może przekraczać wartości dopuszczalnych określonych w wyżej przywołanym rozporządzeniu.

Teren opracowania przecina linia D-211/220 kV biegnąca od stacji elektroenergetycznej Mikułowa do GPZ Cieplice. Maksymalne wartości natężenia pola elektrycznego (uwzględniając najbardziej niekorzystne warunki środowiskowe i rozwiązania konstrukcyjne) pod napowietrzną linią przesyłową 220 kV lub w jej pobliżu nie przekracza 6 kV/m. Zgodnie z powołanym wyżej zarządzeniem, granica strefy, w obrębie której nie dopuszcza się do stałego przebywania ludzi wynosi 26 m od osi linii.

Linia ta przebiega w pobliżu budynków nr 7 (26 m), nr 10 (28 m), nr 11 (30 m), nr 9 (33 m), nr 6 (42 m) oraz nr 13 (46 m) w Giebułtówku, zatem wymienione budynki mieszkalne znajdują się na granicy (bud. Nr 7) lub poza granicą tej strefy.

Zagrożenia promieniowaniem niejonizującym mogą być także spowodowane przez urządzenia radiokomunikacyjne, które wytwarzają pola elektromagnetyczne w zakresie częstotliwości od 0,003 do 300 000 MHz. Do urządzeń takich należą między innymi stacje bazowe telefonii komórkowej. W granicach terenu objętego opracowaniem nie ma takich instalacji.

4.10 Poważne awarie i zagrożenia naturalne

Szczególnym rodzajem zagrożeń występujących w środowisku są tzw. „nadzwyczajne zagrożenia” charakteryzujące się nagłym przebiegiem. Do zagrożeń takich zaliczyć należy albo klęski o charakterze naturalnym jak: powódzie, huragany, trzęsienia ziemi, albo katastrofy i wypadki związane z technologiami i wytworami ludzkimi jak: uwalnianie się niebezpiecznych substancji chemicznych, wybuchy, katastrofy komunikacyjne itp. zwane poważnymi awariami.

4.10.1 Ryzyko powstania poważnych awarii

Inwentaryzacją i kontrolą w zakresie możliwości wystąpienia poważnych awarii zajmują się wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska, we współpracy z Państwową Strażą Pożarną oraz powiatowymi zespołami reagowania kryzysowego.

Obecnie w prowadzonej przez WIOŚ bazie potencjalnych sprawców poważnych awarii ([7] - dostęp dn. 04 XI 2021 r.) w rejonie Mirska nie funkcjonują zakłady przemysłowe, w których występowałyby rodzaje i ilości substancji niebezpiecznych pozwalające zakwalifikować je do zakładów o dużym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej. Na terenie opracowania oraz w jego bliskim otoczeniu nie ma też obiektów o zwiększonym ryzyku wystąpienia awarii przemysłowej.

⁷ <https://www.gios.gov.pl/pl/powazne-awarie>

4.10.2 Tereny zagrożone powodzią

Mapy zagrożenia powodziowego zostały sporządzone dla obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, wskazanych we wstępnej ocenie ryzyka powodziowego. Celem wstępnej oceny ryzyka powodziowego było wyznaczenie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, czyli obszarów, na których istnieje znaczące ryzyko powodziowe lub na których wystąpienie dużego ryzyka jest prawdopodobne. Zgodnie z ww. mapami zagrożenie powodziowe związane jest z rzeką Kwisą i jej dopływami Czarnym Potokiem oraz w niewielkim stopniu Długim Potokiem, na odcinkach poniżej Gór Izerskich, w rejonie Kotliny Mirska.

Na Długim Potoku, w granicach miasta funkcjonuje suchy zbiornik przeciwpowodziowy. Ponadto, na podstawie opracowania „Koncepcja zabezpieczenia przed powodzią doliny rz. Kwisy i jej dopływów” sporządzonego przez Hydroprojekt Wrocław Sp. z o.o. planuje się zbiornik retencyjno-rekreacyjny Mirsk - Giebułtów na Czarnym Potoku. Główną funkcję zbiornika przewiduje się jako ochrona przed powodzią, ale dodatkowo w czaszy zbiornika powstałby akwen o stałym piętrzeniu, który w ograniczonym zakresie dopuszcza się dla celów rekreacji. Będą też na terenie gminy realizowane mikro zbiorniki w celu poprawy małej retencji, zlokalizowane w powiazaniach z zabudową mieszkaniową i letniskowo – rekreacyjną oraz terenami dolesień, proponowane w obrębach wsi: Rębiszów, Gajówka, Mładz, Przecznicza oraz Giebułtów.

4.10.3 Występowanie obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

Przez **ruchy masowe ziemi**, zgodnie z definicją podaną w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 roku „Prawo ochrony środowiska” (Poś) należy rozumieć powstające naturalnie lub na skutek działalności człowieka osuwanie, spłyzywanie lub obrywanie powierzchniowych partii skał, zwietrzliny i gleby (art. 3 pkt. 32a Poś). Powołana ustawa nakłada obowiązek uwzględnienia potrzeb w zakresie zapobiegania ruchom masowym ziemi i ich skutkom już na etapie Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. W dokumentach tych należy również określić sposoby zagospodarowania obszarów zdegradowanych w wyniku ruchów masowych ziemi (art. 72 ust. 1 pkt. 5a oraz ust. 3 Poś).

Teren opracowania nie jest podatny na występowanie ruchów masowych ze względu na nieznaczne deniwelacje. Również podczas autorskiej wizji terenowej nie zidentyfikowano miejsc występowania masowych ruchów ziemi.

4.11 Przyroda ożywiona

Podstawowym źródłem informacji na temat flory i fauny oraz ich siedlisk na terenie opracowania są dane uzyskane w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu (maj 2017 r.). Uzupełniono je o dane zawarte w inwentaryzacji przyrodniczej gminy [Jankowski 1994], która jednak z uwagi na długi okres czasu, który upłynął od roku jej sporządzenia ma już znaczenie raczej archiwalne. Wszystkie te informacje przytoczono w niniejszej prognozie za opracowaniem ekofizjograficznym gminy Mirsk [Kurpiewski 2017]

Nie bez znaczenia są też autorskie badania przeprowadzone w październiku 2021 roku, jakkolwiek mają one charakter uzupełniający, na wybranych terenach, nie kompleksowy.

Szczegółowy opis szaty roślinnej na terenach interwencji projektu planu zawarto w rozdziale 6 niniejszej prognozy.

Przedstawioną tam charakterystykę siedlisk oparto na zdjęciach fitosocjologicznych wykonanych na trasach transektów wytyczonych przez obszar opracowania. Zdjęcia wykonano metodą Brauna-Blanqueta. Wartość przyrodniczą siedliska określono w oparciu o trzy parametry: powierzchnia siedliska, struktura i funkcja siedliska oraz perspektywy zachowania. Parametr „struktura i funkcja siedliska” oceniany jest w oparciu o wybrane cechy siedliska, które są uważane za najistotniejsze dla trwania ekosystemów i są wrażliwe na negatywne oddziaływania antropogeniczne i naturalne i łatwe do „zmierzenia”. Brano zwłaszcza pod uwagę obecność gatunków charakterystycznych, gatunków obcych oraz gatunków inwazyjnych. Stosowano czterostopniową skalę oceny wartości zbiorowiska: niska, umiarkowana, dość cenne, cenne (naturowe) oraz trzy stopnie oceny stanu jego zachowania: właściwy, niezadowolający oraz zły.

4.11.1 Przyrodnicze powiązania terenu opracowania z otoczeniem

W 2011 r. na zlecenie Ministerstwa Środowiska w Zakładzie Badania Ssaków PAN w Białowieży (obecnie Instytut Biologii Ssaków PAN), we współpracy ze Stowarzyszeniem dla Natury „Wilk” oraz Muzeum i Instytutem Zoologii PAN, opracowano projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć NATURA 2000 w Polsce [Jędrzejewski i inni 2011]. Głównym założeniem merytorycznym tego opracowania było opracowanie mapy korytarzy o charakterze multifunkcyjnym - przeznaczonych dla możliwie największej liczby gatunków i łączących różnorodne siedliska przyrodnicze, zwłaszcza podlegające ochronie w ramach sieci Natura 2000. Podstawowym celem opracowania mapy było stworzenie praktycznego narzędzia dla ochrony siedlisk i gatunków zagrożonych fragmentacją środowiska, wykorzystywanego w planowaniu przestrzennym i projektowaniu inwestycji liniowych.

Mapa korytarzy ekologicznych opracowana w 2012 r. uwzględnia korytarze główne i uzupełniające. Wyróżniono 7 korytarzy głównych, których rolą jest zapewnienie łączności ekologicznej w skali całego kraju oraz włączenie obszaru Polski w paneuropejską sieć ekologiczną. Korytarze główne to najważniejsze drogi wędrówek i migracji gatunków w Polsce, zapewniające jednocześnie łączność siedlisk i populacji w skali kontynentalnej. Korytarze uzupełniające łączą obszary siedliskowe położone wewnątrz kraju z korytarzami głównymi oraz zapewniają wariantowość dróg przemieszczania się gatunków o znaczeniu krajowym.

Teren opracowania leży na skraju korytarza GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni, który łączy Góry Izerskie (GKZ-6A) z Borami Dolnośląskimi (GKZ-4) i obejmuje zachodnią część Giebułtowa (obszar między Giebułtówkiem, Giebułtowem i Augustowem a zachodnią granicą gminy Mirsk)

Symbol „KZ” oznacza Korytarz Zachodni, który łączy kompleksy leśne Polski Zachodniej, od Sudetów poprzez Bory Dolnośląskie i Lasy Zielonogórskie po Puszcę Rzepińską i Park Narodowy Ujście Warty, gdzie dołącza do korytarza Północno-Centralnego. Symbol „GKZ”. Tak więc, korytarz obejmujący południową część gminy Mirsk ma znaczenie paneuropejskie.

Korytarz ten ma powiązania z korytarzami o znaczeniu powiatowym, gminnym i lokalnym. Do tych pierwszych należy korytarz związany z rzeką Kwisą, który rozbudowany korytarzami jej dopływów stanowi spójny system połączeń przyrodniczych w północnej, nie leżącej w obrębie GKZ gminy. Lokalne znaczenie ma korytarz związany z Czerniawą, Łużycą i Czarnym Potokiem, a w Augustowie z Bartosząwką. Duże znaczenie w tym lokalnym systemie mają zagajniki i kompleksy leśne położone na wschód od obszaru opracowania (Augustowski Las). Lasy: Giebułtowski i Stankowicki leżą w obrębie korytarza GKZ-5A. Warto przy tej okazji wymienić także pas zadrzewień wzdłuż Giebułtowskiej Drogi, który może i zapewne stanowi dogodny kanał o orientacji północ-południe dla przemieszczania się ptaków, nietoperzy i innych ssaków.

Korytarze na poziomie krajowym i wojewódzkim wskazane zostały w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Dolnośląskiego. Tereny gminy Mirsk położone są w granicach obszaru funkcjonalnego cennego przyrodniczo wyznaczonego przez PZPWD. Dokument został przyjęty uchwałą nr XIX/482/20 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 16 czerwca 2020 r. opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego z dnia 30 czerwca 2020 r. pod poz. 4036.

Rys. 1: Fragment rysunku pt. Obszar funkcjonalny cenny przyrodniczo, stanowiącego załącznik nr 3 do PZPWD. Jednolitym kolorem zielonym zaznaczono obszar węzłowy – obszar wysokiej ochrony, tereny grubo zakreskowane to lądowe korytarze ekologiczne o znaczeniu międzynarodowym, niebieską linią kropkowaną zaznaczono rzeczne korytarze ekologiczne o znaczeniu ponadlokalnym, purpurowa linia przerywana – postulowany przebieg Drogi Śródsudeckiej, karminowy kwadrat – projektowany park kulturowy, szkarłatny okrag – projektowany pomnik historii, linia pomarańczowa z kwadratami – postulowany korytarz głównej trasy rowerowej.

W PZPWD wyznaczono Kierunek 2.1. Stworzenie spójnego regionalnego systemu ochrony przyrody, funkcjonującego w ramach struktur krajowych i europejskich. Dla

realizacji kierunku ustalono na rysunku Planu nr 3. Jeleniogórski Obszar Funkcjonalny cenny przyrodniczo. Zdefiniowany obszar obejmuje m.in:

- 1) Obszary najwyższej ochrony – w tym obszary ochrony ścisłej (parki narodowe i rezerваты przyrody).
- 2) Obszary wysokiej ochrony (parki krajobrazowe, obszary sieci NATURA 2000, strefy A, B, C ochrony uzdrowiskowej, użytki ekologiczne, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe, stanowiska dokumentacyjne).
- 3) Obszary uzupełniające (obszary chronionego krajobrazu, otuliny obszarów chronionych i korytarze ekologiczne łączące obszary objęte ochroną prawną).

4.11.2 Szata roślinna

Obszar gminy Mirsk pod względem geobotanicznym zaliczany jest do Działu Sudety, Podprowincji Hercyńsko-Sudeckiej Kraina Sudetów, Prowincji Górskiej Środkowoeuropejskiej, Obszaru Gór oraz Pogórza Izerskiego .

Zróżnicowanie geomorfologiczne obszaru gminy na górską część południową i podgórską część północną przekłada się na niejednorodny charakter szaty roślinnej. Pogórze na północy gminy, gdzie też umiejscawia się Giebułtów, ma generalnie charakter rolniczy, w obrębie którego łąki i pola poprzecinane są zadrzewieniami.

Drzewa i zieleń urządzona

Na obszarze opracowania niewiele jest terenów zieleni urządzonej. Nie licząc ogrodów przydomowych, do obszarów takich należy cmentarz i park przypałacowy.

Znajdujący się na północny- wschód od kościoła pw. Św. Michała Archanioła cmentarz w Giebułtowie jest praktycznie bezdrzewny. Poza rozproszonymi wśród kwater egzotycznych iglaków i krzewów ozdobnych nie ma tu innych drzew.

Pałac położony jest w górnej części Giebułtowa, w pobliżu drogi wojewódzkiej nr 360. Na teren parku przypałacowego można dotrzeć dwiema drogami. Jedna prowadzi bezpośrednio od trasy wojewódzkiej nr 360. Jest to krótka alejka osadzona jesionami i klonami. Niektóre z tych drzew są godne uwagi ze względu na ich rozmiary (jesiony wyniosłe o obwodach pni: 315 cm, 306 cm, 300 cm, 280 cm). Drugi wjazd na teren posesji prowadzi od Drogi Giebułtowskiej, która jest tutaj aleją o szutrowej nawierzchni.

Większa część naturalistycznego założenia parkowego znajduje się na zachód od XVII w. okazałego pałacu von Uechtritza (obiekt jest aktualnie remontowany). Układ XVIII w. założenia parkowego nie jest czytelny. Drzewostan, może oprócz okazałej daglezi przy bramie wjazdowej oraz niewielkiego platanu stanowią gatunki miejscowe: jesiony wyniosłe, buki pospolite, kasztanowce, lipy drobno- i szerokolistne, dęby szypułkowe i klony zwyczajne. Obwody pni tych drzew nie przekraczają 320 cm. Drzewa rosną w dużym rozproszeniu. Park jest zaniedbany - liczne wykroty oraz ruderalne gatunki krzewów. Całość ogrodzona jest wysokim kamiennym murem.

Godne uwagi są drzewa rosnące po obu stronach Drogi Giebułtowskiej tworząc długą aleję. Są to dęby czerwone o obwodach pni do 320 cm, dęby szypułkowe do 280 cm, jesiony wyniosłe do 350 cm, klony zwyczajne do 260 cm oraz kasztanowce do 260 cm w obwodzie pni.

Na terenie wsi niewiele jest swobodnie rosnących drzew o pomnikowych rozmiarach. Wśród nich zwracają uwagę dęby szypułkowe rosnące rzadkim szpalerem przy asfaltowej drodze naprzeciw budynków Giebułtów Bloki nr 3, 4 i 5. Obwody pni tych drzew wynoszą: 250, 280, 340, 345 (okaleczony) i znowu 280 cm. Zaraz na początku tego szpaleru rośnie dorodny buk pospolity, którego pień ma ok. 300 cm. Na końcu tej ulicy, w pobliżu budynku nr 33, rosną dwa kolejne atrakcyjne drzewa: kasztanowiec sp. (380 cm) i klon zwyczajny (320 cm).

Zbiorowiska nieleśne

Grunty orne zajmują na obszarze opracowania ok. 358 ha i stanowią obok użytków zielonych i sadów ok. 43% powierzchni wszystkich użytków rolnych w obrębie Giebułtów. Duża część ewidencyjnych użytków orných jest faktycznie ugorowana, ale tam, gdzie prowadzona jest uprawa zbóż (np. w północno-zachodniej części obrębu lub na zachód od Woli Augustowskiej) rozwijają się **zbiorowiska segetalne** – klasa *Stellarietea mediae* pojawiające się samorzutnie w uprawach roślin użytkowych jako chwasty.

Uprawom roślin zbożowych towarzyszą zbiorowiska rzędu *Centauretalia cyani*. Poszczególne zespoły wykształciły się w warunkach tradycyjnej agrotechniki. Współczesne, udoskonalone metody uprawy, a zwłaszcza zastosowanie na wielką skalę herbicydów powodują głębokie zmiany w strukturze tych zbiorowisk. Na razie obserwuje się zubożenie florystyczne i zanikanie charakterystycznych gatunków. Gatunki charakterystyczne tego rodzaju zbiorowisk to m. in. chaber bławatek *Centaurea cyanus*, mak polny *Papaver rhoeas*, ostróżeczka polna *Consolida regalis*, owies głuchy *Avena fatua*, wyka płotowa *Vicia sepium* oraz kąkol polny *Agrostemma githago*.

Na ugorach i nieużytkach wytwarza się roślinność ruderalna, z klasy *Artemisietea vulgaris*, złożona głównie z okazałych bylin i pnączy. Rośliny wchodzące w skład tych zbiorowisk to: bylica pospolita *Artemisia vulgaris*, wrotycz pospolity *Tanacetum vulgare*, ostrożeń polny *Cirsium arvense*, szczaw tępolistny *Rumex obtusifolius*, nawłóć kanadyjska *Solidago canadensis* i olbrzymia *S. gigantea*.

Najbardziej rozpowszechnionymi **fitocenozami łąkowymi** na terenie gminy Mirsk są zbiorowiska z klasy *Molinio-Arrhenatheretea*, a dokładnie łąki świeże z rzędu *Arrhenatheretalia*. Są to siedliska objęte programem Natura 2000 o kodzie 6510: łąki świeże użytkowane ekstensywnie. Duże połacie łąk typu 6510 zostały wskazane na północ od Giebułtowskiego Lasu. W większości są one w złym stanie, zarastające bylinami inwazyjnymi oraz krzewami i podrostami drzew.

Stosunkowo tutaj rzadkim podtypem tego siedliska, spotykanym tylko na niewielkich płatach wśród innych łąk w Giebułtowie, są łąki rajgrasowe o kodzie 6510-1. Dominującymi gatunkami w runi są tu miękkolistne trawy darniowe, wśród których przeważa rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*. Stanowią one najwyższą warstwę. Trawom towarzyszy liczna grupa gatunków dwuliściennych. W najwyższej warstwie spotyka się kwiatostany barszczu pospolitego *Heracleum sphondylium* oraz kozibrodu łąkowego *Tragopogon pratensis*. W niższej warstwie notuje się: bodziszka łąkowego *Geranium pratense*, jastruna właściwego *Leucanthemum vulgare*, przytulię pospolitą *Galium mollugo*, świerzbnicę polną *Knautia arvensis*, dzwonka rozpierzchniętego *Campanula*

patula oraz niższe trawy. Duży udział w runi mają rośliny motylkowe: komonica pospolita *Lotus comiculatus*, groszek łąkowy *Lathyrus pratensis*, koniczyna łąkowa *Trifolium pratense* i koniczyna biała *T. repens*.

Znaczną część spotykanych na terenie Giebułtowa łąk zaklasyfikować można do podtypu 6510-2: łąki wiechlinowo-kostrzewowe zespół *Poo-Festucetum rubrae*. Wykształcają się one na suchych lub podsuszonych glebach mineralnych o niskim poziomie wód gruntowych oraz o lekko kwaśnym odczynie.

W roślinności tych łąk dominują niskie trawy: kostrzewa czerwona *Festuca rubra* i wiechlina łąkowa *Poa pratensis*, a towarzyszą im: kłosówka wełnista *Holcus lanatus*, mietlica pospolita *Agrostis capillaris* rzadziej tomka wonna *Anthoxanthum odoratum* i śmiatek darniowy *Deschampsia caespitosa*. Wysokość runi łąkowej rzadko przekracza 50 cm. Niewielki jest udział gatunków dwuliściennych, a szczególnie roślin motylkowych (*Fabaceae*).

Na siedliskach najsuchszych runi jest słabo zwarta i przypomina murawy kserotermiczne. Spotyka się na nich takie gatunki, jak: rozchodnik ostry, macierzanka piaskowa, jastrzębiec kosmaczek *Hieracium pilosella*, goździk kropkowany *Dianthus deltoides* nierzadko też z przytulią hercyńską *Galium saxatile* oraz biedrzeńcem mniejszym *Pimpinella saxifraga*.

Łąki siedliska 6510-2 swym składem gatunkowym i fizjonomią nawiązują do łąk zespołu *Festuca rubra*-*Holcus lanatus* - zbiorowisko kostrzewy czerwonej i kłosówki wełnistej często mają do nich bardzo zbliżony charakter, a przynależność syntaksonomiczna poszczególnych płatów jest zwykle dyskusyjna. Są to siedliska objęte programem Natura 2000 o kodzie 6520-1: sudeckie łąki konietlicowe. Bardzo duży procent stanowią tutaj trawy takie jak: mietlica pospolita *Agrostis capillaris*, kostrzewa czerwona *Festuca rubra* i kłosówka wełnista *Holcus lanatus*, rzadziej: rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*. Wśród roślin dwuliściennych zaznacza się spory udział przywrotników *Alchemilla* sp., co jest charakterystyczne dla podgórskich typów tego zbiorowiska. Oprócz tego, w znacznej ilości występuje tutaj przetacznik ożankowy *Veronica chamaedrys*, jaskier ostry *Ranunculus acris*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, dziurawiec czteroboczny *Hypericum maculatum*, babka lancetowata *Plantago lanceolata*, mniszek lekarski *Taraxacum officinale* oraz dzwonek okrągłolistny *Campanula rotundifolia* i rozpierzchły *Campanula patula*. Rzadziej spotkać można świerzbnicę polną *Knautia arvensis*, komonicę zwyczajną *Lotus corniculatus*, groszek łąkowy *Lathyrus pratensis*, stokrotkę pospolitą *Bellis perennis*, gwiazdnica trawiasta *Stellaria graminea* niekiedy szelęznik mniejszy *Rhinanthus minor* oraz baldaszkowate: trybula leśna *Anthriscus sylvestris*.

Często spotykane na terenie opracowania są łąki o charakterze opisanych wyżej siedlisk, ale mniej lub znacznie przekształcone poprzez dosiewanie gatunków traw (kupkówka pospolita *Dactylis glomerata*, wyczyniec łąkowy *Alopecurus pratensis*, tymotka łąkowa *Phleum pratense*, życica wielokwiatowa *Lolium multiflorum*) i roślin motylkowych (koniczyna łąkowa *Trifolium pratense*, koniczyna biała *Trifolium repens*) wzbogacających wartość paszową łąki. Zbiorowiska takie, podobnie jak łąki z licznym występowaniem gatunków typowych dla miejsc wypasanych ze związku *Cynosurion* (np. szczaw tępolistny

Rumex obtusifolius, stokrotka pospolita *Bellis perennis*) oraz łąki zainfekowane bylinami inwazyjnymi i nitrofilnymi (nawłóć kanadyjska *Solidago canadensis*, podagrycznik pospolity *Aegopodium podagraria*, wrotycz pospolity *Tanacetum vulgare*, łubin *Lupinus sp.*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica* i inne) nie są zaliczane do pełnowartościowych zbiorowisk naturalnych.

W miejscach o wyższym poziomie wód gruntowych wykształciły fitocenozy ze związku *Calthion* reprezentowane przez rdest węzownik *Polygonum bistorta*, kniec błotną *Caltha palustris*, wiązówkę błotną *Filipendula ulmaria* czy tojeść pospolitą *Lysimachia vulgaris*. Mimo, iż łąki te nie są siedliskiem przyrodniczym Natura 2000, są one cenne głównie ze względu na możliwe występowanie gatunków chronionych storczyków. Zważywszy na te wartości, przyrodnicy niekiedy nadają temu siedlisku kod 65xx lub klasyfikują go do siedliska 6430: ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne.

Zmiennowilgotne łąki trzęślicowe *Molinion* występują pod linią energetyczną 220 kV w dolinie Czerniawy, na skraju Giebułtowskiego Lasu. Klasyfikowane są one jako siedlisko naturalne o kodzie 6410, wyróżniające się udziałem wśród traw charakterystycznych kęp trzęślicy modrej *Molinia caerulea* z udziałem sitów, często też z krwawnikiem kichawcem *Achillea ptarmica*. Są to łąki klasyfikowane do podtypu: 6410.2: łąka sitowo-trzęślicowa *Junco-Molinietum*.

Jednym z najpospolitszych **zespołów roślinności wodnej** (stawy w Giebułtówku) jest zespół rzęs i spirodeli *Lemno-Spirodelletum polyrrhizae* z dominacją rzęsy drobnej *Lemna minor*. W strefie przybrzeżnej często rośnie rdest ziemnowodny *Persicaria amphibia*. W otoczeniu stawów najczęściej spotkać można roślinność szuwarową ze związku *Phragmition*, z dominującym szuwarem trzcinowym *Phragmitetum Australis*, a rzadziej pałkowym z pałąką szerokolistną *Typha latifolia* lub móżgowsy *Phalaridetum arundinaceae*.

W otoczeniu stawu Czarnego odnotowano szeroki pas szuwaru wielkoturzycowego ze związku *Magnocaricion* z dużymi płatami sitów *Juncus sp.* i pojedynczo z pałąką szerokolistną.

Szczegółowy opis szaty roślinnej na terenach interwencji projektu planu zawarto w rozdziale 6 niniejszej prognozy.

Przestrzeń leśna

Lasy i grunty leśne zajmują na terenie opracowania 247,3 ha a ewidencyjne zadrzewienia 7,7 ha. Ponadto, dużą powierzchnię na obszarze Giebułtowa zajmują zarastające krzewami (kruszyna, iwa, głóg, dzika róża, tarnina, czeremcha amerykańska) i podrostami drzew (głównie brzoza, dąb, osika) łąki, które w ewidencji figurują jako użytki rolne. Stopień lesistości wynosi 20,5% i jest niższy od przeciętnej dla Polski (30,5%) i dla obszarów wiejskich województwa dolnośląskiego (29,4%). [Zestawienie klasoużytków, maj 2017].).

Lasy grupują się tutaj w trzech kompleksach. Największy z nich – Giebułtowski Las – lokuje się w południowo-zachodnim narożniku obrębu, na zachód od Giebułtówka. Są to lasy Skarbu Państwa pod zarządem Nadleśnictwa Świeradów. Zgodnie z planem urządzenia

lasu. Nadleśnictwo Świeradów ([8] – dostęp 5 XI 2021 r) wszystkie lasy tego kompleksu należą do lasów ochronnych wodochronnych. Występują tutaj dwa typy siedliskowe lasu: las wyżynny świeży (LwyżŚw) oraz las wyżynny wilgotny (LwyżW). Typowy skład gatunkowy lasu świeżego tworzą tu sosny i/lub świerki (w wieku do 136 lat) z domieszką modrzewia rzadziej jodły oraz drzew liściastych: buk, jarzab, brzoza, dąb. W lesie wilgotnym pojawiają się dodatkowo jesiony i olsze. W południowo- wschodni skraj lasu wcinają się tereny podmokłe (klasyfikowane w PUL jako „bagno”), które są zarastającymi stawami (tu. Staw Czarny) lub zabagnionymi nieckami po osuszonych stawach założonych niegdyś przy potoku Czerniawa. Dna osuszonych niecek stawów pokrywa aktualnie zwarta roślinność krzaczasta utworzona z wierzb krzewiastych oraz podrostów olszy i brzozy.

Do północno- zachodniej granicy obrębu Giebułtów przylega kompleks Stankowickiego Lasu. Tylko niewielki jego fragment wkracza na obszar opracowania zajmując wierzchowinę i wschodnie zbocza góry Wojków. Są to lasy Skarbu Państwa, wodochronne, na siedlisku LwyżŚw gatunkowo zdominowane przez dojrzałe świerki z domieszką młodych dębów i buków.

Lasy o podobnym charakterze występują też w północno- wschodniej części obszaru opracowania, na północny- wschód od Woli Augustowskiej. Są one częścią większego kompleksu leśnego zwanego Augustowskim (Miejskim) Lasem. Jest to więc las wyżynny świeży, którego 70% drzewostanu stanowi młody świerk, 30% - brzoza. Domieszkowo występują: dąb, modrzew, osika i buk. Północny fragment tego lasu wyróżnia się grądowym charakterem. Znaczny udział w składzie gatunkowym (ok. 80%) mają tu wiekowe dęby (do 137 lat). Skład uzupełniają ponad stuletnie świerki.

Ponadto, w północnej części obszaru objętego opracowaniem (rejon Augustowa i Woli Augustowskiej) występują nieduże zagajniki leśne będące własnością osób prywatnych. Według inwentaryzacji stanu lasu dla obszaru wiejskiego gminy Mirsk ([9] – dostęp 5 XI 2021 r) są to głównie bory mieszane i grądy typu siedliskowego LwyżŚw, zdominowane przez dojrzałe dęby z domieszką sosny, świerka, jesionu oraz bujnym podszytem.

4.11.3 Fauna

Ssaki

Najliczniejszą grupą ssaków w gminie Mirsk stanowią gryzonie (77%), które występują na terenie całej gminy. Dominującymi gatunkami są: nornica ruda, mysz leśna i polnik. Udział pozostałych gatunków gryzoni jest niewielki. Obecnie największym zwierzęciem jest jeleni *Cervus elaphus*. Pospolitymi mieszkańcami pól i lasów są sarny *Capreolus capreolus*, lisy *Vulpes vulpes*, dziki *Sus scrofa*, kuny *Martes martes*, łasice, wiewiórki czarne i rude, zające *Lepus capensis* oraz jeże.

Na strychu kościoła w Giebułtowie obserwowano stanowisko gacka brunatnego *Plecotus auritus*.

⁸ https://bip2.lasy.gov.pl/pl/bip/dg/rdlp_wroclaw/nadl_swieradow_zdroj/plan_urzadzania_lasu

⁹ <https://www2.bdl.lasy.gov.pl/portal/mapy>

Ptaki

W 1994 w mieście i gminie Mirsk stwierdzono łącznie 153 gatunki ptaków, w tym 111 lęgowych i 42 przelotnych i zalatujących. Autorzy ekofizjografii [Kurpiewski i inni 2017] zestawili te dane z najnowszymi otrzymanymi od RDOŚ w maju 2017. Obręb Giebułtów nie należy do wyróżniających się pod względem liczebności gatunkowej ptaków. Oprócz gatunków pospolitych wymienić trzeba stanowisko bociana białego *Ciconia ciconia*, którego gniazdo znajduje się centrum wsi oraz spotykanego wśród przydrożnych zakrzaczeń gąsiorka *Lanius collurio*. Oba te gatunki podlegają ochronie ścisłej z listy Załącznika I Dyrektywy Ptasiej.

Gady i płazy

Stawy i podmokłości w okolicy Giebułtówka są dogodnym, potencjalnym siedliskiem i miejscami rozrodu dla płazów. Obserwacje prowadzone w 1994 roku przez autorów inwentaryzacji przyrodniczej gminy [Jankowski 1994] pozwalają wskazać w tym rejonie co najmniej następujące gatunki płazów:

- ropucha szara (*Bufo bufo*);
- żaba jeziorkowa (*Rana lessonae*);
- żaba wodna (*Rana esculenta*);
- żaba trawna (*Rana temporaria*);
- żaba moczarowa (*Rana arvalis*).

Na całym terenie opracowania występują natomiast następujące gatunki gadów:

- jaszczurka zwinka (*Lacerta agilis*);
- jaszczurka żyworodna (*Lacerta vivipara*);
- padalec zwyczajny (*Anguis fragilis*);
- zaskroniec zwyczajny (*Natrix natrix*);
- żmija zygzakowata (*Vipera berus*).

Owady

Na terenie opracowania wykazano dwa stanowiska cennych gatunków owadów. Są to gatunki motyli przeplatka aurinia *Euphydryas aurinia* i czerwończyk nieparek *Lycaena dispar*, które także preferują siedliska wilgotne w rejonie Giebułtówka (nad Czerniawą oraz nad Łużycą).

5. Ocena aktualności opracowania ekofizjograficznego dla obszaru objętego projektem planu

W pracach nad przedmiotowym dokumentem korzystano z opracowania ekofizjograficznego sporządzonego dla obszaru gminy w 2017 roku [Kurpiewski i inni 2017]. Zatem, opracowanie ekofizjograficzne jest aktualne i może stanowić bazę do projektowania.

6. Charakterystyka obszarów ingerencji projektu planu

Charakterystykę wymienionych dalej wydzieleń oparto na wynikach własnych obserwacji terenowych oraz na badaniach kartograficznych.

Podczas wizji terenowych zwracano uwagę na zbiorowiska roślinne starając się możliwie dokładnie jak na warunki późnojesienne oszacować i wartość florystyczną. Została ona wykonana już po okresie wegetacyjnym roślin, toteż była ona ograniczona jedynie do tych wartości, które można było ocenić o tej porze roku. Takie obserwacje, chociaż okrojone, pozwoliły jednak na zakwalifikowanie terenów do konkretnych zbiorowisk, które następnie opisano na podstawie materiałów archiwalnych. Badania takie, przy zastosowaniu zasady przezorności, dostarczają wystarczająco dużo dowodów, pozwalających na wykluczenie przynależności zbiorowiska do uznanych za przyrodniczo cenne. Podobnie, nie możliwe o tej porze roku było przeprowadzenie obserwacji ornitologicznych migrujących gatunków rzadkich. Potencjalne ich wystąpienie na obszarze opracowania można było jedynie określić na podstawie oceny pokrycia terenu pod kątem przydatności do zasiedlenia przez różne gatunki.

Wartość przyrodniczą siedliska określono w oparciu o trzy parametry: powierzchnia siedliska, struktura i funkcja siedliska oraz perspektywy zachowania. Parametr „struktura i funkcja siedliska” oceniany jest w oparciu o wybrane cechy siedliska, które są uważane za najistotniejsze dla trwania ekosystemów i są wrażliwe na negatywne oddziaływania antropogeniczne i naturalne i łatwe do „zmierzenia”. Brano zwłaszcza pod uwagę obecność gatunków charakterystycznych, gatunków obcych oraz gatunków inwazyjnych. Stosowano czterostopniową skalę oceny wartości zbiorowiska: niska, umiarkowana, dość cenne, cenne (naturowe) oraz trzy stopnie oceny stanu jego zachowania: właściwy, niezadowolający oraz zły.

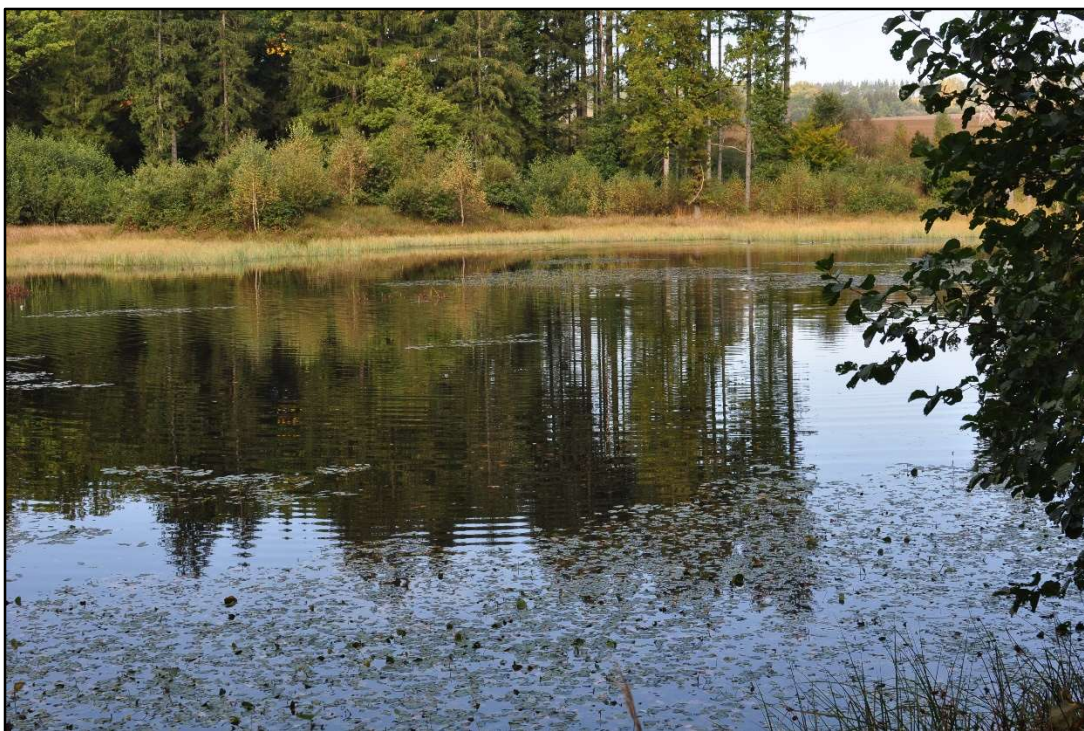
Istotne w badaniach terenowych były także wrażenia wizualne. W badaniach kartograficznych położono nacisk na klasy gleb (gleby klasy III i lepsze) wyłączono ze zmiany użytkowania, morfologię terenu oraz na otoczenie w celu określenia roli wydzielenia w strukturze powiązań przyrodniczych.

Badania faunistyczne ograniczały się w zasadzie do obserwacji śladów bytowania zwierząt aktywnych w okresie jesienno-zimowym oraz do oceny siedlisk z punktu widzenia ich przydatności dla innych gatunków.

Teren A.

Wydzielenie obejmuje część działki nr 839 obr. Giebułtów. Jego powierzchnia wynosi ok. 2,29 ha. Działka nr 839 jest zadrzewioną działką leśną (las mieszany wyżynny wilgotny) oddz. 366 Nadleśnictwa Świeradów za wyjątkiem fragmentu omawianego wydzielenia, które jest ewidencyjnie zakwalifikowane jako nieużytek „N”.

W obrębie owego nieużytku znajduje się staw zasilany wodami Czerniawy. Ma on powierzchnię około 1,4 ha. Staw jest bogato obudowany zielenią. W dość szerokiej miejscami strefie litoralnej z szuwarem turzycowym i dużymi płatami sitów i pojedynczo z pałąk szerokolistną. Na obrzeżu stawu rośnie także sit skupiony oraz trzęślica modra. Wśród roślinności nawodnej dominuje rdestnica pływająca. Na stawie liczna populacja krzyżówki.

Fot. 2: Staw Czarny we wschodniej części wydzielenia – widok z południowego- wschodu (Fot. własna z dnia 7 X 2021 r.)

Od zachodu staw ten zamyka obsadzona dębami (obwód pni w granicach 200 – 300 cm) grobla, za którą znajduje się kolejna niecka terenowa. Nie jest ona już wypełniona wodą, ale zarówno charakter roślinności jak i stagnująca miejscami woda świadczą o tym, że niegdyś i tutaj znajdował się staw. Na starych mapach widnieje nazwa tego zbiornika „Czarny”. Dno tego stawu zarastają duże kępy wierzby szarej z olszą czarna i mozgą trzcinową, a w miejscach bardziej podsuszonych podrosty brzozy i topól a nawet dębów.

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 60 m na południe i od zachodu przylega do SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102. Tutaj też, w bliskim sąsiedztwie wydzielienia znajduje się chronione siedlisko zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych (6410) oraz płat grądu środkowoeuropejskiego (9170). Wydzielenie leży też w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni.

Planowane przeznaczenie terenu: **R-** tereny rolnicze

Zalecenia ekofizjografii: Dopuszczone włączenie obszaru do terenów leśnych pod warunkiem zachowania ich aktualnego stanu użytkowania, tj. jako wody stojące.

Teren **B.**

Wydzielenie obejmuje część działki nr 680/4 oraz działki nr 695; 697; 696/1; 356/2; 696/2 obr. Giebułtów. Jego powierzchnia wynosi ok. 4,34 ha. Ewidencyjnie są to użytki orne z glebami IV i V klasy bonitacyjnej oraz użytki zielone z glebą III i IV klasy bonitacyjnej, przy czym użytki łłlll zajmujące południowo- zachodni narożnik wydzielienia mają nieco ponad 1,0 ha powierzchni.

Wydzielenie znajduje się na zachód od drogi powiatowej do Wolimierza, w pobliżu budynków nr 41a i 41b oraz na północ od napowietrznej linii energetycznej wysokiego napięcia (D-211/220 kV). Prowadzi do niego dość wygodny dojazd od strony budynku nr 41a.

Fot. 3: Wgląd na działkę nr 695 i 696/1 w kierunku budynku nr 41a (Fot. własna z dnia 7 X 2021 r.)

Są to pastwiska lub koszone łąki świeże z dużym udziałem koniczyny białej, babki lancetowatej oraz w mniejszej liczbie koniczyna łąkowa, mniszek lekarski, szczaw zwyczajny, dziurawiec zwyczajny, krwawnik pospolity i pojedynczo przywrotniki. Wśród traw dominują kupkówka pospolita z rajgrasem wyniosłym. Siedlisko jest ubogie w gatunki, nie prezentujące większych wartości przyrodniczych.

Grunty w centralnej części wydzielenia są wykorzystywane pod uprawę zbóż.

Teren lekko opada w kierunku południowym (ku dolinie Czerniawy) z rzędnej 390 do 380 m npm. ze średnim spadkiem ok. 4%.

Wydzielenie leży w obrębie SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102 oraz w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje siedlisk będących przedmiotem ochrony SOO. Nie stwierdzono tu także gatunków będących przedmiotem ochrony tego obszaru. W bezpośrednim sąsiedztwie tego wydzielenia stwierdzono: na południe –zmiennowilgotne łąk trzęślicowe (siedlisko o kodzie 6410) z chronionymi gatunkami motyli (przeplątki), na zachód – łąki świeże (siedlisko o kodzie 6510) zarastające krzewami dzikiej róży, głógów i jeżynami oraz podrostami i tyczkownią brzozy i osiki. Im bardziej na zachód, tym zakrzaczenia te są gęstsze.

Planowane przeznaczenie terenu: **UT** – tereny usług turystyki.

Zalecenia ekofizjografii: Teren dopuszczony pod zabudowę.

Teren C.

Wydzielenie obejmuje część działki lub części działek nr 544; 542; 407; 409; 408/1; 406; 405; 699/3; 391/3; 391/2; 391/6; 391/8; 392/8; 392/5; 392/3; 389/5; 389/3; 544 obr. Giebułtów na południe od byłych Giebułtowskich Zakładów Przemysłu Włókienniczego (obecnie gruzowisko z kominem). Jego powierzchnia wynosi ok. 14,54 ha.

Fot. 4: Wgląd na działkę nr 389/5 w kierunku północnym. W dali widoczny komin pozostały po byłych GZPW. (Fot. własna z dnia 30 VI 2017 r. Aktualnie duża część pokazanej na fotografii łąki została już zajęta przez sukcesję krzewów i roślin inwazyjnych)

Ewidencyjnie są to użytki rolne (rolne i zielone) z glebami III i gorszych klas bonitacyjnych. Gleby klas III zajmują ok. 5,8 ha. Ok. 0,8 ha zajmują tutaj także ewidencyjna droga.

Obsługa komunikacyjna tego terenu odbywa się lokalną drogą asfaltową, odnogą drogi powiatowej prowadzącej z Giebułtowa przez Giebułtówek do Wolimierza. Wzdłuż lokalnej drogi rośnie szpaler młodych, rosnących naprzemiennie lip szerokolistnych i klonów srebrzystych o obwodzie pni do 150 cm.

Teren jest płaski z lekkim upadem w kierunku wschodnim.

Działki po wschodniej stronie drogi pokrywa zbiorowisko łąkowe o charakterze łąki świeżej, rajgrasowej z dużym udziałem kupkówki pospolitej. Miejscami fizjonomię łąki urozmaicają kępy śmiałka darniowego, w innym miejscu – situ skupionego. Licznie na łąki te, zwłaszcza w południowo-zachodniej części, wkracza roślinność krzaczasta oraz młode brzozy i świerki z roślinami inwazyjnymi (głównie trzcinnik piaskowy).

Działka nr 544 po zachodniej stronie drogi to użytki orne.

Wydzielenie leży w obrębie SOO siedliska Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102 oraz w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje siedlisk będących przedmiotem ochrony SOO. Nie stwierdzono tu także gatunków będących przedmiotem ochrony tego

obszaru. Przedmiotów ochrony tego obszaru nie stwierdzono także w sąsiedztwie tego wydzielenia.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;

Zalecenia ekofizjografii: Z uwagi na położenie w otoczeniu i w sąsiedztwie zabudowy Giebułtowa oraz postępującą sukcesję leśną wydzielenie jest predestynowane pod zabudowę.

Teren D.

Wydzielenie obejmuje działki nr 829/12-15 obr. Giebułtów na zachód od zabudowań Woli Augustowskiej (konkretnie od budynków nr 37, 39 i 42). Jego powierzchnia wynosi ok. 0,55 ha. Ewidencyjnie są to użytki orne z glebą IV klasy bonitacyjnej.

Do wydzielenia włączono połowę powierzchni prostokątnego płatu zarośli wierzbowych z nawłocią olbrzymią i trzcinnikiem piaskowym tworzącym zwarty gąszcz, które pełni rolę schronienia dziennego dla saren i dla dzików, o czym świadczą liczne ślady żerowania i tropy tych zwierząt na okolicznych polach.

Wydzielenie zajmuje wierzchowinę oraz jej północne i wschodnie stoki opadające z rzędnej 402 m do 396 m npm. ze średnim spadkiem ok. 5%. Roztacza się stąd szeroki widok na Kotlinę Mirską aż po pasma Gór Izerskich i Karkonoszy na południu i południowym wschodzie.

Fot. 5: Wydzielenie widoczne z jego północno-zachodniego narożnika (Fot. własna z dnia 20 X 2021 r.)

Do północnej granicy tego płatu przylegają ewidencyjne działki orne RIIIa i RIIIb całkowicie zarośnięte tyczkownicą olszy, brzozy i osiki, dość spore krzewy leszczyny. W gęstym podszyciu także podrosty brzozy, osiki, klonów i dębów oraz krzewy szakłaku pospolitego. Na skraju tego zagajnika znajduje się jakiś niewielki murowany budynek o charakterze przemysłowym (dawna portiernia?) w pobliżu ruin innych obiektów.

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 800 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102. Wydzielenie nie leży też w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;

Zalecenia ekofizjografii: Przydatność pod zabudowę ograniczona z uwagi na oddalenie od struktur urbanistycznych wsi oraz od mediów. Zalecenie – pozostawienie części tego terenu w aktualnym stanie użytkowania, także z uwagi na gleby IIIb klasy bonitacyjnej oraz na funkcję schronienia dla dużych i drobnych ssaków.

Teren E.

Wydzielenie obejmuje działki nr 159/8 i 159/9 obr. Giebułtów na wschód od budynku nr 101. Jego powierzchnia wynosi ok. 0,92 ha. Ewidencyjnie są to głównie użytki orne, w tym ok. 0,22 ha użytków RIIIb z glebą III klasy bonitacyjnej.

Jest to użytkowane ekstensywnie pastwisko z dużą ilością koniczyny białej i życicy sp. Mniej liczna jest tu koniczyna łąkowa, jaskier ostry, mniszek lekarski, dzwonek rozpierzchły, gwiazdnica trawiasta, komonica zwyczajna, dziurawiec zwyczajny, pięciornik gęsi, groszek łąkowy. Wśród traw, oprócz życicy występuje wyczyniec łąkowy, kupkówka pospolita, mietlica łąkowa. Spore kępy jeżyn w północnej części wydzielenia. Zbiorowisko to nie przedstawia większych wartości florystycznych. Od wschodu wydzielenie ogranicza dwa pasy młodych brzoź rosnących wzdłuż nieczytelnej w terenie drogi. Od południa – droga szutrowa przy której znajduje się budynek nr 108b.

Fot. 6: Wydzielenie widoczne od południowego zachodu. Widoczny pas zadrzewień stanowi jego wschodnią granicę. (Fot. własna z dnia 7 X 2021 r.)

Rzędne terenu w obrębie wydzielenia zmieniają się w zakresie od 425 do 429 m n.p.m. Spadki terenu wynoszą tu do 4%. Ze szczytu wypiętrzenia rozpościera się na Kotlinę Mirską i na Góry Izerskie,

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 400 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102. Wydzielenie nie leży też w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Dla działki tej wydano decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zalecenia ekofizjografii: Nie ma tu przeciwwskazań do lokalizacji budynku mieszkalnego.

Teren F.

Wydzielenie obejmuje część działki nr 112 obr. Giebułtów na południe od wylotowego odcinka drogi wojewódzkiej nr 360 w kierunku Bartoszewki i Gryfowa Śląskiego. Jego powierzchnia wynosi ok. 0,22 ha.

Ewidencyjnie są to użytki orne RIIb z glebą III klasy bonitacyjnej. Od północy wydzielenie przylega do pasa drogowego trasy wojewódzkiej, od zachodu zaś do nieczytelnej w terenie drogi gruntowej.

Fot. 7: Wgląd na działkę nr 112 z drogi wojewódzkiej. (Fot. własna z dnia 7 X 2021 r.)

Działka znajduje się przy drodze wojewódzkiej nr 360, około 160 m w kierunku Gryfowa od najbliższych budynków Augustowa, w otoczeniu eksploatowanych pastwisk. Przy drodze aleja topoli mieszańcowej o obwodach pni do 350 cm. Od strony zachodniej znaczy go krótki pas zakrzaczeń i zadrzewień rosnących wzdłuż odcinka suchego rowu melioracyjnego. Budują go niewielkie iwy i krzewy głogu przemieszane z czereśnią ptasią,

wierzba kruchą oraz krzewiastej formy lipy drobnolistnej, a w części południowej – topola osika w fazie tyczkowiny.

Działka, w odróżnieniu od okolicznych pastwisk nie jest wypasana. Świadczą o tym znaczne powierzchnie zdominowane przez gatunki sukcesyjne, zwłaszcza w jej północnej, przyległej do drogi części. Są tutaj rosnące pojedynczo oraz duże płaty jeżyn, które zajmują około 30% tej części działki. Rośnie tu też wierzba iwa *Salix caprea* oraz dzika róża. Wśród gatunków nitrofilnych: szczaw tępolistny i pokrzywa zwyczajna. Wśród pokrzyw wyróżniają się liczne (8 roślin) podrosty paulowni omszonej – drzewo ozdobne z ogromnymi liśćmi, które czasami jest wykorzystywane do upraw energetycznych i produkcji biomasy. Prawdopodobnie nasiona tej rośliny zostały tutaj przypadkowo zawleczone.

Dominująca wśród traw życica wielkokwiatowa świadczy, że pastwiska są tutaj dosiewane. Z naturalnych gatunków charakterystycznych dla tego typu zbiorowisk występuje tutaj wyczyniec łąkowy, kupkówka pospolita, mietlica łąkowa, koniczyna biała (gatunek dominujący wśród dwuliścieni), jaskier ostry, mniszek lekarski, dzwonek rozpięchły, gwiazdnica trawiasta, komonica zwyczajna, dziurawiec zwyczajny, pięciornik gęsi, groszek łąkowy, ostrożeń łąkowy, koniczyna łąkowa. Pojedynczo rośnie tutaj jastrzębiec pomarańczowy oraz krwawnik kichawiec.

Działkę ogranicza od południa rów melioracyjny, przy którym notuje się tereny zawilgocone, a miejscami także podmokłe. Tutaj też, w lokalnym obniżeniu rosną płatami wiązówka błotna, sit skupiony, sit członowaty oraz sitowie leśne. Oczywiście nie brakuje tu także gatunków przechodzących z sąsiednich siedlisk pastwiskowych, a zwłaszcza wyczyńca łąkowego.

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 700 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102 oraz 800 m od Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego Góra Słupiec. Wydzielenie nie leży też w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Dla działki tej wydano decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zalecenia ekofizjografii: Jest to teren wspomagający funkcję przyrodniczą gminy. Zabudowa mieszkaniowa nie jest tutaj wykluczona, chociaż będzie ona oderwana od struktur urbanistycznych wsi. Zaleca się, aby zajmowała ona jedynie północną część działki, do podmokłego obniżenia przy rowie melioracyjnym (około 100 m od drogi).

Teren G.

Wydzielenie obejmuje niezabudowane jeszcze działki nr 116/2; 117; 118; 157; 156 obr. Giebułtów pośród zabudowań Giebułtowa wzdłuż drogi powiatowej Nr 2498D do Mirska. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,90 ha. Ewidencyjnie są to użytki orne z glebą IV klasy bonitacyjnej oraz pastwiska PsIII (ok. 600 m²) i PsIV (ok. 1,0 ha).

Fot. 8: Wydzielenie widoczne od strony budynku nr 95 w kierunku południowym (Fot. własna z dnia 28 XII 2021 r.)

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 400 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102 oraz 800 m od Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego Góra Słupiec. Wydzielenie nie leży też w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej

Zalecenia ekofizjografii: Teren predestynowany pod zabudowę.

Teren H.

Wydzielenie obejmuje cz. działki 28/3 oraz dz. nr 27/2 obr. Giebułtów, wzdłuż drogi powiatowej Nr 2463D do Stankowic, pośród rozproszonej zabudowy Augustowa. Od północy sąsiaduje z zagrodą nr 17, od zachodu – z terenem nowego ujęcia wody. Jego powierzchnia wynosi ok. 2,59 ha.

Wydzielenie znajduje się wśród zabudowanych obszarów wsi, u zbiegu drogi wojewódzkiej nr 360 z drogą powiatową nr 2498D do Mirska, która stanowi jego zachodnią granicę. Od północy przylega do posesji nr 95, od południa – do posesji nr 101. Wschodnią granicę stanowi ulepszona droga gruntowa, za którą znajduje się wydzielenie :E”. Teren nieznacznie opada w kierunku południowym, od rzędnej 425 m npm do rzędnej 422 m npm.

Wyżej położona, północna część wydzielenia (dz. nr 116/2) jest pastwiskiem o składzie gatunkowym podobnym jak na wydzieleniu „E” z większym udziałem rajgrasu wyniosłego i traw o sztydlastych liściach i pojedynczo rozproszonym szczawiem tępolistnym. Niżej położona działka nr 117 jest bardziej wilgotna, o czym świadczą kępy situ, a niżej płaty situ skupionego. Działka nr 118 jest zakrzaczona. Jest to zapuszczony sad z pojedynczymi drzewkami owocowymi, olszą czarną, wierzbą iwą i z dużą ilością krzewów dziczącej węgierki, dzikiej róży i głogu oraz łanowo rosnącymi malinami. Działka nr 157 jest zaorana

a kolejna działka nr 156 to plantacja choinek otaczająca zrujnowany budynek mieszkalny opatrzony numerem 101.

Fot. 9: Wgląd na wydzielenie w kierunku południowym od strony budynku nr 17 (Fot. własna z dnia 28 XII 2021 r.)

Ewidencyjnie są to głównie użytki rolne z glebami III klasy bonitacyjnej (RIIIb – 0,86 ha w północnej części wydzielienia i łIII – 1,20 ha w jego południowej części).

Jest to zbiorowisko pastwiskowe lub starannie wykoszone zbiorowisko łąkowe ze sporym udziałem rajgrasu wyniosłego. Na zbiorowisko pastwiskowe wskazuje udział życicy wielokwiatowej *Lolium multiflorum* i rozproszony na całej powierzchni pojedynczo rosnący szczaw tępolistny. Opisane zbiorowisko nie jest cennym siedliskiem naturalnym.

Teren łagodnie opada od rzędnej 443 m n.p.m. przy budynku nr 17 do 440 m n.p.m. przy jego południowej granicy oraz ku drodze która prowadzi po rzędnej 439-440 m n.p.m.

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 600 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102 oraz 300 m od Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego Góra Słupiec. Wydzielenie nie leży też w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Zalecenia ekofizjografii: Teren położony wśród zabudowań Augustowa jest predestynowany pod ekstensywną zabudowę uzupełniającą o charakterze nie zaburzającym charakteru przysiółka.

Teren I.

Wydzielenie obejmuje dz. nr 38/2 obr. Giebułtów, wzdłuż drogi powiatowej Nr 2463D do Stankowic, na południe od góry Słupiec w Augustowie. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,99 ha.

Fot. 10: Wydzielenie widoczne z jego południowo-zachodniego narożnika (Fot. własna z dnia 28 XII 2021 r.)

Ewidencyjnie są to głównie użytki orne z glebami III klasy bonitacyjnej (RIIIb – 0,54 ha) oraz z glebami słabszych klas, a także z niewielkim fragmentem łąki (0,23 ha) w południowym narożniku wydzielenia z glebą III klasy bonitacyjnej. Jest to ogrodzona działka wykorzystana pod uprawę choinek. Teren opada od Góry Słupiec o rzędnej 466 m. n.p.m. w kierunku południowo-wschodnim, do rzędnej 445 m n.p.m. ze średnim spadkiem około 8%.

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 900 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102. Od północy przylega do granicy Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego Góra Słupiec. Wydzielenie leży też w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Zalecenia ekofizjografii: Teren położony pośród zabudowań Augustowa jest predestynowany pod ekstensywną zabudowę uzupełniającą o charakterze nie zaburzającym charakteru przysiółka.

Teren J.

Wydzielenie obejmuje dz. nr 39 obr. Giebułtów, wzdłuż drogi powiatowej Nr 2463D do Stankowic, na północ od góry Słupiec w Augustowie. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,35 ha. Ewidencyjnie są to w całości użytki orne RIVb.

Jest to niekoszona łąka zdominowana przez kupkówkę pospolitą i dziurawiec zwyczajny z objawami wczesnej sukcesji leśnej. Obserwuje się tutaj już pojedyncze podrosty brzozy oraz niewielkich krzewów dzikiej róży. Pojedyncze kępy wrotyczu,

trzcinnika piaskowego i jeżyn. Zbiorowisko nie przedstawia większych wartości przyrodniczych.

Fot. 11: Wydzielenie widoczne z północno-wschodniego narożnika w kierunku G. Słupiec (Fot. własna z dnia 28 XII 2021 r.)

Teren opada w kierunku północno-wschodnim od rzędnej 463 m npm. do rzędnej 451 m npm. ze średnim spadkiem ok. 9%.

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 1100 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102. Od południa przylega do granicy Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego Góra Słupiec. Wydzielenie leży też w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Zalecenia ekofizjografii: Teren położony pośród zabudowań Augustowa jest predestynowany pod ekstensywną zabudowę uzupełniającą o charakterze nie zaburzającym charakteru przysiółka. Nowa zabudowa nie może widokowo konkurować ze skałkami zespołu przyrodniczo-krajobrazowego: „Góra Słupiec”.

Teren K.

Wydzielenie obejmuje działkę nr 41/2 obr. Giebułtów pomiędzy zagrodą nr 40 w Augustowie a granicą gminy, która prowadzi tutaj wzdłuż potoku Bartoszkówka. Dojazd na omawiane wydzielenie prowadzi drogą powiatową Nr 2463D do Stankowic, która jest już tutaj dość szeroką drogą gruntową. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,55 ha.

Ewidencyjnie są to użytki orne RIIIb (0,41 ha), pastwiska PsIII (0,52 ha) oraz łąki i pastwiska z glebą IV klasy bonitacyjnej. Użytki z glebami III klasy bonitacyjnej (znajdują się w centralnej części wydzielenia).

Fot. 12: Wydzielenie widoczne od strony potoku Bartoszkówka stanowiącego jego północną granicę (Fot. własna z dnia 28 XII 2021 r.)

Północną granicę opracowania wyznacza niewielki ciek (Bartoszkówka) o szerokości koryta ok. 0,5m. Obudowa biologiczna tego potoku to, od zachodu zieleń niska, krzewiasta do której zalicza się wierzba krucha, wierzba szara, olsza czarna oraz jeżyny, maliny i róże. Poza tym dość licznie rosną tutaj ruderalne gatunki zielne, jak np. pokrzywa czy nawłóć oraz sit. Dalej, na wschód pojawiają się wysokie olsze i wierzby tworząc pas zwartej obudowy biologicznej wzdłuż koryta potoku.

Wyżej położona część pastwiskowa zajmuje większą część omawianego wydzielenia. Ma ona charakter łąki świeżej z rzędu *Arrhenatheretalia*. Dominują tu trawy, a przede wszystkim mietlica. Towarzyszy jej kłosówka miękka, kupkówka pospolita, wyczyniec łąkowy oraz kostrzewa czerwona. Wśród roślin dwuliściennych zaznacza się duży udział wyki sp. oraz babki lancetowatej. W rozproszeniu m.in. groszek łąkowy, gwiazdnica trawiasta, dziurawiec czteroboczny, przywrotnik sp, szczaw łąkowy, miejscami śmiełek darniowy, ostrożeń polny, lnica pospolita i pokrzywa. Zaznacza się już niewielki udział roślin, a szczególnie trzcinnika piaskowego oraz gatunków nitrofilnych – pokrzywa zwyczajna, szczaw tępolistny. Siedlisko nie prezentuje wyróżniających się wartości florystycznych.

Teren opada jednostajnie ku dolinie Bartoszkówki (z 443 do 428 m npm.) ze średnim spadkiem 3%.

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 1300 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102 oraz 200 m od Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego Góra Słupiec. Wydzielenie leży w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

Zalecenia ekofizjografii: Teren położony pośród zabudowań Augustowa jest predestynowany pod ekstensywną zabudowę uzupełniającą o charakterze nie

zaburzającym charakteru przysiółka. Należy zachować pas łąki o szerokości ok. 10 m dla zagwarantowania funkcyjności korytarza ekologicznego Bartoszkówki.

Teren L.

Wydzielenie obejmuje działki nr: 46; 47; 49; 55; 56/1; 56/2; 63/2; 65/5; 65/6; 64/4 obr. zlokalizowane na północ od budynków nr 34 (obiekt zrujnowany), 36, 28 i 29 (dwa pawilony mieszkalne *bungalow* w stylu holenderskim) w Augustowie do granicy gminy, która prowadzi tutaj wzdłuż potoku Bartoszkówka. Powierzchnia tego wydzielenia wynosi ok. 4,84 ha. Podział na ewidencyjne klasoużytki wskazuje urozmaicony charakter tego wydzielenia. Niegdyś znajdowały się tu dzisiaj już zrujnowane zagrody, stąd wskazano tutaj pięć wydzieleni oznaczonych ewidencyjnym skrótem Br – grunty rolne zabudowane. Ich łączna powierzchnia wynosi ok. 0,42 ha. Otaczają je pastwiska, rzadziej łąki z glebą III klasy bonitacyjnej (0,31 ha) i IV klasy bonitacyjnej (3,4 ha) oraz użytki orne RIIIb (0,23 ha) i RIVb (0,95 ha) poprzecinane licznymi rowami melioracyjnymi (0,20 ha). Dojazd do tej historycznej części Augustowa prowadzi ziemną drogą (0,17 ha), która z rzadka już tylko używana zarasta krzewami. Drogą tą prowadzi czerwony szlak turystyczny.

Wydzielenie zajmuje łagodny stok opadający ku potokowi (ekspozycja północna) z 423 m npm. przy budynku nr 29 do 405 m npm. w dolinie potoku. Średnie nachylenie zbocza wynosi 7%.

Zachodnią część wydzielenia, to jest na zachód od lokalnej drogi, pokrywają gęste zarośla zbudowane ze zdziczałych drzewek owocowych otaczające resztki (ślady fundamentów i podmurówki) starych domów. Zarośla współtworzą także pokaźne krzewy leszczyny, głógów i ligustru, tyczkowina dębów, klonów i brzoź i maliniska z ruderalnymi gatunkami bylin. Większa koncentracja zadrzewień znajduje się na północnym skraju zachodniej części wydzielenia. Również i tutaj, na działce 45/1 znajdują się ruiny budynku otoczone zaroślami o opisanym wyżej charakterze. Przyległą do niej działkę 45/2, którą w projekcie planu wskazano pod dolesienie, wypełnia nieckowate wgłębienie przypominające dno wysychającego stawu zarastające podrostami olszy i wierzbami. Na jego obrzeżach rosną większe olsze czarne i wierzby kruche a także lipy i topole. Wiek tych drzew nie przekracza 100 lat.

Głębiej, za pasem tych zarośli wyraźnie wyodrębniają się połacie gruntów niegdyś użytkowanych rolniczo. Są to pastwiska lub stare ugory, o czym świadczy duży udział w zbiorowisku gatunków nitrofilnych i ruderalnych (kupkówka pospolita, stokłosa sp. szczaw tępolistny, pokrzywa zwyczajna, podagrycznik pospolity, bylica pospolita, wrotycz pospolity). Wśród traw dość liczny jest także rajgras wyniosły. Zbiorowisko to nie ma charakteru cennych siedlisk naturalnych.

Wschodnia część wydzielenia ma nieco inny charakter. Znajdują się tutaj zlokalizowane przy drodze dwa gniazda osiedleńcze z otoczonymi zaroślami ruinami starej zabudowy. Reszta przestrzeni to łąki lub pastwiska poprzecinane dość gęstą siecią zarośniętych rowów melioracyjnych prowadzących w poprzek zbocza do niewyodrębnionego ewidencyjnie cieku wodnego (koryto o szerokości ok. 10 cm), dopływu Bartoszkówki. Melioracja, chociaż już nie drożna, sprawiła że zbiorowiska łąkowe na większej części wydzielenia mają charakter łąk świeżych, natomiast wzdłuż rowów

wykształciły się pasy i płyty zbiorowisk higrofilnych. Czasami są to pasy zarośli wierzbowych lub pojedyncze kępy wierzby szarej. Wśród otaczających łąk świeżych roślinność w miejscach wilgotnych wyróżnia się wysokością. Zbiorowisko takie budują bowiem głównie kępy situ rozpięzchłego. Licznie rośnie tu tojeść pospolita i krwawnica pospolita a miejscami także wiązówka błotna z towarzyszącą jej pokrzywą zwyczajną. Pojawia się też pojedynczymi kępami trzęślica modra.

Fot. 13: Wschodnia część wydzielania (dz. nr 63/2 i położone wyżej) widoczna od strony Bartoszewki. Dobrze widoczny jest tu pasy zadrzewień oraz wysoka roślinność miejsc wilgotnych (Fot. własna z dnia 28 XII 2021 r.)

Zbiorowiska łąkowe należą tutaj do rzędu *Arrhenatheretalia* wytwarzające się na żyznych, świeżych (tj. niezbyt wilgotnych) glebach. Skład gatunkowy powyższych zbiorowisk to głównie krwawnik pospolity, dziurawiec zwyczajny, chaber łąkowy, przytulia pospolita, jaskier ostry, biedrzynek większy, dzwonek rozpięzchły, koniczyzna łąkowa oraz trawy takie jak rajgras wyniosły, wyczyniec łąkowy czy dominująca tu kupkówka pospolita. Teraz zarastają one już gatunkami nitrofilnymi, takimi jak jeżyny, trzcinnik piaskowy, nawłóć olbrzymia, ostrożeń polny, pokrzywa zwyczajna, bylica pospolita czy wrotycz pospolity. Przy odpowiednim utrzymaniu mogą stanowić cenne siedlisko naturalne o kodzie 6510.

Przez wschodnią część wydzielania, z północy na południe prowadzi linia energetyczna 20KV, L-857.

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 1400 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102 oraz 400 m od Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego Góra Słupiec. Wydzielenie leży w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej; **ZL1** – tereny dolesień.

Zalecenia ekofizjografii: Teren jest predestynowany pod ekstensywną zabudowę o charakterze nie zaburzającym charakteru przysiółka. Spod zabudowy należy wyłączyć działkę 45/2 oraz zadrzewioną północną część działki nr 46, a we wschodniej części wydzielienia – około 10. Metrowej szerokości pas terenu wzdłuż potoku Bartoszkówka. Godne zachowania są tu także pasy zarośli wykształconych wzdłuż rowów melioracyjnych.

Teren M.

Wydzielenie zajmuje działki lub części działek przyległych od wschodu do zabudowań Augustowa (m.in. nr 84/3-5' 86, 87, 88/1, 88/4-8, 89, 90, 91/4, 92/2, 92/3, 94/2 obr. Giebułtów). Jego powierzchnia wynosi ok. 11,11 ha.

Ewidencyjnie są to wyłącznie użytki rolne z glebami zarówno III klasy bonitacyjnej (RIIIb – 0,69 ha i PsIII – 2,8 ha) ale głównie IV klasy bonitacyjnej (2,15 ha użytków ornych i 5,1 ha użytków zielonych). Są one poprzecinane rowami melioracyjnymi – klasoużytkami „W” zajmujących łącznie 0,37 ha powierzchni.

Charakter zbiorowisk nie odbiega tutaj od opisanych wcześniej dla wydzielienia „L”, ponieważ i tutaj były to niegdyś tereny użytkowane rolniczo – prawdopodobnie jako pastwiska. Podobnie i tutaj trafiają się rowy melioracyjne ze zbiorowiskami wilgociolubnymi oraz zakrzaczenia.

Jedynie działki nr 86/4 i 90 wyróżniają się tym, że łąki są tutaj starannie wykaszane lub wypasane. Również i skład gatunkowy jest tutaj odmienny, uproszczony. Dominują tutaj bowiem dosiewane trawy pastewne, takie jak życica wielokwiatowa. Działki dzieli pas młodych drzew wierzby iwy rosnących wzdłuż rowu melioracyjnego.

Fot. 14: Wgląd na północną, nie użytkowną rolniczo część wydzielienia od strony budynku Augustów nr 21 (Fot. własna z dnia 28 XII 2021 r.)

Wschodnim skrajem wydzielienia prowadzi linia energetyczna 20KV, L-857.

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 700 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102 oraz 300 m od Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego Góra Słupiec. Wydzielenie nie leży w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Dla wielu działek (84/3-5, 85/2, 88/1, 94/2) w obrębie tego wydzielenia wydano już decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zalecenia ekofizjografii: Lokalizacja budynków w obrębie wydzielenia spowoduje powstanie nowej linii zabudowy, która może zmienić charakter urbanistyczny Augustowa. Nowa zabudowa powinna być lokalizowana jedynie wzdłuż istniejącej drogi, jako uzupełniająca ciąg zabudowy już istniejącej.

Teren N.

Wydzielenie obejmuje części działek nr 397 i 4 obr. Giebułtów przy Drodze Giebułtowskiej – wylot Stankowice. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,77 ha. Ewidencyjnie są to łąki, głównie ŁIII (1,4 ha) z glebą III klasy bonitacyjnej. Faktycznie są to również koszone łąki lub pastwiska.

W południowej i zachodniej części wydzielenia (w sąsiedztwie dróg) zbiorowisko łąkowe jest ubogie gatunkowo. Wśród traw dominuje mietlica pospolita, która stanowi ok. 90% udziału. Skład gatunkowy dopełnia kostrzewa czerwona i z rzadka także kłosówka wełnista, rajgras wyniosły i kupkówka pospolita. Wśród innych gatunków rzucają się w oczy pojedyncze i rozproszone kępy sitów skupionego i rozpięzchłego z tojeścią pospolitą. Stosunkowo duży udział szczawiu tępolistnego wskazuje na użytkowanie tych łąk pod pastwiska. Na łąkę wkracza trzcinnik piaskowy, wrotycz pospolity i nawłóć olbrzymia i tylko dzięki temu, że jest ona wykaszana nie zarosła jeszcze całkowicie tymi roślinami inwazyjnymi. Zbiorowisko jest przekształcone, nie spełnia kryteriów stawianych dla siedliska naturalnego 6510 lub 6520.

Wzdłuż Drogi Giebułtowskiej, po obu jej stronach rosną niezbyt gęsto stare jesiony wyrzylające pośród średnio-wysokiej zieleni krzewów dzikiej róży i iwy oraz tyczkowiny dębów i klonów.

Wnętrze to od wschodu zamykają dwa szpalery brzozy za którymi znajduje się łąka o podobnej fizjonomii, jednak mniej zainfekowana gatunkami inwazyjnymi. Pojawia się tutaj ostrożeń dwubarwny, chaber łąkowy, dzięgiel leśny, ostrożeń łąkowy, jastrzębiec zwyczajny, dzwonek rozpięzchły jaskier ostry, brodawnik jesienny co nadaje łące bardziej naturalnego charakteru. W południowo-wschodnim narożniku wydzielenia znajduje się rozległe trzcinowisko. Cała wschodnia część działki stanowi także ważny dla fauny element mozaiki łąkowo- leśnej w północnej części Giebułtowa dlatego została wyłączona spod zabudowy.

Fot. 15: Wgląd na działkę nr 397 od południa równoległe do Drogi Giebułtowskiej. Wnętrze to od prawej strony zamyka pas młodych brzoź, za którym znajdują się dość wartościowe łąki także wskazane pod zabudowę (Fot. własna z dnia 20 X 2021 r.)

Wydzielenie zajmuje zbocze opadające na południowy wschód (z 476 do 462 m npm.) ze spadkiem ok. 4%. Otwiera się stąd szeroka ekspozycja Kotliny Mirskiej z Giebułtowem na pierwszym planie i Mirskiem nieco głębiej obramowana pasmami Sudetów Zachodnich.

Wydzielenie nie leży w granicach obszarów objętych ochroną prawną. Jest ono odległe ok. 800 m od SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Izerskiego” PLH020102 oraz 600 m na wschód od Zespołu Przyrodniczo- Krajobrazowego Góra Słupiec. Wydzielenie leży natomiast w obrębie korytarza ekologicznego GKZ-5A: Sudety- Bory Dolnośląskie – zachodni. Według danych z RDOŚ, wydzielenie nie zajmuje cennych siedlisk przyrodniczych. Nie stwierdzono tu także gatunków chronionych.

Planowane przeznaczenie terenu: **MN** – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej. Dla całego wydzielenia wydano decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania.

Zalecenia ekofizjografii: Przydatność pod zabudowę ograniczona z uwagi na oddalenie od struktur urbanistycznych wsi oraz od mediów. Ewentualna zabudowa tylko wzdłuż Drogi Giebułtowskiej. Bezwzględnie ochrony wymagają tereny położone na północny- wschód od wydzielenia z cennym siedliskiem łąkowym.

7. Informacje o projekcie planu

7.1 Powiązania projektu planu Studium z innymi dokumentami

Na obszarze objętym niniejszą prognozą obowiązuje aktualnie „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Mirsk – Edycja 2018” stanowiące załącznik do Uchwały nr XLVIII/436/18 Rady Miejskiej Gminy Mirsk z 18 października 2018 r. Dla dokumentu tego sporządzono prognozy oddziaływania na środowisko [Pohobieńko 2015; Kurpiewski 2018], których ustalenia brano pod uwagę przy sporządzaniu niniejszej prognozy.

Zgodnie z art. 87 ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dniem 01 stycznia 2004 roku przestał obowiązywać miejscowy plan ogólny zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mirsk zatwierdzony Uchwałą Nr XLVI/181/94 Rady Miejsko-Gminnej w Mirsku z dnia 25 maja 1994 r. Od tego czasu miejscowość Giebułtów nie jest objęta zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W związku z tym zmiana zagospodarowania terenu, polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, z zastrzeżeniem art. 50 ust. 1 i art. 86 ustawy, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy.

W ostatnim czasie prowadzono prace planistyczne dla działek w gm. Leśna przylegających od północy do Augustowa, podczas których sporządzono SOOŚ [Pietrzykowska 2018], którą także uwzględniono w niniejszym opracowaniu.

Procedurę sporządzenia przedmiotowego MPZP podjęto w związku z uchwałą Rady Miejskiej Gminy Mirsk Nr XXX/3/21 r. z dnia 29 kwietnia 2021 r w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Giebułtów.

7.2 Prezentacja głównych ustaleń projektu planu

Postępująca urbanizacja wsi Giebułtów wyrażona ilością wydanych decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, wskazuje na duże zainteresowanie inwestorów tą miejscowością. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma ukierunkować wskazywanie terenów możliwych do zainwestowania, zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Mirsk, co będzie miało korzystny wpływ na rozwój tej miejscowości.

Przeważająca część ustaleń planu ma charakter sanacyjny i porządkujący. Plan precyzuje i określa zasady zagospodarowania terenów już zainwestowanych, dopuszczając w ich obrębie realizację pojedynczych nowych obiektów. Projekt planu umożliwia nowe zainwestowanie przede wszystkim w północnej części terenu – w obrębie osiedla Augustów, dopuszczając tutaj realizację zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej „MN”. Zabudowa będzie tutaj wpisana w już istniejący porządek urbanistyczny wsi i lokalizowana wzdłuż istniejących ciągów komunikacyjnych. Pojedyncze gniazda osiedleńcze zabudowy jednorodzinnej planuje się także przy Drodze Giebułtowskiej oraz we wschodniej części wsi, na południe od drogi wojewódzkiej nr 360. Oprócz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej projekt planu wskazuje nowy teren w centralnej części wsi pod realizacją usług turystycznych. Wymienione wskazania projektu planu są często skutkiem wcześniej wydanych decyzji o warunkach zabudowy.

Projekt planu ustala wskaźniki zabudowy na nowych terenach dopuszczające zabudowę ekstensywną. Szczególnie na terenie usług turystyki „UT” dopuszcza się maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy równy 10% przy minimalnym udziale powierzchni biologicznie czynnej równym 70%. Na terenach zabudowy mieszkaniowej „MN” wskaźniki te wynoszą odpowiednio: 25% i 50%.

Oprócz wymienionych, projekt przedmiotowego dokumentu porządkuje zapisy dotyczące terenów już zainwestowanych (MN, MNU, MW, U, UT, US, ZC, KS, RM, RU, P,U, E, W, K, KD) lub zagospodarowanych pod użytkowanie leśne (ZL, ZL1, ZP), rolne (R), tereny

zieleni (Z), w tym zieleni cennej przyrodniczo w obrębie obszarów chronionych (ZN) lub pod wodami (WS).

7.3 Zapisy projektu planu ograniczające negatywne oddziaływania na środowisko

Ustalenia dotyczące ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego wyszczególnione są w §5 przedmiotowego dokumentu. W §6 zawarto natomiast ustalenia dotyczące zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, a w §12 - zasad modernizacji, rozbudowy, budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

Rysunek planu, sporządzony na wektorowej mapie geodezyjnej z podkładem rastrowym mapy topograficznej w skali 1:2000, zawiera następujące oznaczenia z zakresu ochrony krajobrazu kulturowego, wartości przyrody i zasobów środowiska:

- ✓ obiekty wpisane do rejestru zabytków,
- ✓ budynki figurujące w gminnej ewidencji zabytków,
- ✓ stanowiska archeologiczne,
- ✓ granicę stref A ścisłej ochrony konserwatorskie
- ✓ granicę strefy B ochrony konserwatorskiej historycznego układu ruralistycznego,
- ✓ granicę strefy „OW” obserwacji archeologicznej,
- ✓ granice obszaru „Natura 2000” Łąki Gór i Pogórza Izerskiego PLH020102,
- ✓ granice strefy sanitarnej od cmentarza,
- ✓ Zespół Przyrodniczo- Krajobrazowy Góra Słupiec,
- ✓ tereny cennej przyrodniczo zieleni położonej w obrębie obszaru Natura 2000,
- ✓ korytarz ekologiczny o ponadlokalnym znaczeniu,
- ✓ potencjalne obszary ograniczonego użytkowania związanych z liniami elektroenergetycznymi 20 i 220kV,
- ✓ wymaganą odległość zabudowy od granicy pasa drogowego.

Ustalenia te zostały przedstawione, omówione i ocenione w dalszej części prognozy, w kontekście analizy potencjalnych skutków realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska.

8. Identyfikacja oddziaływań na środowisko wynikających z realizacji zapisów planu

8.1 Identyfikacja ustaleń planu, które mogą powodować negatywne skutki środowiskowe

Przedmiotowa prognoza przede wszystkim określa, analizuje i ocenia oddziaływania dla środowiska jakie spowodować mogą dopuszczane przez projekt planu, nowe przeznaczenia terenu, na obszarach dotychczas niezabudowanych, a wskazanych pod zabudowę, uznając, że skoro tereny pod zainwestowanie planowane w uchwalonych już dokumentach planistycznych (zob. pkt. 7.1 niniejszej prognozy) nie zostały dotychczas poddane procedurze oddziaływania na środowisko zgodnie z wymaganiami obowiązujących aktualnie przepisów prawa, to należy taką procedurę przeprowadzić w ramach na etapie sporządzania niniejszego planu miejscowego.

Wyodrębniono następujące tereny spełniające to kryterium:

R – (wydzielenie o powierzchni ok. 2,3 ha), tereny rolnicze;

Teren „A” – Las Giebułtowski. Wydzielenie obejmuje część działki nr 839 obr. Giebułtów. Jego powierzchnia wynosi ok. 2,29 ha. Działka nr 839 jest zadrzewioną działką leśną (las mieszany wyżynny wilgotny) oddz. 366 Nadleśnictwa Świeradów za wyjątkiem omawianego wydzielenia, które jest ewidencyjnie zakwalifikowane jako nieużytek „N”.

UT – (jedno wydzielenie na powierzchni 4,3 ha), tereny usług turystyki;

Teren „B” – Giebułtów 41A. Wydzielenie obejmuje część działki nr 680/4 oraz działki nr 695; 697; 696/1; 356/2; 696/2 obr. Giebułtów. Jego powierzchnia wynosi ok. 4,34 ha. Znajduje się na ono zachód od drogi powiatowej do Wolimierza, w pobliżu budynków nr 41a i 41b.

MN – (12 wydzieleni na łącznej powierzchni 46,6 ha), tereny zabudowy mieszkaniowej;

Teren „C” – Bloki . Wydzielenie obejmuje część działki lub części działek nr 544; 542; 407; 409; 408/1; 406; 405; 699/3; 391/3; 391/2; 391/6; 391/8; 392/8; 392/5; 392/3; 389/5; 389/3; 544 obr. Giebułtów na południe od byłych Giebułtowskich Zakładów Przemysłu Włókienniczego. Jego powierzchnia wynosi ok. 14,54 ha.

Teren „D” – Wola Augustowska. Wydzielenie obejmuje działki nr 829/12-15 obr. Giebułtów na zachód od zabudowań Woli Augustowskiej (konkretnie od budynków nr 37, 39 i 42). Jego powierzchnia wynosi ok. 0,55 ha.

Teren „E” – Giebułtów 101. Wydzielenie obejmuje działki nr 159/8 i 159/9 obr. Giebułtów na wschód od budynku nr 101. Jego powierzchnia wynosi ok. 0,92 ha.

Teren „F” – Wylot Bartoszkówka. Wydzielenie obejmuje część działki nr 112 obr. Giebułtów na południe od wylotowego odcinka drogi wojewódzkiej nr 360 w kierunku Bartoszkówki i Gryfowa Śląskiego. Jego powierzchnia wynosi ok. 0,22 ha.

Teren „G” – Giebułtów 95. Wydzielenie obejmuje niezabudowane jeszcze działki nr 116/2; 117; 118; 157; 156 obr. Giebułtów pośród zabudowań Giebułtowa wzdłuż drogi powiatowej Nr 2498D do Mirska. Od północy przylega do posesji nr 95. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,90 ha.

Teren „H” – Augustów 17. Wydzielenie obejmuje cz. działki 28/3 oraz dz. nr 27/2 obr. Giebułtów, wzdłuż drogi powiatowej Nr 2463D do Stankowic, pośród rozproszonych zabudowań Augustowa. Od północy sąsiaduje z zagrodą nr 17. Jego powierzchnia wynosi ok. 2,59 ha.

Teren „I” – Na południe od G. Słupiec. Wydzielenie obejmuje dz. nr 38/2 obr. Giebułtów, wzdłuż drogi powiatowej Nr 2463D do Stankowic, na południe od góry Słupiec w Augustowie. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,99 ha.

Teren „J” – Na północ od G. Słupiec. Wydzielenie obejmuje dz. nr 39 obr. Giebułtów, wzdłuż drogi powiatowej Nr 2463D do Stankowic, na północ od góry Słupiec w Augustowie. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,35 ha.

Teren „K” – Augustów 40. Wydzielenie obejmuje działkę nr 41/2 obr. Giebułtów pomiędzy zagrodą nr 40 w Augustowie a granicą gminy, która prowadzi tutaj wzdłuż potoku Bartoszkówka. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,55 ha.

Teren „L” – Augustów 34. Wydzielenie obejmuje działki nr: 46; 47; 49; 55; 56/1; 56/2; 63/2; 65/5; 65/6; 64/4 obr. zlokalizowane na północ od budynków nr 34 (obiekt zrujnowany), 36, 28 i 29 w Augustowie do granicy gminy, która prowadzi tutaj wzdłuż potoku Bartoszkówka. Powierzchnia tego wydzielenia wynosi ok. 4,84 ha.

Teren „M” – Na wschód od Augustowa. Wydzielenie zajmuje działki lub części działek przyległych od wschodu do zabudowań Augustowa (m.in. nr 84/3-5' 86, 87, 88/1, 88/4-8, 89, 90, 91/4, 92/2, 92/3, 94/2 obr. Giebułtów). Jego powierzchnia wynosi ok. 11,11 ha.

Teren „N” – Giebułtowska Droga. Wydzielenie obejmuje część działki nr 397 i cz. działki nr 4 obr. Giebułtów przy Drodze Giebułtowskiej – wylot Stankowice. Jego powierzchnia wynosi ok. 1,77 ha.

Lokalizacja wymienionych wydzieleni została wskazana na mapie prognozy.

Oprócz wymienionych, projekt przedmiotowego dokumentu porządkuje zapisy dotyczące terenów już zainwestowanych (MN, MNU, MW, U, UT, US, ZC, KS, RM, RU, P, U, E, W, K, KD) lub zagospodarowanych pod użytkowanie leśne (ZL, ZL1, ZP), rolne (R), zieleni naturalnej (Z, ZN) lub pod wodami (WS). Realizacja ustaleń przedmiotowego dokumentu na tych terenach jest neutralna dla środowiska, to jest nie zmieniająca w istotny sposób sposobów zagospodarowania tych terenów oraz nie wprowadzająca nowych presji, uciążliwości ani konfliktów. Zapisy planu dotyczące tych terenów przewidują uporządkowanie istniejącej zabudowy, wprowadzenie nowych form zieleni, eliminowanie elementów szpecących krajobraz i wywołujących negatywne wrażenia estetyczne.

8.2 Wstępna ocena istotności przewidywanych oddziaływań

Poniższa tabela różnicuje skutki wymienionych wyżej ustaleń przedmiotowego projektu planu zmieniających aktualny sposób użytkowania powierzchni oraz szacuje siłę spodziewanych oddziaływań w zależności od:

siły i kierunku oddziaływań:

„+” korzystnie wpływające na środowisko;

„0” neutralne wobec środowiska (-0: oddziaływania wystąpią, ale nie są one istotne);

„-” negatywne dla środowiska, w stopniu: 1/ nieznacznym, 2/ potencjalnie znaczącym, jednak możliwym do minimalizacji przy przestrzeganiu wskazań wynikających z niniejszej prognozy (zmiana kwalifikacji szkody na nie znaczącą), 3/ znaczącym – skutków nie da się zminimalizować;

„?” dyskusyjne (rozważane w części opisowej oceny);

czasu oddziaływania: (**K**) krótkoterminowe, (**S**) średnioterminowe, (**D**) długoterminowe;

trwałości: (**N**) stałe (czyli nieodwracalne); (**O**) chwilowe (czyli odwracalne);

sposobu oddziaływania: (**B**) bezpośrednie; (**P**) pośrednie; (**W**) wtórne.

Przekształcenie powierzchni będzie oddziaływaniem bezpośrednim i stałym, które pozostanie nawet po zakończeniu planowanej działalności. Oddziaływaniem bezpośrednim i stałym (nieodwracalnym) związanym z przekształceniem powierzchni terenu będzie również wpływ na rośliny, które w miejscu wskazanym pod przekształcenia zostaną całkowicie zniszczone. Natomiast, do oddziaływań pośrednich należy wpływ na ludzi i zwierzęta poprzez wszelkiego rodzaju emisje (pyły, gazy, hałas) oraz skutki zrzutów ścieków, który będzie oddziaływaniem odwracalnym, (zniknie po zaprzestaniu planowanej działalności). W wyniku realizacji ustaleń planu nie przewiduje się powstania oddziaływań wtórnych.

W ocenie istotności skutków możliwych oddziaływań uwzględniono skalę przedsięwzięcia (rodzaj i intensywność zabudowy), wielkości powierzchni wskazanej pod nowe zainwestowanie, potencjalne emisje i zrzuty zanieczyszczeń, wrażliwość terenów wskazanych pod zmianę przeznaczenia oraz terenów z nimi sąsiadujących, znaczenie wydzielenia w strukturze przyrodniczej a także kumulację oddziaływań.

Ustalenia projektu planu Nazwa wydzielenia Stan aktualny -> stan planowany	Komponenty środowiska							
	Pow. ziemi i zasoby nat.	Krajobraz, zabytki	Środowisko wodne	Powietrze i klimat	Emisja hałasu	Zwierzęta i rośliny	Struktura przyrodnicza	Oddziaływanie na ludzi
A Las Giebułtowski Nieużytki, wody-> R	+	+	0	+	0	0	0	+
B Giebułtówek użytki zielone -> UT	-1 DNB	-1 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	-0 DNB	+
C Bloki użytki zielone -> MN	-1 DNB	0	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	0	+
D Wola Augustowska zakrzaczenia -> MN	-1 DNB	-1 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	-1 DNB	+
E Giebułtów 101 użytki zielone -> MN	-1 DNB	-1 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	-0 DNB	+
F Wylot Bartoszkówka użytki zielone -> MN	-1 DNB	-1 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	-0 DNB	+
G Giebułtów 95 użytki zielone, zakrzaczenia -> MN	-1 DNB	0	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	0	+
H Augustów 17 użytki zielone -> MN	-1 DNB	-1 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	-0 DNB	+
I Na południe od G. Słupiec uprawa choinek -> MN	-1 DNB	-1 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	0	+
J Na północ od G. Słupiec użytki zielone -> MN	-1 DNB	-1 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	-1 DNB	+

Ustalenia projektu planu Nazwa wydzielienia Stan aktualny -> stan planowany	Komponenty środowiska							
	Pow. ziemi i zasoby nat.	Krajobraz, zabytki	Środowisko wodne	Powietrze i klimat	Emisja hałasu	Zwierzęta i rośliny	Struktura przyrodnicza	Oddziaływanie na ludzi
K Augustów 40 użytki zielone -> MN	-1 DNB	-1 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	-1 DNB	+
L Augustów 34 nieużytki -> MN	-1 DNB	-1 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-2 DNB	-2 DNB	+
M Na wschód od Augustowa użytki zielone i nieużytki -> MN	-1 DNB	-1 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	0	+
N Giebułtowska Droga użytki zielone -> MN	-1 DNB	-2 DNP	-1 DOP	-1 DOP	-0 DOP	-1 DNB	-1 DNB	+

Znaczenie symboli dotyczących stanu planowanego omówiono w pkt 7.2 prognozy.

W dalszej części prognozy szczegółowo omówiono zasygnalizowane wyżej, możliwe skutki ustaleń projektu przedmiotowego dokumentu na te komponenty środowiska, które będą podlegały niekorzystnym oddziaływaniom. Zostaną one ocenione i jeśli okażą się znaczące, zaproponowane zostaną działania zapobiegawcze lub minimalizujące.

8.3 Identyfikacja oddziaływań skumulowanych

Kumulować się mogą oddziaływania spowodowane istniejącymi i planowanymi formami wykorzystania przestrzeni. W szczególności chodzi tutaj o istniejącą już na terenie wsi zabudowę mieszkaniową, zagrodową, usługową i przemysłową, której powierzchnia w rezultacie zrealizowania ustaleń planu zostanie zwiększona z około 100 do 150 ha. Kumulować się będą skutki wynikające z:

- ✖ wytwarzania odpadów i konieczności ich składowania (skutki potencjalnie znaczące w odniesieniu do obecnych oddziaływań),
- ✖ wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi (skutki potencjalnie znaczące),
- ✖ emisji gazów i pyłów do powietrza (skutki potencjalnie znaczące),
- ✖ zwiększenie ruchu komunikacyjnego oraz emisji z tym związanych (hałas, zanieczyszczenia powietrza) – (skutki nieznaczące),
- ✖ przeobrażenie krajobrazu, zaburzenie osi i węzłów widokowych (skutki nieznaczące),
- ✖ synantropizacja, ekspansja związanych z człowiekiem obcych gatunków (pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych w rejonie opracowania) spowodowane zwiększeniem dostępności terenów otaczających miejsca planowanego zainwestowania (skutki nieznaczące).

9. Przewidywane skutki realizacji ustaleń projektu planu dla poszczególnych komponentów środowiska abiotycznego

9.1 Wykorzystywanie zasobów środowiska

Jako zasoby naturalne rozumie się zarówno biotyczne (np. rośliny, zwierzęta) jak i abiotyczne (np. gleby, wody, powietrze) twory przyrody, które mogą być wykorzystane przez człowieka. Ponieważ w dalszej części prognozy omówiono oddziaływania na wymienione wyżej elementy środowiska, które stanowią jednocześnie zasoby przyrody, w tym punkcie odniesiono się do powierzchni ziemi, gleb, wykorzystanie wody oraz zasobów kopalin.

9.1.1 Powierzchnia ziemi

Przez powierzchnię ziemi, zgodnie z ustawą „Prawo ochrony środowiska”, rozumie się *ukształtowanie terenu, glebę, ziemię oraz wody gruntowe*, z tym że:

- a) gleba - oznacza górną warstwę litosfery, złożoną z części mineralnych, materii organicznej, wody glebowej, powietrza glebowego i organizmów, obejmującą wierzchnią warstwę gleby i podglebie,*
- b) ziemia - oznacza górną warstwę litosfery, znajdującą się poniżej gleby, do głębokości oddziaływania człowieka,*
- c) wody gruntowe - oznaczają wody podziemne w rozumieniu ustawy Prawo wodne, które znajdują się w strefie nasycenia i pozostają w bezpośredniej styczności z gruntem lub podglebiem.*

W wyniku ustaleń projektu planu dojdzie do przekształcenia powierzchni ziemi zarówno w sensie rzeźby jak i pokrycia terenu. Można tu wyróżnić następujące rodzaje oddziaływań:

★ Zmiana sposobu użytkowania gruntów

Przeobrażenia powierzchni ziemi przewidywane w wyniku realizacji ustaleń projektu planu sprowadzają się głównie do zmiany sposobu jej użytkowania. W tym przypadku działania dopuszczone planem spowodują przeobrażenie terenów użytkowanych rolniczo (w większości użytków zielonych) pod drogi lub zabudowę na łącznej powierzchni ok. 47,7 ha. Zrealizowanie ustaleń projektu planu zwiększy przestrzeń zurbanizowaną na terenie objętym opracowaniem z 99,5 do 147,2 ha.

Mając na uwadze, że projekt planu ustala niskie wskaźniki zabudowy i duży udział powierzchni biologicznie czynnej na poszczególnych terenach można oszacować, że około 20% tej powierzchni zostanie zajęta pod nową zabudowę lub drogi, co oznacza fizyczną degradację warstwy glebowej na tym obszarze. Tym samym uszczupli się areał terenów biologicznie czynnych z 1136 do 1113 ha, to jest o nieco ponad 1%.

★ Zmiany ukształtowania powierzchni terenu

Zmiany te będą skutkiem wykonywania prac budowlanych. W przypadku realizacji nowej zabudowy, przekształcenia rzeźby ograniczą się do niwelacji (wyrównywania) terenu, utworzenia wkopów pod fundamenty oraz wkopów i nasypów pod drogi. Ze względu na mało urozmaiconą rzeźbę terenu, przekształcenia te nie będą istotne.

Przy wyznaczaniu nachylenia zboczy korzystano z narzędzi dostępnych na geoportalu krajowym (geoportal.gov.pl). Są to: numeryczny model terenu (zakładka: rzeźba terenu), skany mapy topograficznej oraz narzędzie do pomiarów odległości. Nachylenie liczono z zależności: $\text{Różnica wysokości/odległość między punktami [m]} * 100\%$. Szacuje się, że błąd otrzymanej w ten sposób wartości procentowego nachylenia stoku nie przekracza $\pm 0,5\%$.

★ Degradacja i fizyczna likwidacja warstwy glebowej

Zmiana zagospodarowania terenu niezabudowanych (użytków rolnych) na cele budowlane wiąże się zawsze z degradacją gruntów oraz zmniejszeniem powierzchni użytecznej dla produkcji rolnej. W konsekwencji przyjęcia ustaleń przedmiotowego dokumentu wyłączonych z użytkowania rolnego może zostać ok. 45,7 ha użytków rolnych (ok. 6%), w tym 16,5 ha (ok. 8%) z glebami klas III. Tereny leśne i zakrzaczone zostaną zachowane bez zmiany sposobu użytkowania. W wyniku dolesień na obszarze Giebułtowa przybędzie około 3 ha ewidencyjnej powierzchni leśnej.

Tabela 6. Matryca przekształceń gruntów. W tabeli podano powierzchnie [ha] terenów niezabudowanych przeznaczanych w ustaleniach projektu planu na inne cele. R- użytki orne, Ps – łąki i pastwiska, Lz – ewidencyjne zadrzewienia i zakrzaczenia, Ls – tereny leśne. Kategoria klasoużytki „inne” obejmuje: nieużytki, wody i rowy, drogi oraz niezabudowane tereny budowlane.

Oznaczenie wydzielenia	Powierzchnia [ha]	Powierzchnia klasoużytków [ha]										
		RIII	RIV	RV	RVI	PsIII	PsIV	PsV	PsVI	Lz	Ls	inne
A. Las Giebułt.	2,29	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2,29
B. Giebułtów 41a	4,34	0	1,84	0,79	0	1,04	0,57	0	0	0	0	0,10
C. Bloki	14,54	1,82	4,61	0	0	4,02	0,51	2,73	0	0	0	0,86
D. Wola August.	0,55	0	0,55	0	0	0	0	0	0	0	0	0
E. Giebułtów 101	0,92	0,22	0,62	0	0	0	0,08	0	0	0	0	0
F. Wylot Bartosz.	0,22	0,22	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
G. Giebułtów 95	1,90	0	0,82	0	0	0,06	0,99	0,03	0	0	0	0
H. Augustów 17	2,59	0,86	0,53	0	0	1,20	0	0	0	0	0	0
I. Na pd. od G. Słupiec	1,99	0,54	0,33	0,89	0	0,23	0	0	0	0	0	0
J. Na pn. od G. Słupiec	1,35	0	1,35	0	0	0	0	0	0	0	0	0
K. Augustów 40	1,55	0,41	0	0	0	0,53	0,61	0	0	0	0	0
L. Augustów 34	4,84	0,23	0,95	0	0	0,31	2,79	0	0	0	0	0,57
M. Na wsch. od Augustowa	11,11	0,69	2,15	0	0	2,80	5,11	0	0	0	0	0,37
N. Giebułtowska Droga	1,77	0	0	0	0	1,35	0	0,37	0	0	0	0
RAZEM	49,96	4,99	13,75	1,68	0	11,53	10,68	3,13	0	0	0	4,23

Zgodnie z ustawą z dnia 3 lutego 1995 r. „O ochronie gruntów rolnych i leśnych” tylko grunty rolne w miastach oraz użytki rolne z glebami mineralnymi klas IV i gorszej nie wymagają pozwolenia w przypadku zmiany ich użytkowania. Zatem, podczas procedowania projektu planu miejscowego wymagane będzie przeprowadzenia procedury wyłączeniowej dla około 17 ha gruntów zakwalifikowanych do użytków ornych i użytków zielonych z glebami III klasy bonitacyjnej.

Prognozuje się, że potencjalne skutki środowiskowe w omawianym zakresie będą negatywne w stopniu mało znaczącym. Z uwagi na czas oddziaływania będą one długoterminowe. Z uwagi na trwałość skutków oddziaływań będą one stałe czyli nieodwracalne. Mając na uwadze sposób oddziaływania zmiany te będą bezpośrednie. Szkody te mogą się kumulować ze skutkami podobnych oddziaływań obiektów istniejących i planowanych na terenach sąsiednich.

9.1.2 Wpływ gospodarowania odpadami na środowisko

Zasady gospodarki odpadami ustala się w §5 ust. 3 projektu planu. Rozstrzyga się tutaj, że:

3) *gospodarka odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi oraz na podstawie następujących zasad:*

- a) dopuszcza się magazynowanie odpadów jedynie przez ich wytwórcę, stosownie do przepisów odrębnych;*
- b) lokalizację miejsc magazynowania ww. odpadów należy określać w oparciu o przepisy odrębne;*
- c) w miejscach magazynowania ww. odpadów należy uwzględniać możliwość ich selektywnego zbierania;*
- d) zakazuje się tworzenia nowych miejsc przeznaczonych na tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów;*
- e) zakazuje się magazynowania odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów;*

Przywołanym tutaj przepisem odrębnym jest przede wszystkim ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. „O odpadach” oraz akty wykonawcze do tej ustawy.

Dokumentem takim jest także Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Dolnośląskiego stanowiący Załącznik do uchwały nr XXIV/616/12 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 27 czerwca 2012 r., który lokalizuje gminę Mirsk w obrębie regionu śródkowosudeckiego z Zakładem Utylizacji Odpadów w Ściegnach – Kostrzycy. Na terenie gminy Mirsk funkcjonuje jeden Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych (PSZOK), mieszczący się na terenie Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej przy ul. Mickiewicza 38 w Mirsku.

Podsumowując, ustalenia planu w połączeniu z zapisami przywołanych w nim aktów prawa gwarantują właściwą gospodarkę odpadami stałymi, zarówno komunalnymi jak i z sektora gospodarczego, a w szczególności odpadami zaliczanymi do niebezpiecznych.

9.1.3 Pobór wody

Projekt planu umożliwia budowę około 100 nowych budynków mieszkalnych, a liczba mieszkańców Giebułtowa może, w związku z tym wzrosnąć o około 330 osób, z 1216 do około 1540 osób. Prognoza ta pozwala oszacować, że zapotrzebowanie na wodę dla potrzeb

komunalnych wzrośnie o ok. 30 m³/dobę, co będzie stanowić około 27% obecnego zużycia wody (ok. 130 m³/dobę). Łączna wydajność studni ujęcia w Augustowie wynosi 300 m³/d.

Powyższe obliczenia przeprowadzono na podstawie wskaźników określonych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 roku w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody, w oparciu o zapisy rysunku projektu planu i ustalenia dotyczące maksymalnych wskaźników zabudowy.

Projekt planu przewiduje następujące warunki zaopatrzenie w wodę terenu objętego opracowaniem planu (§13 ust. 1): *Zaopatrzenie w wodę ustala się z sieci wodociągowej lub w oparciu o rozwiązania indywidualne (za wyjątkiem terenów położonych w strefie ochronnej 150,0 m od cmentarza).*

Ustalenia projektu planu umożliwiają zatem racjonalne wykorzystanie zasobów wodnych.

9.1.4 Ochrona zasobów kopalin

Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r „Prawo geologiczne i górnicze” złożem kopaliny jest naturalne nagromadzenie minerałów, skał oraz innych substancji, których wydobywanie może przynieść korzyść gospodarczą. Za złożo udokumentowane uważa się złożo wpisane do sporządzanego corocznie przez ministra właściwego do spraw środowiska krajowego bilansu kopalin i wód podziemnych.

Zgodnie z art. 95 tej ustawy, udokumentowane złoża kopalin oraz udokumentowane wody podziemne w granicach stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto, Prawo Ochrony Środowiska (art. 72 ust. 1 pkt 2) wymaga, aby wymienione wyżej dokumenty planistyczne zabezpieczały obszary występowania złóż kopalin dla obecnych i przyszłych potrzeb ich eksploatacji. Zagrożeniem dla złóż kopalin i wód podziemnych, któremu mają zapobiegać te dokumenty, jest takie gospodarowanie powierzchnią ziemi, w szczególności jej zabudowa, które w przyszłości może utrudnić dostęp do rozpoznanych i zinwentaryzowanych zasobów kopalin, a także wpływać na pogorszenie jakości cennych zasobów wód podziemnych.

Zagrożenia dla złóż kopalin i wód podziemnych wynikają z takiego gospodarowania powierzchnią ziemi, w szczególności z jej zabudową, które w przyszłości może utrudnić dostęp do rozpoznanych i zinwentaryzowanych zasobów kopalin, a także wpływać na pogorszenie jakości cennych zasobów wód podziemnych.

Na terenie opracowania nie występują udokumentowane złoża kopalin, więc kwestia ich ochrony jest tutaj bezpodstawna. Planowana zmiana sposobu użytkowania powierzchni ziemi nie wpłynie niekorzystnie, ani też nie utrudni dostępu do ewentualnych złóż w sąsiedztwie terenu opracowania.

Podsumowując, plan w racjonalny sposób wykorzystuje zasoby środowiska naturalnego oraz gospodaruje wodami. Obszary ingerencji projektu planu w większości znajdują się w obrębie lub bezpośrednio przylegają do terenów

zurbanizowanych wsi Giebułtów oraz drogi wojewódzkiej nr 360. Za wyjątkiem wydzielania „N” przy Drodze Giebułtowskiej, plan nie ingeruje w zwarte kompleksy gruntów rolnych i nie koliduje z prowadzeniem racjonalnej gospodarki rolnej i leśnej. Wydzielenie „N” jest oddalone o ok. 300 m od zabudowy Augustowa. Lokalizację nowych budynków dopuszczono na podstawie wydanej tu wcześniej decyzji o warunkach zabudowy.

9.2 Skutki emisji gazów i pyłów do atmosfery

Ustalenia planu dotyczące lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej na terenie opracowania niewątpliwie przyczynią się do wzrostu ilości zanieczyszczeń emitowanych do atmosfery, powstałych z uwagi na potrzebę ogrzewania nowych pomieszczeń oraz wzrostu ruchu komunikacyjnego.

W oparciu o wskaźniki zabudowy działek, przeciętne katalogowe powierzchnie budynków oraz dopuszczone w planie wysokości budynków można oszacować, że ustalenia planu stwarzają warunki do powstania obiektów, których szacunkowa, wymagająca ogrzania kubatura wyniesie maksymalnie ok. 230 tys. m³. Na tej bazie można oszacować, że z tytułu ogrzewania pomieszczeń za pomocą pieców opalanych dobrym jakościowo węglem, do atmosfery wyemitowanych zostanie dodatkowo około 660 Mg zanieczyszczeń energetycznych (głównie tlenki węgla, dwutlenek siarki, tlenki azotu, i pyły) na rok. Aktualna emisja tych zanieczyszczeń, oszacowana przy założeniu potrzeby ogrzania ok. 350 budynków mieszkalnych wynosi około 2300 Mg/rok. Podstawą do tych obliczeń są wskaźniki emisji substancji zanieczyszczających wprowadzanych do powietrza z procesów energetycznego spalania paliw. Materiały MOŚZNiL, Warszawa 1996r.

W odniesieniu do wartości bezwzględnych, to jest do norm zanieczyszczeń atmosfery, ocenia się, że skutki tych emisji nie będą zauważalne z uwagi na dobre przewietrzanie terenu oraz rozproszenie emitorów na dużym obszarze. W sezonie grzewczym, w okresach inwersji mogą być odnotowane podwyższone wartości dobowych wskaźników stężenia pyłu w stopniu nie zagrażającym zdrowiu ludzi ani przyrodzie żywej.

Przedmiotowy projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wymaga ograniczenia emisji zanieczyszczeń ze źródeł energetycznych, między innymi poprzez zapisane w §5 ust 7 projektu planu odwołanie do przepisów odrębnych regulujących kwestie emisji zanieczyszczeń do atmosfery na skutek eksploatacji instalacji, w których występuje spalanie paliw.

W §13 ust. 4 plan ustala, iż *zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła odbywa się z zastosowaniem urządzeń o wysokiej wydajności i małej emisji zanieczyszczeń*. Plan stwarza także warunki do wykorzystania w tym celu paliwa gazowego.

Na całym obszarze planu, bez względu na szczegółowe ustalenia dla poszczególnych terenów elementarnych dopuszcza się instalowanie urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych o mocy nie przekraczającej 100 kW z wyłączeniem instalacji wykorzystujących energię wiatru, w tym również mikroinstalacji wiatrowych (§13 ust. 9)

Mając na uwadze powyższe ustalenia projektu planu prognozuje się, że potencjalne skutki środowiskowe w omawianym zakresie będą negatywne w stopniu mało znaczącym.

Z uwagi na czas oddziaływania będą one długoterminowe. Z uwagi na trwałość skutków oddziaływań będą one odwracalne. Mając na uwadze sposób oddziaływania zmiany te będą pośrednie. Szkody te mogą się kumulować ze skutkami podobnych oddziaływań obiektów istniejących planowanych na terenach sąsiednich oraz z oddziaływaniem szlaków komunikacyjnych.

9.3 Wpływ na klimat lokalny

Ustalenia projektu planu nie będą miały zauważalnego wpływu na lokalne warunki klimatyczne. W szczególności, projekt dokumentu nie przewiduje lokalizacji obiektów kubaturowych utrudniających ruch powietrza ani też nie dopuszcza do działalności powodującej istotny wzrost zanieczyszczenia powietrza, mogących powodować zmiany klimatyczne.

9.4 Wpływ na środowisko wodne

Jak policzono w punkcie 9.1.4 prognozy, w związku z realizacją ustaleń planu zapotrzebowanie na wodę dla potrzeb komunalnych wzrośnie o ok. 30 m³/dobę. W tym samym stosunku nastąpi wzrost zrzutów ścieków komunalnych. Projekt planu przewiduje podłączenie nowych budynków do sieci kanalizacyjnej zakończonej oczyszczalnią ścieków w Mirsku. Jest to oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna o średniej przepustowości 1050 m³/d. (zob. rozdz. 3 niniejszej prognozy)

Mając powyższe na uwadze ocenia się, że:

- ✖ ścieki odprowadzane z obszaru opracowania nie wpłyną znacząco na pracę oczyszczalni w Mirsku, ani też nie spowodują znaczącego wzrostu ładunków odprowadzanych do Kwisy,
- ✖ ustalone w planie sposoby odprowadzania lub zagospodarowania wód opadowych i roztopowych (§13.3), pochodzących z powierzchni zanieczyszczonych o trwałej nawierzchni do kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej z dopuszczeniem możliwości indywidualnych rozwiązań są zgodne z obowiązującym prawem i sposób zapobiegają,
- ✖ projekt planu nie wskazuje nowej zabudowy na terenach o podwyższonym poziomie wód gruntowych, a stopa fundamentów znajdzie się powyżej poziomu wód gruntowych a planowany sposób zagospodarowania terenów otwartych nie będzie wymagał odwodnienia, ani też nie zmieni w inny sposób istniejących na obszarze planu stosunków wodnych,

potencjalne skutki środowiskowe w omawianym zakresie będą negatywne w stopniu mało znaczącym. Z uwagi na czas oddziaływania będą one długoterminowe. Z uwagi na trwałość skutków oddziaływań będą one odwracalne. Mając na uwadze sposób oddziaływania zmiany te będą pośrednie. Szkody te będą się kumulować ze skutkami podobnych oddziaływań obiektów istniejących planowanych na terenach sąsiednich.

9.5 Wpływ na jakość klimatu akustycznego

Należy się spodziewać, że rozbudowa wsi zwiększy ruch pojazdów na niektórych odcinkach dróg powiatowych (zwłaszcza między Mirskiem a Giebułtowem oraz do

Augustowa). Ruch ten będzie nakładać się na ruch tranzytowy, który również będzie zwiększony w wyniku rozbudowy sąsiednich jednostek osiedleńczych i wzrostu wskaźnika motoryzacji. Obecnie po drodze powiatowej Nr 2498D (Mirsk- Giebułtów) porusza się średnio około 100 poj/h (por. punkt 4.8 prognozy). Zakładając 30% wzrost ruchu pojazdów (do 130 poj/h) przy niezmienionym udziale w strumieniu ruchu pojazdów ciężkich, równoważny poziom A hałasu przy tej ulicy wzrośnie z 62 do ok. 63 dB. Poziom hałasu nie przekroczy normatywnej wartości dla terenów zabudowy mieszkaniowo- usługowej „MNU” (t.j. 65 dB) zlokalizowanej przy tej drodze. Ustalenia projektu planu nie spowodują więc pogorszenia się parametrów klimatu akustycznego w Giebułtowie. Wyniki tej prognozy należy uważać za wstępne ponieważ nie uwzględniono w niej zmian ruchu pojazdów spowodowanych innymi, niż spowodowane realizacją ustaleń planu przyczyn.

Uciążliwości akustyczne mogą pojawić się przejściowo w fazie budowy obiektów. Będą mogły być one spowodowane transportem materiałów budowlanych oraz pracą hałaśliwego sprzętu, takiego jak koparka, spycharka, kompresor, wibratory, młoty pneumatyczne itp. Zgodnie z zapisami projektu planu oraz z wymogami Prawa ochrony środowiska ewentualne emisje hałasu od obiektów usługowych i produkcyjnych funkcjonujących na terenie opracowania nie mogą przekraczać ustalonych wartości normatywnych na terenach sąsiadujących. W projekcie planu wprowadzono ochronę akustyczną terenów (§5.1) tak, jak to opisano też w pkt. 4.8 niniejszej prognozy.

Zapisy te oraz obowiązujące przepisy prawa powszechnego dają pełną podstawę do ingerencji upoważnionych organów kontrolnych w przypadku wystąpienia tutaj ponadnormatywnych zakłóceń akustycznych.

Prognozuje się, że potencjalne skutki środowiskowe pogorszą standard klimatu akustycznego w obrębie Giebułtowa będą w stopniu mało znaczącym. Z uwagi na czas oddziaływania będą one krótkoterminowe (faza budowy) lub długoterminowe (hałasy komunikacyjne). Z uwagi na trwałość skutków oddziaływań będą one odwracalne. Mając na uwadze sposób oddziaływania zmiany te będą wtórne. Szkody te mogą się kumulować ze skutkami podobnych oddziaływań generowanych przez istniejące obiekty oraz z oddziaływaniem istniejących szlaków komunikacyjnych.

9.6 Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Ustalenia planu nie przewidują wprowadzania na teren objęty opracowaniem obiektów ani materiałów mogących być potencjalną przyczyną tzw. nadzwyczajnych zagrożeń dla ludzi i środowiska.

9.7 Ryzyko wystąpienia zagrożeń naturalnych

Ustalenia projektu planu nie stwarzają ryzyka wystąpienia katastrof budowlanych z uwagi na lokalizację zabudowy na terenach masowych ruchów ziemi ani też zwiększenia narażenia na szkody powodziowe i podtopienia. Nowa zabudowa lokalizowana będzie poza terenami zagrożonymi wodami powodziowymi.

9.8 Ocena zmian w krajobrazie

Projekt planu wprowadza nową zabudowę w istniejącą już strukturę urbanistyczną wsi nie zmieniając układu zarówno głównej wsi jak i poszczególnych jej przysiółków. Wprawdzie zabudowa Augustowa może być bardziej zagęszczona (obok 48 istniejących budynków mieszkalnych może powstać drugie tyle), która jednak dalej będzie wpisywać się w układ przestrzenny tego przysiółka. Nieco oderwana od zwartego układu osadniczego będzie lokalizacja budynków jednorodzinnych na wydzieleniach: „E”, „F” i „N”. Dla wszystkich tych wydzieleni wydano już decyzję o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – przedmiotowy projekt planu uwzględnia tylko prawa wcześniej nabyte.

Skutki realizacji ustaleń planu na walory wizualne nie będą negatywne, co wynika z zapisów ustalających wymogi dotyczące nowej zabudowy. Projekt planu w §4 wymaga generalnie, aby nowa zabudowa harmonizowała z otaczającym krajobrazem, a projektowane budynki winny być wpisane w lokalną tradycję architektoniczno – budowlaną.

Nie przewiduje się wprowadzenia nowych dominant architektonicznych ani też obiektów mogących konkurować lub przysłaniać istniejące, mocne punkty w panoramie wsi. Nowa zabudowa nie może przekroczyć 10 m wysokości.

9.9 Wpływ na zabytki

W ustawie z dnia 23 lipca 2003 roku „O ochronie zabytków i opiece nad zabytkami” zdefiniowano pojęcie krajobrazu kulturowego jako historycznie ukształtowaną przez człowieka przestrzeń, zawierającą wytwory cywilizacji oraz elementy przyrodnicze (art. 3 pkt 14). W myśl powołanej ustawy, ochronie podlega między innymi zabytkowy krajobraz kulturowy, czyli wnętrza urbanistyczne posiadające wartości historyczne, edukacyjne i turystyczne.

Ustawa ta daje legitymacje miejscowym planom zagospodarowania przestrzennego, które mogą ustalać zróżnicowanie zarówno pod względem przedmiotu jak i reżimu ochrony strefy konserwatorskie oraz zakazy i nakazy mające na celu ochronę znajdujących się na tym terenie zabytków. Dla planowania przestrzennego istotna jest ta część problematyki ochrony i opieki nad zabytkami, którą można normować w decyzjach zezwoleń na budowę, oraz takie, które mają wpływ na kompozycję i formy gospodarowania przestrzenią.

Projekt planu, w §6. ustala, że obszar objęty planem usytuowany jest w granicach następujących stref ochrony konserwatorskiej wpisanych do ewidencji zabytków:

- ✖ obszary objęte strefą A ścisłej ochrony konserwatorskiej oznaczony numerem i symbolem 1.U obejmujący pałac i park przypałacowy;
- ✖ obszary objęte strefą A ścisłej ochrony konserwatorskiej obejmująca teren oznaczony numerem i symbolem 2.U obejmujący kościół paraf. p.w. św. Michała Archanioła i cmentarz d. ewangelicki, ob. przykościelny z nagrobkami;
- ✖ część terenów zgodnie z oznaczeniem na załączniku graficznym planu położona jest w granicach strefy „B” historycznego układu ruralistycznego.

-
- ✖ Część terenów zgodnie z oznaczeniem na załączniku graficznym położona jest w granicach strefy „OW” obserwacji archeologicznej

Ochronie kulturowej na obszarze opracowania podlegają także:

- ✓ 5 zabytkowych obiektów (kościół paraf. p.w. św. Michała Archanioła, cmentarz d. ewangelicki, ob. przykościelny z nagrobkami, pałac, park przypałacowy oraz dom mieszkalny Giebułtów 84 w dawnym zespole folwarcznym) ujęte w rejestrze zabytków;
- ✓ obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków (91 w Giebułtowie, 2 w Giebułtowie Górnym, 32 w Giebułtówku oraz 21 w Augustowie)
- ✓ zabytki archeologiczne - stanowiska archeologiczne oraz obiekty i znaleziska archeologiczne,

Zasady ochrony tych obiektów ustala się dalej w §6 projektu planu. Wymaga się tutaj, między innymi, aby wszelkie działania inwestycyjne prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi. W granicach strefy ochrony konserwatorskiej wprowadza się wymóg konserwacji zachowanych elementów układu przestrzennego oraz restauracji obiektu zabytkowego z dostosowaniem do obecnej lub projektowanej funkcji, wymóg realizacji nawierzchni z drobnowymiarowych elementów (w tym m.in. nawierzchnie z kamienia lub kształtek betonowych) oraz wymóg zachowania zieleni wysokiej nie kolidującej z planowanym zagospodarowaniem terenu.

W odniesieniu do obiektów figurujących w rejestrze oraz w gminnej ewidencji zabytków ustala się wymóg zachowania głównej bryły budynku, historycznych materiałów wykończeniowych, formy i zasady rozmieszczenia otworów oraz detalu architektonicznego.

Plan wymaga także (§6 ust. 2 pkt 1 i 2) przywrócenia zdegradowanych lub zniszczonych oryginalnych elementów budynków oraz usunięcia współczesnych elementów dysharmonijnych, m.in. należy przywrócić zatynkowane konstrukcje ryglowe, przysłupowe, zrębowe, detal architektoniczny, historyczną formę stolarki okiennej, kolorystykę elewacji, historyczne pokrycie dachu.

Ustalając powyższe zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, projekt planu w należyty sposób chroni krajobraz kulturowy wsi.

10. Ocena skuteczności ochrony różnorodności biologicznej

W myśl Art. 5 pkt. 16 ustawy „O ochronie przyrody”, różnorodność biologiczna to zróżnicowanie żywych organizmów występujących w ekosystemach, w obrębie gatunku i między gatunkami, oraz zróżnicowanie ekosystemów.

Chroniąc zasoby przyrodnicze szczególny nacisk należy położyć na rzadkie składniki bioróżnorodności, obszary cenne przyrodniczo zagrożone trwałym przekształceniem oraz gatunki kluczowe, szczególnie ważne w strukturze ekosystemów. W celu ochrony ostoi i stanowisk roślin lub grzybów objętych ochroną gatunkową lub ostoi, miejsc rozrodu i regularnego przebywania zwierząt objętych ochroną gatunkową mogą być ustalane strefy ochrony. Ustawa zobowiązuje wojewodów do zapewnienia trwałej ochrony gatunku chronionego i jego siedliska oraz zapobieganiu szkodom, jeśli zagrażają im zmiany w środowisku.

Zasady ochrony szczegółowo określają rozporządzenia Ministra Środowiska, mianowicie;

- ❖ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną;
- ❖ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin;
- ❖ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt.

Możliwe są następujące przypadki:

- I. Gdyby na terenie przedsięwzięcia występowały gatunki o charakterze priorytetowym (wyszczególnione w ww. Rozporządzeniach o ochronie gatunkowej jako gatunki dla których nie stosuje się odstępstw od zakazów lub też gatunki wymagające ochrony strefowej – inwestycja nie mogłaby być przeprowadzona w planowanym zakresie.
- II. Gdyby na terenie przedsięwzięcia występowały gatunki ściśle chronione – inwestycja mogłaby być przeprowadzona wyłącznie po zastosowaniu działań minimalizacyjnych oraz kompensacyjnych na mocy art. 74 POŚ i po uzyskaniu zgody Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska.
- III. Gdyby na terenie przedsięwzięcia występowały gatunki chronione częściowo – inwestycja może być przeprowadzona po uzyskaniu zgody Regionalnego Dyrektora Ochrony środowiska na zniszczenie ich populacji. W przypadku gatunków rzadkich lub regionalnie zagrożonych również możliwe byłoby oczekiwanie kompensacji szkód spowodowanych przez inwestycję.

Poniżej rozpatrywano czy realizacja ustaleń przedmiotowego dokumentu może doprowadzić do zmian cech cennych siedlisk przyrodniczych oraz struktury ekosystemów, a w konsekwencji gatunków rzadkich i kluczowych dla zachowania bogactwa przyrodniczego w rejonie opracowania poprzez ich bezpośrednie zniszczenie lub pośrednio poprzez ograniczenie funkcjonalności korytarzy ekologicznych, eutrofizację, synantropizację, odwodnienie, skażenie czy sukcesję.

10.1 Przeobrażenia przestrzennej struktury przyrodniczej

W Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Dolnośląskiego -PZPWD (uchwała nr XIX/482/20 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 16 czerwca 2020 r) zawarto postulaty do gminy położonych w granicach Jeleniogórskiego Obszaru Funkcjonalnego, z których gminy Mirsk dotyczą przede wszystkim:

1. *Obszary korytarzy ekologicznych zidentyfikowanych w Planie oraz w lokalnych opracowaniach planistycznych należy w miarę możliwości chronić przed zabudową ciągłą i lokalizowaniem infrastruktury, planować zalesienia i zadrzewienia pomiędzy istniejącą zabudową i obszarami przyległymi.*
2. *Ograniczenie zabudowy dolin rzecznych (ochrona brzegów rzek przed zabudową, grodzeniem, osuszaniem i niszczeniem szaty roślinnej) w celu zachowania drożności korytarzy ekologicznych i minimalizowania skutków powodzi.*

Odnosząc się do pierwszego z wymienionych postulatów należy zauważyć, że w obrębie korytarza GKZ-5A znajdują się następujące obszary interwencji planu, na których planuje się nową zabudowę: **B.** Giebułtów 41A, **I.** Na południe od Góry Słupiec, **J.** Na północ od G. Słupiec, **K.** Augustów 40, **L.** Augustów 34 oraz **N.** Giebułtowska Droga.

Wydzielenia: I, J, i K w Augustowie oraz wydzielenie B w Giebułtowie zajmując skrajną część korytarza ekologicznego GKZ-5A i wpisując się w istniejącą strukturę osiedleńczą nie spowodują zauważalnego ograniczenia funkcji tego korytarza. Wydzielenie „N” przy Giebułtowskiej Drodze stanowi już zauważalną ingerencję w strukturę korytarza lecz z uwagi na niewielką jego powierzchnię (ok. 3,3 ha) oraz rolno-leśne otoczenie będzie ono łatwe do ominięcia dla wędrującej zwierzyny, tym bardziej że omawiany korytarz ekologiczny funkcjonuje tu głównie w kierunku północ- południe, w którym planowana zabudowa nie będzie stanowić bariery, a jedynie łatwą do ominięcia przeszkodę.

Drugi postulat dotyczy Giebułtowa jedynie w kwestii łązycy, ponieważ w obrębie wsi nie ma innych większych cieków. Zapisy planu zachowują wzdłuż tego potoku użytki rolne „R” i nie wprowadzają w jego dolinę żadnej nowej zabudowy. Dla wydzielenia „22.MN” na działkach 651/2 i 650/2 projekt planu uwzględnia prawa nabyte na podstawie wydanej wcześniej decyzji o warunkach zabudowy. Aktualnie na wydzieleniu tym prowadzone są prace budowlane.

PZPWD zawiera także następujące ustalenia obowiązujące dla gmin przy sporządzaniu dokumentów planistycznych, w zakresie zasad zagospodarowania obszaru funkcjonalnego cennego przyrodniczo:

- 1. Uwzględnienie przebiegu i funkcji korytarzy ekologicznych o znaczeniu ponadlokalnym w lokalnych dokumentach planistycznych oraz działaniach należących do kompetencji gminy. Wyznaczone na rysunkach PZPWD nr 2 i 3 korytarze ekologiczne mają przebieg orientacyjny – szczegółowy przebieg i szczegółowe zasady zagospodarowania korytarzy ekologicznych należy wyznaczać w lokalnych opracowaniach planistycznych w oparciu o aktualne opracowania ekofizjograficzne i inwentaryzacje przyrodnicze, z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań przestrzennych.*
- 2. Zwiększanie lesistości lądowych korytarzy ekologicznych w celu odzyskania ich drożności (docelowa odległość między płatami lasów, zadrzewień lub zakrzaczeń nie powinna przekraczać kilkuset metrów do 1 km i nie powinna być przecięta innymi barierami dla zwierząt); nie należy zalesiać cennych przyrodniczo obszarów otwartych, takich jak turzycowiska, bogate zespoły łąkowe, obszary podmokłe oraz osi i ciągów widokowych.*

Przedmiotowy projekt planu za pomocą zielonego szrafu wyróżnia całą wschodnią część obrębu Giebułtów jako położoną w obrębie „korytarza ekologicznego o znaczeniu ponadlokalnym (wg. PZPWD)” precyzując przebieg korytarza zaznaczonego orientacyjnie w PZPWD. Tym samym projekt planu wypełnia pierwsze z wymienionych ustaleń PZPWD.

W przypadku drugiego z ustaleń, dotyczącego zwiększenia lesistości korytarza ekologicznego, w projekcie planu zrezygnowano z szeregu możliwości dolesień udostępnionych przez Plan Urzędzeniowo Rolny Gminy Mirsk [Snopko i inni 2010] z granicą rolno-leśną, z uwagi na dobrze zachowaną i bogatą w liczne wyspy leśne mozaikę terenów rolno-leśnych oraz cenne łąkowe siedliska przyrodnicze we wschodniej części obrębu.

Podsumowując, planowane na terenie opracowania działania nie wpłyną istotnie na trwałość występujących na obszarze opracowania procesów przyrodniczych. Przyjęte tutaj rozwiązania planistyczne uwzględniają uwarunkowania przyrodnicze umożliwiające funkcjonowanie ekosystemów, korytarzy ekologicznych i węzłów, umożliwiających migrację roślin, zwierząt i grzybów nie zmieniając sposobu użytkowania terenów leśnych, dolin cieków wodnych, cennych siedlisk łąkowych oraz źródeł i zabagnień a także zachowując płaty zakrzaczeń i pasy zadrzewień przydrożnych i przywodnych.

10.2 Ocena oddziaływań na rośliny i zwierzęta

Charakter i ocenę wartości siedlisk przyrodniczych terenów niezabudowanych, które ustalenia planu wskazują pod nową zabudowę przedstawiono w rozdziale 6 niniejszej prognozy. Są to łąki lub pastwiska poza wskazanym pod dolesienie wydzieleniem „A” w obrębie Giebułtowskiego Lasu, wydzielenie „D” w Woli Augustowskiej oraz wydzielenie „I” na południe od Góry Słupiec, które jest terenem rolnym wykorzystanym pod uprawę choinek.

Teren pod dolesienie obejmuje cenne siedliska podmokłe (dno starego stawu) oraz bogato obudowany zbiornik wodny (Staw Czarny). Cały ten obszar jest dogodnym miejscem dla rozrodu płazów oraz bytowania i gniazdowania gatunków ptaków związanych ze zbiornikami wodnymi. Przeznaczenie tego terenu pod dolesienie powinno być dopuszczone jedynie w przypadku, gdy zostanie on zakwalifikowany w planie urzędnika lasu jako: grunty leśne niezadrzewione - śródleśny zbiornik wodny i bagno, czyli praktycznie bez zmiany jego aktualnego sposobu zagospodarowania.

Wydzielenie na zachód od zabudowań Woli Augustowskiej to mało wartościowa pod względem florystycznym połąć gęstych monokulturowych zakrzaczeń, prawdopodobnie zaniechana uprawa wierzby energetycznej. Stanowią one jednak rzeczywiste schronienie dzienne dla zwierzyny płowej oraz dla dzików o czym świadczą liczne tropy bytowania tutaj tych zwierząt potwierdzone bezpośrednimi kontaktami wzrokowymi. Zabudowa tego wydzielenia utrudni funkcjonowanie sarny i dzika na zachód od Woli Augustowskiej. Projekt planu wskazuje tylko połowę tej działki pod zabudowę mieszkaniową „teren 6.MN” potwierdzając prawa nabyte do zagospodarowania działek 829/12-15 na podstawie wcześniej wydanej decyzji o warunkach zabudowy. Z pozostałej części płatu zakrzaczeń nadal będą mogły korzystać zwierzęta.

Zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe na pozostałych wydzieleniach są przeobrażone przez człowieka a ich skład gatunkowy został często zmieniony w stosunku do naturalnego poprzez dosiewanie bardziej wartościowych paszowo gatunków traw. Często są one poddane presji gatunków inwazyjnych. W obrębie wydzielenia „L” w Augustowie wskazano płaty roślinności higrofilnej oraz zakrzaczeń wzdłuż rowów melioracyjnych, które dobrze będzie zachować w obrębie działek budowlanych o dużej powierzchni.

Na żadnym z terenów interwencji planu nie stwierdzono stanowisk roślin podlegających ochronie prawnej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. roku w sprawie ochrony gatunkowej roślin, ani grzybów objętych ochroną zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną.

Na obszarze opracowania nie stwierdzono również rzadkich (mapowanych) gatunków zwierząt objętych ochroną zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt oraz umieszczonych na czerwonych listach gatunków zagrożonych.

W związku z powyższym należy uznać, że realizacja ustaleń przedmiotowego dokumentu nie doprowadzi do zmian cech cennych siedlisk przyrodniczych oraz struktury ekosystemów, a w konsekwencji gatunków rzadkich i kluczowych dla zachowania bogactwa przyrodniczego w rejonie opracowania poprzez ich bezpośrednie zniszczenie lub pośrednio poprzez eutrofizację, synantropizację, odwodnienie, skażenie czy sukcesję.

11. Przewidywane oddziaływania na obszarowe formy ochrony przyrody i krajobrazu, w tym na obszary Natura 2000

Rozdział niniejszy, w powiązaniu z rozdziałem 4 (opis podstawowych elementów środowiska na terenie opracowania), rozdziałem 5 (prezentacja przedmiotowego dokumentu) oraz rozdziałami 7 i 8 (identyfikacja wpływów oraz ocena ich znaczenia) odpowiada wymogom art. 6(3) i 6(4) Dyrektywy Rady 92/43/EWG w sprawie ochrony naturalnych siedlisk dzikiej fauny i flory (tzw. Dyrektywy Siedliskowej), które zostały także zaimplementowane do ustawy „O ochronie przyrody”. Ocenę niniejszą wykonano zgodnie z zaleceniami sformułowanymi w przewodnikach metodycznych do wykonywania ocen oddziaływania na obszary Natura 2000 [O’Brian 2005; Kistowski i inni 2009].

Szczegółowość niniejszej oceny została dostosowana do zawartości i stopnia szczegółowości przedmiotowego dokumentu, stosownie do stanu współczesnej wiedzy i stosując metody oceny dostępne na etapie przyjęcia przedmiotowego dokumentu planistycznego. W wielu aspektach niniejsza ocena nie mogła się odnieść do konkretnych rozwiązań projektowych, ponieważ nie zostały one jeszcze sprecyzowane na tak wczesnym (początkowym) etapie realizacji inwestycji. W sytuacjach takich sformułowano wytyczne dla dalszych etapów projektowania (jeśli nie mogły być one uwzględnione na etapie sporządzania planu miejscowego), wskazując płaty siedlisk przyrodniczych oraz stanowiska gatunków będących przedmiotami ochrony Natura 2000, które powinny pozostać w stanie nienaruszonym.

Na tym etapie oceny należy już zauważyć, że przedmiotowy dokument planistyczny, poza faktem, że wskazuje granice obszarów chronionych na terenie obrębu Giebułtów, nie jest bezpośrednio związany lub niezbędny do zarządzania ochroną przyrody na rozpatrywanych obszarach.

11.1 Położenie obszarów interwencji planu w stosunku do obszarów chronionych

W granicach obrębu Giebułtów znajdują się dwa obszary objęte ochroną prawną na podstawie ustawy O Ochronie Przyrody. Są to zlokalizowany w północno-zachodniej części Augustowa Zespół Przyrodniczo Krajobrazowy Góra Słupiec oraz Specjalny Obszar Ochrony siedlisk: Łąki Gór i Pogórza Izerskiego PLH020102, który zajmuje około 260 ha (4% powierzchni Obszaru) w rejonie Giebułtówka obejmując też osiedle „Błoki” oraz na użytkach rolnych na wschód od zabudowy Giebułtowa.

Tabela 7. Odległości w km obszarów interwencji projektu planu od obszarowych form ochrony przyrody. Symbol „W” oznacza, że wydzielanie znajduje się w obszarze, 0,0 – graniczy z nim.

Numer terenu	Formy ochrony przyrody							
	OChK	Słupiec	Tłoczyna	Młyńsko	PLB 020009	PLH 020102	PLH 020013	PLH 020047
A	4,1	2,3	>10	6,0	3,8	0,0	5,7	8,4
B	3,7	2,0	>10	5,5	3,6	W	5,8	8,7
C	3,6	2,3	9,7	4,5	3,0	W	6,4	8,7
D	2,5	1,9	10,3	4,6	3,8	0,8	6,2	10,2
E	2,7	1,1	>10	5,7	4,4	0,4	5,3	9,7
F	2,3	0,8	>10	5,7	4,7	0,7	5,1	10,2
G	2,5	0,8	>10	5,8	4,7	0,4	5,0	10,0
H	2,0	0,3	>10	6,1	5,2	0,6	4,6	10,4
I	1,9	0,0	>10	6,3	5,5	0,9	4,3	10,6
J	1,7	0,0	>10	6,6	5,8	1,1	4,1	10,8
K	1,6	0,2	>10	6,7	5,9	1,3	4,0	>10
L	1,1	0,4	>10	6,3	5,7	1,4	4,3	>10
M	1,5	0,3	>10	6,0	5,0	0,7	4,5	10,4
N	2,4	0,6	>10	7,0	5,7	0,8	3,8	10,3

OChK –Leśniańsko- Złotnicki Obszar Chronionego Krajobrazu

Słupiec – Zespół Przyrodniczo Krajobrazowy Góra Słupiec

Tłoczyna – Zespół Przyrodniczo Krajobrazowy Tłoczyna

Młyński – Użytek Ekologiczny Stawy Młyńsko

PLB020009 - Obszar Specjalnej Ochrony ptaków Góry Izerskie

PLH020102 – Specjalny Obszar Ochrony siedlisk Łąki Gór i Pogórza Izerskiego

PLH020013 – Specjalny Obszar Ochrony siedlisk Sztolnie w Leśnej

PLH020047 – Specjalny Obszar Ochrony siedlisk Torfowiska Gór Izerskich

W obrębie obszaru tego Natura 2000 znajdują się dwa tereny interwencji projektu planu: wydzielanie B. Giebułtów 41A oraz wydzielanie C. Bloki. W bezpośrednim sąsiedztwie granicy obszaru znajduje się wydzielanie A. Las Giebułtowski.

Do ZPK Góra Słupiec w Augustowie przylegają bezpośrednio: wydzielania „I” – od północy oraz wydzielanie „J” – od południa.

11.2 Charakterystyka obszarów

Zespół przyrodniczo-krajobrazowy: „Góra Słupiec”. Został on utworzony uchwałą Nr XXIII/123/08 Rady Miejskiej Gminy Mirsk z dnia 25 kwietnia 2008 r., ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego (Dz. Urz. Nr 131, poz. 1556 z 13.05.2008 r.). Utworzono go w celu ochrony krajobrazu naturalnego, ochrony walorów widokowych i estetycznych. Powierzchnia Zespołu wynosi 1,22 ha i obejmuje działkę nr 36 obr. Giebułtów.

Fot. 16: Bazaltowy stożek chroniony w ramach ZPK Góra Słupiec (Fot. własna z 27 XII 2021 r.)

Zespół obejmuje bazaltowy stożek o charakterystycznym wyglądzie przywołującym skojarzenie rozdartej ogromną siłą ciemnej skały. Na szczycie tej skały znajduje się punkt widokowy, z którego roztacza się panorama obejmująca między innymi Góry Izerskie, Karkonosze ze Śnieżką, Góry Kaczawskie i oczywiście położone na północ tereny Pogórza Izerskiego. Zespół znajduje się na terenie Augustowa (w pobliżu posesji nr 42 i 43).

Uchwałą, która tworzy ten Zespół wprowadza 8 ograniczeń dotyczących tego obszaru (m.in. zakaz wylewania gnojowicy, niszczenia, uszkodzenia lub przekształcania obiektu lub obszaru, zmiany użytkowania terenu). Przedmiotowa projekt planu nie przekracza żadnego z tych zakazów. W §9 ust. 2 tekst projektu planu wymienia, że obszarze planu występuje zespół przyrodniczo-krajobrazowy Góra Słupiec, w odniesieniu do którego obowiązują przepisy odrębne. Na rysunku planu teren ten jest wyróżniony zieloną plamą.

Według SDF (akt. 2020-10) **Specjalny Obszar Ochrony siedlisk łąki Gór i Pogórza Izerskiego PLH020102** o pow. 6433,41 ha obejmuje fragment podnóża Gór Izerskich (Kamienickiego Grzbietu) oraz Pogórza Izerskiego - najbardziej na zachód wysuniętej polskiej części Sudetów. Najważniejszym komponentem krajobrazowym i funkcjonalnym obszaru są półnaturalne łąki oraz murawy, mniejsze znaczenie mają lasy. Do najcenniejszych łąk zalicza się tutaj te z wszewłogą górką, należące do górskich łąk konietlicowych oraz górskie formy świeżych łąk niżowych użytkowanych ekstensywnie, i - w mniejszym stopniu - muraw bliźniczkowych. Jest to praktycznie jedyny w miarę zwarty obszar występowania atlantyckiego gatunku, wszewłogi górskiej *Meum athamanticum* oraz tworzonego przez nią zespołu roślinnego *Meo-Festucetum* w Polsce znanego tylko z Sudetów Zachodnich. Ponadto występują tu mocno przekształcone (osuszane) łąki wilgotne ze związku *Molinion* i *Calthion*.

Są to również zachowane siedliska bytowania wielu cennych gatunków zwierząt. Obszar jest kluczowym dla zachowania *Euphydryas aurinia* w całej Polsce Południowo-Zachodniej (największe znane stanowisko) oraz modraszkaty (szacowane powyżej 2% populacji w kraju).

Obszar nie posiada przyjętego planu zadań ochronnych ([10] – dostęp 28 grudnia 2021 r.).

Obszar Specjalnej Ochrony ptaków Góry Izerskie PLB020009 oddalony jest ok 2,7 km od południowej granicy obszaru opracowania. Według SDF (akt. 2020-10) obszar ten o pow. 20346,5 ha, obejmuje polską część Gór Izerskich oraz fragment Pogórza Izerskiego. Południowo – zachodnia granica obszaru pokrywa się z przebiegiem polsko – czeskiej granicy państwowej. Na obszarze Gór Izerskich i fragmencie Pogórza Izerskiego współcześnie stwierdzono gniazdowanie co najmniej 18 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej - między innymi cietrzew, sóweczka i włośchatka, dla których Góry Izerskie stanowią jeden z najważniejszych w kraju obszarów lęgowych. W okresie lęgowym obszar zasiedla co najmniej 1% populacji krajowej następujących gatunków ptaków: cietrzew, sóweczka, włośchatka, dzięcioł zielonosiwy. Gatunki ujęte w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt (PCK): bielik, cietrzew, puchacz, sóweczka, włośchatka, czeczotka, Stwierdzono tu prawdopodobnie najwyższe stanowiska w Polsce i w Europie Środkowej bielika, żurawia oraz najwyższe stanowisko w Polsce sieweczki rzecznej. Na uwagę zasługuje także tutejsza, bardzo liczna, populacja świergotka łąkowego. Góry Izerskie obok Karkonoszy stanowią najważniejszą górską ostoję cietrzewia w naszym kraju i równocześnie jedną z najważniejszych ostoi w Polsce. Po stronie czeskiej wyznaczono ostoję ptasią (kierując się potrzebami ochrony cietrzewia i włośchatki) na pow. 11 674 ha. Na obszarze ostoi zarejestrowano 17 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. W dolinie Izery i lokalnie na wierzchołkach wykształciły się dobrze zachowane, największe w Polsce kompleksy torfowisk górskich. Charakterystycznymi dla najwyższych położonych obszarów ostoi siedliskami są również bory bagienne i górskie bory świerkowe. W niższych położeniach występują kwaśne buczyny, górskie łąki konietlicowe, górskie łąki świeże użytkowane ekstensywnie i wilgotne łąki trzęślicowe. Stwierdzono tu 5 gatunków figurujących w Polskiej Czerwonej Księdze Roślin: sosnę drzewokosą, brzozę karłowatą, wełnianeczkę alpejską, wełnianeczkę darniową oraz turzycę bagienną. Współcześnie w ostoi zidentyfikowano 11 gatunków ssaków ujętych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej, spośród których należy wymienić m.in. mopka, nocka Bechsteina, wydrę, rysia oraz wilka. Na obszarze ostoi występuje co najmniej 5 gatunków owadów z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, a są to: trzepla zielona, przeplatka aurinia, czerwonończyk nieparek, modraszek telejus i modraszek nausitous. Na terenie ostoi stwierdzono szklarnika alpejskiego oraz ryjówkę alpejską, gatunki zagrożone w skali kraju.

Leśniańsko- Złotnicki Obszar Chronionego Krajobrazu - położony ok. 0,8 kilometra na północ od terenu opracowania (od Augustowa), utworzony został 1 lipca 1993 r. uchwałami: Nr XXXVII/339/93 Rady Miejskiej Gminy Leśna z dnia 29 czerwca 1993 r.

10 <http://wroclaw.rdos.gov.pl/plany-zadan-ochronnych>

w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie gminy Leśna, Nr LIII/291/94 Rady Miejskiej Gminy Gryfów Śląski z dnia 26 maja 1994 r. w sprawie wyznaczenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie gminy Gryfów Śląski, Nr XXXVI/195/94 Rady Gminy w Olszynie z dnia 25 maja 1994 r. w sprawie utworzenia obszaru chronionego krajobrazu na terenie gminy Olszyna. Wymienione obszary utworzone jako odrębne na terenie trzech gmin zostały scalone Uchwałą Nr XXVIII/612/21 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego w sprawie wyznaczenia Leśniańsko-Złotnickiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Obszar ten stanowi część zalewu leśniańsko-złotnickiego, obejmującego najbliższe otoczenie najcenniejszych pod względem krajobrazowym i przyrodniczym terenów przełomu rzeki Kwisy, w rejonie miasta Leśna i wsi Stankowice, Złotniki Lubańskie i Złoty Potok (gmina Leśna), w rejonie wsi Bożkowice, Zapusta, Kałużna i Karłowice (gmina Olszyna), oraz w rejonie miasta Gryfów Śląski i wsi Wieża.

Użytek ekologiczny: „Stawy Młyńsko” - znajduje się 4,3 km na wschód od objętego opracowaniem obszaru, utworzony uchwałą Nr XLIV/316/06 Rady Miejskiej Gminy Mirsk z dnia 07 lipca 2006 roku w sprawie utworzenia użytku ekologicznego o nazwie „Stawy Młyńsko. Jest to kompleks stawów hodowlanych będący siedliskiem lęgowym dla wielu gatunków ptaków chronionych, obszar odpoczynku i żerowania dla wielu gatunków przelotnych, największy obszar zbiorowiska szuwarowego.

Zespół przyrodniczo- krajobrazowy „Tłoczyna” w odległości ok. 9,4 km południowy wschód (rejon Proszowej i Kwieciszowic) od granicy opracowania. Utworzony został uchwałą XXXVI/201/09 Rady Miejskiej Gminy Mirsk z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie ustanowienia zespołu przyrodniczo-krajobrazowego o nazwie "Tłoczyna". Celem jego utworzenia jest ochrona i udostępnienie dla celów rekreacyjno-poznawczych obszarów leśnych i górskich - gołoborza i granitognejsowych grup skalnych, ochrona walorów widokowych i estetycznych, a także walorów krajobrazu naturalnego i kulturowego oraz ochrona walorów przyrodniczych i korytarzy ekologicznych.

11.3 Identyfikacja potencjalnych zagrożeń dla obszarów chronionych, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu

Ustalenia projektu planu dopuszczają zmianę sposobu zagospodarowania przestrzeni w sposób mogący powodować negatywne skutki przyrodnicze w obrębie Specjalnego Obszaru Ochrony siedlisk Łąki Gór i Pogórza Izerskiego PLH020102 na dwóch terenach: wydzielenie B. Giebułtów 41A wskazane po usługi turystyki oraz wydzielenie C. Bloki wskazane pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną. W bezpośrednim sąsiedztwie granicy obszaru znajduje się wydzielenie A. Las Giebułtowski wskazane pod dolesienie

Do Zespołu PK Góra Słupiec w Augustowie przylegają bezpośrednio: wydzielania „I” – od północy oraz wydzielenie „J” – od południa wskazane pod zabudowę jednorodzinną.

11.4 Analiza wpływu ustaleń projektu planu na cele i przedmiot ochrony obszarów chronionych

Ze analiz przeprowadzonych w 9 i 10 rozdziale niniejszej prognozy wynika, że realizacja ustaleń przedmiotowego dokumentu przy uwzględnieniu możliwych kumulacji

niekorzystnych oddziaływań nie będzie znacząco oddziaływać na cele i przedmiot ochrony oraz integralność i spójność wymienionych wyżej obszarów chronionych. Oznacza to, że realizacja ustaleń przedmiotowego projektu planu:

- nie spowoduje zmian naturalnego zasięgu siedlisk chronionych,
- siedliska podlegające ochronie zachowują specyficzną strukturę i swoje funkcje ekologiczne,
- nie powoduje zmiany stanu zachowania typowych dla tych siedlisk gatunków.
- zachowana zostaje liczebność populacji, gatunków istotnych z punktu widzenia celów ochrony obszaru Natura 2000, gwarantująca jej utrzymanie się w biocenozie przez dłuższy czas,
- naturalny zasięg gatunku nie zmniejsza się,
- pozostaje zachowana wystarczająco duża powierzchnia siedliska gatunku.

Ustalenia projektu planu dotyczące wydzielenia „A” są korzystne dla środowiska ponieważ w rzeczywistości utrwalają istniejące zagospodarowanie przestrzeni włączając je pod administrację Lasów Państwowych, Nadleśnictwa Świeradów Zdrój. Stwarza to większe szanse zachowania istniejącego tutaj zbiornika wodnego oraz terenów zabagnionych.

Podobnie, korzystne dla środowiska są ustalenia dotyczące byłego kompleksu stawów, aktualnie wysychających, wraz z przylegającymi do nich zbiorowiskami łąkowymi 6410: zmiennowilgotne łąki trzęślicowe. Projekt planu (§32) ustala tutaj tereny zieleni naturalnej cennej przyrodniczo w granicach obszaru Natura 2000 „ZN”. Na terenach tych plan wymaga pozostawienie ich w dotychczasowym sposobie zagospodarowania oraz zakazuje podejmowania działalności, w tym przekształceń terenów mogących w sposób bezpośredni lub pośredni zagrażać wartościom chronionym w ramach obszaru Natura 2000.

Na wydzieleniu „B” projekt planu wykorzystuje tylko część terenu wskazanego w nieobowiązującym już Planie Ogólnym ZP Gminy oraz w SUIKZP Gminy pod zabudowę. Przedmiotowy projekt planu wyłączył spod zabudowy łąki (obecnie zarastające łąki) wymienione w materiałach przyrodniczych uzyskanych z RDOŚ jako cenne siedliska naturalne o kodzie 6510 (na zachód) oraz o kodzie 6410 (na południe). Takie rozstrzygnięcie jest zgodne z zaleceniami opracowania ekofizjograficznego [Kurpiewski 2017], które z dużego kolizyjnego obszaru wskazanego w tym rejonie Giebułtowa pod zabudowę wydzielił jedynie fragment wskazany w planie pod wydzielenie „B” jako niekolizyjny z walorami przyrodniczymi i dopuszczony pod zabudowę. Ponadto, dopuszczona tutaj zabudowa „UT” ma ekstensywny charakter (maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy = 0,1 przy wskaźniku minimalnej powierzchni biologicznie czynnej = 70%) oraz położona jest bezpośrednio przy terenach już zabudowanych.

Wydzielenie „C” stanowią zabudowywane już coraz bardziej na mocy wydanych decyzji WZ nie stanowiące siedlisk przyrodniczych zbiorowiska łąkowe otoczone istniejącą zabudową wsi. Od północy przylegają one do zrujnowanego i wymagającego rekultywacji terenu po byłych Giebułtowskich Zakładach Przemysłu Włókienniczego, od wschodu oraz

od zachodu znajdują się tereny zabudowy mieszkaniowej, od południa zaś – dolina potoku Łużyca, którą od zabudowy oddziela 50. metrowej szerokości pas użytków rolnych. Zabudowanie tej przestrzeni nie spowoduje negatywnych skutków dla ochrony wartości, dla których utworzono SOO siedlisk Łąki Gór i Pogórza Izerskiego PLH020102.

Na wydzieleniach „I” oraz „J” przylegających do Zespołu PK Góra Słupiec oraz na niezabudowanych jeszcze użytkach rolnych na wschód od tego zespołu wskazanych pod zabudowę na mocy wcześniej wydanej decyzji o warunkach zabudowy, planuje się rozwój zabudowy jednorodzinnej o charakterze przysiółka Augustów. Tego typu zainwestowanie nie będzie miało wpływu na wartości chronione w ramach Zespołu Przyrodniczo Krajobrazowego ani nie spowoduje przekroczenia zakazów obowiązujących dla tego obszaru.

11.5 Ocena wpływu na integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami

Leżąca w obrębie Giebułtów część SOO siedlisk Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Kaczawskiego PLH020102” jest odizolowana od pozostałej jego części przez barierę zabudowy wsi. Ustalenia projektu planu uszczelniają nieco tą barierę poprzez dopuszczenie nowej zabudowy na wydzieleniu „C”, jednak niewiele to zmieni w powiązaniach omawianego fragmentu Obszaru z jego znacznie większą częścią oraz z innymi obszarami Natura 2000 znajdującymi się na południe od Mirska.

Można sformułować wniosek, że ustalenia planu nie naruszają struktury obszaru Natura 2000 „Łąki Gór i Pogórza Kaczawskiego PLH020102”, a kluczowe dla jego funkcjonowania procesy i funkcje pozostaną niezakłócone w stosunku do stanu, jaki istnieje w chwili przed wprowadzeniem ustaleń planu w życie. Brane były tu pod uwagę następujące cechy:

- ✗ powierzchnia obszaru,
- ✗ obecność istotnych gatunków i siedlisk przyrodniczych (zarówno chronionych, jak i mających dla tych chronionych znaczenie) oraz stan ich zachowania i ochrony,
- ✗ obecność i dostępność istotnych elementów siedlisk przyrodniczych i siedlisk gatunków, np. żerowisk, schronień, tras wędrówek,
- ✗ warunki ekologiczne, w tym parametry fizyczne i chemiczne (np. stosunki wodne),
- ✗ wszelkie funkcjonalne połączenia i związki istniejące na danym obszarze i ich dynamika,
- ✗ wszelkie procesy zachodzące lub przewidywane na tym obszarze,
- ✗ stopień jednolitości (braku fragmentacji) siedlisk,
- ✗ obecność i natężenie czynników i oddziaływań szkodliwych (np. powodujących niepokojenie zwierząt), z uwzględnieniem podatności celów ochrony na te zagrożenia.

Tak więc, obszar Natura 2000 pozostanie integralny po zrealizowaniu ustaleń przedmiotowego projektu planu i będzie realizował właściwy sobie potencjał, zgodny z celami ochrony obszaru, zachowa zdolność regeneracji i odnawiania w dynamicznych warunkach, a także będzie wymagał jedynie minimalnego wsparcia z zewnątrz.

Ustalenia planu nie spowodują istotnego pogłębienia dysfunkcji połączeń omawianego obszaru z innymi obszarami bogatymi w walory przyrodnicze. Kwestię wpływu ustaleń planu na struktury przyrodnicze na obszarze opracowania omówiono szerzej w pkt 10.1 prognozy.

12. Ocena rozwiązań projektu planu

12.1 Ocena zgodności projektowanego zagospodarowania terenu z warunkami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym

Wskazania ekofizjograficzne na terenach objętych ustaleniami projektu planu podane są w §6 niniejszego opracowania. Zostały one sformułowane za opracowaniem ekofizjograficznym [Kurpiewski i inni 2017] i uszczegółowione dla poszczególnych obszarów interwencji zmiany Studium.

Przywołane opracowanie ekofizjograficzne wydzieli 4 typy terenów, dla których wskazuje zagospodarowanie najbardziej uzasadnione z uwagi na warunki przyrodnicze oraz ze społeczno-ekonomicznego punktu widzenia. Są to mianowicie:

A) Obszary tworzące System Przyrodniczy Gminy (SPG). Z uwagi na ich szczególne wartości przyrodnicze oraz dużą wrażliwość na działania antropogeniczne, należy tu maksymalnie ograniczyć działania inne niż wzbogacające lub utrzymujące walory tych terenów. Należy dążyć do objęcia tych terenów ochroną prawną na mocy ustawy „O ochronie przyrody”, jeśli taką ochroną nie zostały dotychczas objęte. Do najistotniejszych wskazań planistycznych wynikających z uwarunkowań ochrony przyrody na obszarze opracowania należą:

- ✓ Ochrona przed przekształceniem chronionych siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk rzadkich i zagrożonych gatunków roślin i zwierząt, zabezpieczenie najcenniejszych fragmentów przed przekształceniem jako form ochrony przewidzianych ustawą o ochronie przyrody – rezerwatów i użytków ekologicznych.
- ✓ Zachowanie lub poprawa zdolności retencyjnych cieków i obszarów podmokłych.
- ✓ Ochrona przed zabudową i przekształceniem Korytarza Ekologicznego GKZ-5B oraz korytarzy ekologicznych związanych z pomniejszymi ciekami wodnymi na obszarze gminy.

B) Tereny wspomagające SPG. Nie jest tutaj wykluczona lokalizacja pojedynczych obiektów kubaturowych w miejscach precyzyjnie określonych, tak aby nie spowodowała ona ograniczenia funkcji przyrodniczej przewidzianej dla tych terenów; wskazanie tych miejsc powinno odbywać się na etapie planowania miejscowego, po wcześniejszym rozpoznaniu przyrodniczym terenu, w ten sposób, aby lokalizacja nie wpływała negatywnie na jego walory krajobrazowe ani na różnorodność biologiczną. Dopuszczyć tu można zabudowę typu siedliskowego na dużych działkach pod warunkiem, że nie zostaną zakłócone stosunki wodne w nieckach, dolinach i innych obniżeniach terenu. Dopuszcza się tu również lokalizację zabudowy oraz obiektów służących nieagresywnym formom produkcji rolniczej tak, aby działalność ta nie prowadziła do istotnej degradacji środowiska przyrodniczego i krajobrazu. Na obszarach użytków ornych nie wyklucza się ponadto lokalizacji farm ogniw fotowoltaicznych

C) Tereny dopuszczone pod nowe zainwestowanie. Są to tereny położone w sąsiedztwie istniejących struktur urbanistycznych, posiadające dobrą obsługę komunikacyjną i łatwy dostęp do infrastruktury technicznej. Mogą tu jednak istnieć pewne bariery ograniczające wykorzystanie przestrzeni, których naruszenie nie niesie poważnych zagrożeń dla ekologicznego funkcjonowania organizmu osadniczego, a jedynie może spowodować konflikty o lokalnym znaczeniu. Wykorzystanie tych terenów na cele inwestycyjne niekiedy wiąże się z koniecznością przezwyciężenia tych trudności, często ponosząc znaczne koszty ekonomiczne (np. stoki o dużych nachyleniach, niekorzystne warunki geologiczno- inżynierskie, strefy ochrony pośredniej ujęć wód, zagrożenie podtopieniami), terenowo- prawne (np. potrzeba uzyskania pozwoleń na wyłączenie z produkcji rolnej) lub kosztem warunków życia ludzi (np. niekorzystne lub pogorszone warunki bioklimatyczne). Zagospodarowanie wypoczynkowo – rekreacyjne dopuszcza się warunkowo (w ograniczonym zakresie) poza wskazanymi terenami z zachowaniem pojemności rekreacyjnej i turystycznej najcenniejszych biotopów przyrodniczych.

D) Tereny zainwestowane. Są to działki w obrębie terenów już zainwestowanych, na których zaleca się dalsze działania inwestycyjne przy zachowaniu reguł wynikających z praktyki dobrego planowania, a w szczególności: uwzględniając wymóg dotrzymania standardów jakości środowiska, ograniczenia konfliktów sąsiedztwa, prawa osób trzecich, zagrożenia powodziowe, strefy ograniczonego użytkowania, strefy ochrony ujęć wód. Są to tereny przydatne pod rozwój mieszkalnictwa i usług lub przemysłu.

Ustalenia projektu planu zgodne z zaleceniami ekofizjografii:

Wydzielenia: B, C, G, H, I, J, K, L, M czyli 9 z 14 wydzielen.

Ustalenia niesprzeczne:

Wydzielenia: A, D, E i F – łącznie 4 z 14 wydzielen.

Przeciwwskazaniami w przypadku wydzielen „E” i „F” są: oddalenie od struktur urbanistycznych oraz grunty rolne III klasy bonitacyjnej. W przypadku wydzielania „D” – są nim synantropijne zarośla stanowiące lokalnie ważne schronienie dzienne dla zwierzyny płowej i dzików. Dla wymienionych wydzielen zostały już wydane decyzje o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, tak więc projekt planu uwzględnia tutaj prawa już wcześniej nabyte.

Wydzielenie „N” znajduje się wprawdzie na obszarze wskazanym w opracowaniu ekofizjograficznym jako wspomagający SPG, jednak nie spełnia warunku nie ingerencji w systemy przyrodnicze i krajobrazowe ani na różnorodność biologiczną. Jest to bowiem wydzielenie oderwane od struktur przyrodniczych wsi, położone w obrębie głównego korytarza ekologicznego. Po wyłączeniu wschodniej części fragmenty cennych siedlisk przyrodniczych spod zabudowy, wskazanie to nie jest sprzeczne ze wskazaniami ekofizjografii. Dla tego wydzielania została już wydana decyzja o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu - projekt planu uwzględnia tutaj prawa już wcześniej nabyte.

Ustalenia sprzeczne ze wskazaniami ekofizjograficznymi:

Nie stwierdzono

12.2 Ocena ustaleń projektu planu w kontekście celów ochrony środowiska określonych w dokumentach nadrzędnych

Ochrona środowiska na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym realizowana jest w Polsce między innymi poprzez wprowadzenie w życie odpowiednich aktów prawnych, w tym ustaw i rozporządzeń. Nadrzędnym dokumentem strategicznym ustanowionym na szczeblu krajowym jest Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju. Polska 2030 - Trzecia Fala Nowoczesności, która wraz ze średniookresową Strategią Rozwoju Kraju 2020 oraz z dziewięcioma zintegrowanymi strategiami o charakterze horyzontalnym, szczególnie ze Strategią „Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko”, Strategią innowacyjności i efektywności gospodarki „Dynamiczna Polska 2020”, Strategią rozwoju transportu do 2020 roku (z perspektywą do 2030 roku) i Strategią zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012–2020, jak również z Polityką energetyczną Polski do 2030 roku określa główne cele ochrony środowiska w Polsce.

Cele ochrony środowiska wyrażone w przedmiotowym projekcie planu winny być także spójne z krajowymi dokumentami sektorowymi, takimi jak: Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2021, Aktualizacja Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, Krajowy plan gospodarki odpadami, Krajowy program zapobiegania powstawaniu odpadów, Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2014–2020, Program ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej oraz Plan działań na lata 2015–2024, Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Program wodno-środowiskowy kraju, plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, plany zarządzania ryzykiem powodziowym oraz strategię ponadregionalne. Cele ochrony środowiska zawarte w tych dokumentach zostały sprecyzowane w dokumentach niższego szczebla, które mają charakter wdrożeniowy, a w szczególności:

- ✦ Plan zagospodarowania przestrzennego województwa dolnośląskiego przyjęty Uchwałą Nr XIX/482/20 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 16czerwca 2020r. i opublikowany w Dz. U. Woj. Dolnośląskiego z dnia 30 czerwca 2020r. Poz. 40361
- ✦ Wojewódzki Program Ochrony Środowiska Województwa Dolnośląskiego na lata 2014-2017 z perspektywą do 2021 r. przyjęty dnia 30 października 2014 r. Uchwałą Sejmiku Województwa Dolnośląskiego Nr LV/2121/14.
- ✦ Program Ochrony Powietrza dla województwa dolnośląskiego, przyjęty dnia 12 lutego 2014 r. Uchwałą Sejmiku Województwa Dolnośląskiego Nr XLVI/1544/14 (Dz. Urz. z 25 II 2014, poz. 985) z późniejszymi zmianami.
- ✦ Program ochrony powietrza dla strefy dolnośląskiej z uwagi na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM_{2,5} w powietrzu przyjęty Uchwałą Sejmiku Województwa Dolnośląskiego NR XL/1330/17 z dnia 26 października 2017 r.
- ✦ Wojewódzki Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2016-2022 (Uchwała Nr XLIII/1450/17 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 21-12-2017).
- ✦ Studium przestrzennych uwarunkowań rozwoju energetyki wiatrowej w województwie dolnośląskim (Uchwała Nr 4857/III/10 z 31 sierpnia 2010 r), które zostało zaktualizowane Uchwałą Nr 2082/IV/12 Zarządu Województwa Dolnośląskiego z dnia 3 kwietnia 2012 r.

-
- ✖ Program ochrony środowiska przed hałasem dla województwa dolnośląskiego na lata 2013-2017 przyjęty Uchwałą Nr 5555/IV/14 Sejmiku Województwa Dolnośląskiego z dnia 8 kwietnia 2014 r.

Planowane w tych dokumentach działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety ustalone w skali Unii Europejskiej. Priorytetami takimi są (*Environment 2010: Our Future, Our Choice*):

- ✖ zmiany klimatu i globalne ocieplenie,
- ✖ ochronę przyrody i bioróżnorodności (zwiększenie obszarów chronionych, w tym mórz),
- ✖ środowisko naturalne, zdrowie i jakość życia,
- ✖ zasoby naturalne i gospodarka odpadami (recykling).

Ustanowione na poziomach międzynarodowym, krajowym i wojewódzkim cele polityki ekologicznej znalazły swoje odzwierciedlenie w opracowanych na poziomie lokalnym dokumentach strategicznych, takich jak programy ochrony środowiska. Miasto i gmina Mirsk posiada program ochrony środowiska na lata 2015-2018 z uwzględnieniem perspektywy do roku 2022. W ramach tego programu realizowane są między innymi następujące cele:

- ✓ Ochrona powietrza atmosferycznego (ograniczenie emisji zanieczyszczeń komunalnych i komunikacyjnych, promowanie energii ze źródeł odnawialnych)
- ✓ Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych (kanalizowanie obszarów wiejskich, zapobieganie nielegalnym zrzutom ścieków, edukacja, likwidacja dzikich składowisk odpadów)
- ✓ Ochrona powierzchni ziemi (ograniczanie zabudowy na terenach podmokłych, ograniczone stosowanie nawozów sztucznych, wapnowanie gleb, ochrona zasobów kopalin, rekultywacja składowisk odpadów)
- ✓ Racjonalne użytkowanie zasobów naturalnych, wody, energii
- ✓ Ochrona przed hałasem oraz przed polami elektromagnetycznymi
- ✓ Zmniejszenie ilości odpadów, które podlegają składowaniu
- ✓ Ochrona zasobów przyrodniczych (ochrona obszarów cennych przyrodniczo, lasów).

W szczególności, w ramach ochrony i racjonalnego wykorzystania zasobów przyrody realizowane są w gminie między innymi następujące zadania:

- ✓ eliminowanie węgla jako paliwa w kotłowniach gospodarstw domowych oraz w kotłowniach, małych i średnich zakładach, przemysłowych, rzemieślniczych i usługowych, rozpowszechnienie stosowania trocin, wierzby energetycznej czy gazu lub promocja nowoczesnych kotłów węglowych
- ✓ promowanie nowych nośników energii ekologicznej pochodzących ze źródeł odnawialnych – energia słoneczna, biomasa
- ✓ termomodernizacja obiektów użyteczności publicznej i budynków wielorodzinnych
- ✓ rozbudowa sieci wodociągowej na obszarze gminy
- ✓ sukcesywna modernizacja istniejącej sieci kanalizacyjnej ogólnospławnej (rozdział kanalizacji sanitarnej i deszczowej) i pilna realizacja nowych sieci na terenie gminy (należy dążyć do zrównania sieci wodociągowej i kanalizacyjnej)
- ✓ rekultywacja składowiska odpadów

-
- ✓ wspieranie inwestycji ograniczających ujemny wpływ hałasu, mianowicie: budowy ekranów akustycznych i tworzenia pasów zwartej zieleni ochronnej, a także izolacji budynków (np. wymiana okien)
 - ✓ przestrzeganie planów ochrony i prawidłowa eksploatacja obszarów objętych ochroną,
 - ✓ uwzględnienie w planach zagospodarowania przestrzennego selektywnego dostępu do terenów wyjątkowo cennych przyrodniczo
 - ✓ przeciwdziałanie rozwojowi budownictwa mieszkalnego i rekreacyjnego na terenach cennych przyrodniczo
 - ✓ wykorzystanie terenów poeksploatacyjnych do rozwoju turystyki,

W ramach ochrony zasobów wodnych realizowane są zadania polegające na budowie i modernizacji sieci wodociągowej miejscowości, budowa sieci kanalizacyjnej oraz opracowaniu i wdrożeniu programu działań na rzecz ograniczenia zanieczyszczeń azotowych z działalności rolniczej.

W ramach ochrony powietrza realizowane są zadania: przebudowa dróg gminnych, termomodernizacja budynków użyteczności publicznej, wspieranie indywidualnych inwestycji polegających na zmianie ogrzewania węglowego na olejowe, modernizacja istniejących kotłowni węglowych, propagowanie na terenach wiejskich źródeł energii wykorzystujących biomasę poprzez proces spalania lub fermentacji, energii słonecznej.

W ramach ochrony przed hałasem realizowane są następujące zadania: modernizacja nawierzchni dróg, przebudowa tras, monitoring terenów zagrożonych występowaniem przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu, umieszczenie w mpzp informacji o możliwości wystąpienia uciążliwości hałasowej na obszarach przeznaczonych pod budowę nowych dróg oraz o dopuszczalnym poziomie hałasu na terenach chronionych akustycznie, umieszczenie w mpzp informacji o lokalizacji obiektów emitujących pola elektromagnetyczne i o strefach ograniczonego użytkowania.

Analiza ustaleń przedmiotowego dokumentu planistycznego pokazała, że nie są sprzeczne z żadnym z wyznaczonych w omawianym dokumencie nadrzędnych celów ekologicznych służących poprawie stanu środowiska gminy Mirsk.

Zgodność ustaleń przedmiotowego projektu planu z celami ochrony obszarów cennych przyrodniczo została poddana analizie w rozdziale 11 prognozy.

12.3 Sposób uwzględnienia problemów ochrony środowiska

Wśród problemów ochrony środowiska na terenie miasta i gminy Mirsk, wymienionych w opracowaniu ekofizjograficznym [Kurpiewski i inni 2017] należy wymienić:

1. Zanieczyszczenie powietrza ze źródeł niskiej emisji.

Notuje się znaczne różnice sezonowe stężeń. W okresie zimowym (grzewczym) ponad 2-krotnie zwiększają się stężenia podstawowych zanieczyszczeń powietrza z powodu tzw. „niskiej emisji” pochodzącej głównie ze spalania paliw w indywidualnych paleniskach. Całość potrzeb cieplnych pokrywana jest poprzez nieefektywne małe węglowe kotłownie lokalne i paleniska domowe. Niskie emitory, źle prowadzone procesy spalania, spalanie najgorszej jakości paliwo, a również różnego rodzaju odpady. Nieefektywne izolacje cieplne budynków zwiększają w konsekwencji straty ciepła, a tym samym emisję

zanieczyszczeń ze spalania paliw. Projekt planu sprzyja rozwiązaniu tego problemu poprzez zapisy omówione w punkt. 9.2 niniejszej prognozy.

2. Nadmierna presja zabudowy na tereny otwarte

Rozpraszanie zabudowy i wkraczanie jej na tereny otwarte stwarza ryzyko niszczenia walorów przyrody oraz krajobrazu. Tą drogą niszczone lub izolowane mogą być tereny o wysokich walorach przyrodniczych, gdzie mogą żyć dzikie zwierzęta oraz półnaturalna roślinność, ograniczane swobody przemieszczania się zwierząt, przerywanie połączeń ekologicznych, zatrącanie różnorodności przyrodniczych (zamiast bogactwa gatunków – trawnik). Samowolne przekształcanie, „ulepszanie” krajobrazu naturalnego przez właścicieli działek, znaczna ingerencja w ukształtowanie terenu i stosunki wodne, regulacja cieków, tworzenie oczek wodnych. Szczególnie realna i groźna jest tu zabudowa ekosystemów nieleśnych (zwłaszcza łąk) oraz presja w kierunku dostosowania systemów wodnych dla potrzeb społecznych. Najmniejszą szkodą dla przyrody ożywionej jest zawłaszczanie użytków rolnych, ale i w tym przypadku rozpraszanie zabudowy stwarza problemy z rozwojem sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, drogowej i innych. Przedmiotowy projekt planu wskazuje nowe tereny pod zabudowę, oddalone od struktury urbanistycznej wsi, lecz wskazania te wynikają z praw już wcześniej nabytych.

3. Utrzymywanie się zanieczyszczenia wód Kwisy i jej dopływów,

objawiającego się obniżeniem wskaźnika pH, wzrostem stężeń siarczanów oraz podwyższoną koncentracją metali ciężkich i niestabilnym składem głównych jonów. Powodem jest niedostatecznie rozwinięty system kanalizacji sanitarnej.

4. Niedostatecznie rozwinięty system kanalizacji sanitarnej

Wieś Giebułtów nie jest w pełni skanalizowana. Zapisy projektu planu sprzyjające rozwiązaniu tego problemu omówiono w punkcie 9.5 niniejszej prognozy.

12.4 Ocena przewidywanych oddziaływań na ludzi w środowisku

Zabudowa o planowanym charakterze, zrealizowana zgodnie z zapisami ogólnymi i szczegółowymi określonymi w ustaleniach projektu planu oraz zgodnie z przepisami prawa budowlanego, nie będzie stanowiła żadnego zagrożenia dla zdrowia i życia mieszkańców. Jedynie podczas wykonywania prac budowlanych, w pobliżu poszczególnych pracujących maszyn i urządzeń oraz środków ciężkiego transportu mogą wystąpić uciążliwości związane z emisją pyłów i spalin oraz hałasu. Oddziaływanie to jednak będzie miało charakter czasowy, krótkotrwały.

Nowa zabudowa mieszkaniowa nie będzie lokalizowana w sąsiedztwie uciążliwych instalacji, obiektów przemysłowych czy komunikacyjnych. Nie jest ona także lokalizowana na terenach zagrożonych przez procesy naturalne (powódzie, masowe ruchy ziemi). Warunki bioklimatyczne są sprzyjające zamieszkaniu ludzi.

Ponadto, ustalenia planu określając zasady obsługi w zakresie infrastruktury (zaopatrzenie w wodę, odprowadzanie ścieków, ogrzewanie, gospodarkę odpadami) otwierają możliwości dla zapewnienia mieszkańcom właściwych warunków higienicznych i zdrowotnych.

Plan respektuje także wymagania ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeby osób niepełnosprawnych; przyjęte rozwiązania planistyczne uwzględniają wymogi przepisów odrębnych oraz pozwalają na realizację ustalonego przeznaczenia oraz zagospodarowania terenów (w dalszych procesach inwestycyjnych) w sposób gwarantujący spełnienie w/w wymagań.

Tak więc projekt przedmiotowego dokumentu nie zawiera ustaleń, których realizacja może powodować zagrożenia dla środowiska, które mogą okazać się niekorzystne z punktu widzenia oddziaływania na zdrowie ludzi na obszarze opracowania i w jego sąsiedztwie.

12.5 Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Obwód Giebułtów oddalony ok. 2,5 od granicy Rzeczypospolitej z Republiką Czeską i oraz 27 km (w linii prostej) od granicy z Niemcami.

Zważywszy, że przedmiotowy dokument nie dopuszcza lokalizacji przedsięwzięć wymienionych w Załączniku I do Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, sporządzonej w Espoo dnia 25 lutego 1991 r. (Dz.U. 1999 r. Nr 96, poz. 1110) bezpiecznie można stwierdzić, że realizacja ustaleń planu nie stwarza możliwości wystąpienia szkodliwych oddziaływań na środowisko o zasięgu transgranicznym, w wyniku których narażone byłyby, w sposób znaczący i szkodliwy tereny Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Czeskiej.

13. Tendencje zmian środowiska przy braku realizacji ustaleń projektowanego dokumentu

Punkt ten to tzw. prognoza dla wariantu „zero”, która ma odpowiedzieć na pytanie: jakie będą najbardziej prawdopodobne skutki środowiskowe wywołane działalnością człowieka lub zaniechaniem takiej działalności przy założeniu, że przedmiotowa zmiana studium oraz projekt planu nie zostaną wdrożone do realizacji.

Na terenie Giebułtowa obserwuje się obecnie żywiołowy rozwój budownictwa mieszkaniowego. Są to bowiem tereny atrakcyjne do zamieszkania, ale jednocześnie o dużych walorach krajobrazowych i przyrodniczych. O atrakcyjności tych terenów świadczy duża ilość wniosków o przekształcenie terenów rolnych pod działki budowlane, która wpłynęła do organu samorządowego w ostatnich latach. W wielu przypadkach wnioski te dotyczą terenów cennych przyrodniczo, atrakcyjnych pod względem krajobrazowym (np. płaszczyzny i przedpola widokowe) lub oderwanych od struktur urbanistycznych, chociaż położonych przy istniejących ciągach komunikacyjnych.

Brak aktualnego planu miejscowego stwarza sytuację, gdy zmiana zagospodarowania terenu wymaga uzyskania decyzji o warunkach zabudowy, zgodnie z ustawą „O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”. Postępowanie w sprawie decyzji o warunkach zabudowy obejmuje wprawdzie analizę warunków zagospodarowania terenu wynikających ze Studium oraz zasad jego zabudowy wynikających z obowiązującego prawa, lecz w wielu przypadkach realizacja takiego modelu rozwoju może prowadzić do żywiołowej i nieuporządkowanej zabudowy, zwłaszcza że nie można odmówić wydania decyzji, jeśli nie ma ku temu istotnych przeszkód prawnych.

W przypadku obowiązywania planu miejscowego, wszelkie inwestycje są lokalizowane bezpośrednio na podstawie ustaleń tego planu. Oznacza to, że realizowana jest pewna uzgodniona w procesie planowania otwartego, a więc poddana społecznej ocenie wizja zagospodarowania terenu.

Przy założeniu zachowania kierunku zagospodarowania wyznaczonego przez obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Mirsk, w oparciu o analizę aktualnych trendów, można przyjąć dwa, przedstawione niżej skrajne scenariusze rozwoju: optymistyczny i pesymistyczny.

W wariantie optymistycznym, zabudowa Giebułtowa rozwijać się będzie w sposób uporządkowany na terenach wskazanych w opracowaniu ekofizjograficznym jako przydatnych pod takie zainwestowanie. Jednocześnie rozbudowywana będzie infrastruktura, a zwłaszcza sieci kanalizacyjne pozwalające na odbiór i oczyszczanie ścieków komunalnych wytworzonych w budynkach. Zastosowanie paliw ekologicznych i energii ze źródeł niekonwencjonalnych oraz grupowe rozwiązania w zakresie zaopatrzenia w energię ciepłą pozwolą na obniżenie emisji zanieczyszczeń energetycznych z niskich emitorów. Jednocześnie dobrze rozwinięta sieć zagospodarowanych szlaków turystycznych (pieszych i rowerowych) pozwoli na zmniejszenie penetracji przez ludzi wewnątrz kompleksów leśnych. Ochroną prawną zostaną objęte obszary przyrodniczo cenne. Gospodarkę surowcową zastępuje się gospodarką leśną opartą na zasadach ekologicznych, zgodnych z zasadami zrównoważonego rozwoju. W jej ramach dużą wagę przywiązuje się do odnowy lasu zgodnego z jego naturalnym siedliskiem, wielogatunkowego i wielowiekowego. Prowadzona działalność rolnicza zgodna będzie z zasadami dobrej praktyki rolniczej (racjonalne użytkowanie nawozów, realizacji dostosowanego do warunków środowiska płodozmianu z towarzyszącym mu systemem uprawowym chroniącym glebę i integrowanej ochrony roślin i siedlisk towarzyszących uprawom rolnym).

W wariantie pesymistycznym dojdzie do niekontrolowanej presji zabudowy na tereny przyrodniczo cenne, co spowoduje przerwanie istniejących więzów przyrodniczych i zubożenie gatunkowe roślin i zwierząt. Za intensywnym rozwojem budownictwa nie nadążą inwestycje w zakresie rozbudowy i modernizacji sieci kanalizacyjnej. Nastąpi skażenie gleb i zanieczyszczenie wód powierzchniowych ściekami komunalnymi. Lasy będą zadeptywane przez ludzi, siedliska zwierząt penetrowane, a szlaki ich wędrówek przecinane płotami i drogami. Łatwy zysk z przekształcenia gleb na cele budowlane spowoduje daleko posuniętą regresję w gospodarce rolnej. Tam, gdzie powierzchnia ziemi nie zostanie zabudowana, nastąpi sukcesja roślin inwazyjnych, co doprowadzi do utraty wielu cennych siedlisk łąkowych.

Powyższe scenariusze są sytuacjami skrajnymi. Najbardziej prawdopodobny wariant rozwoju sytuacji przy braku realizacji ustaleń przedmiotowego dokumentu będzie chyba jednak bardziej zbliżony do pesymistycznego. Nowe budynki lokalizowane będą w sposób dość przypadkowy doprowadzając do rozproszenia zabudowy. Budowa sieci kanalizacyjnej do każdego budynku oddzielnie będzie nieopłacalna, toteż gospodarka ściekowa rozwiązywana będzie w oparciu o indywidualne rozwiązania, nie do końca skuteczne.

W efekcie dojdzie do obniżenia wartości przyrodniczej terenów (zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, ubytek gleb dobrej klasy, likwidacja terenów leśnych) nie w tak dużym stopniu, jak w wariancie pesymistycznym, ale w stopniu co najmniej istotnym.

14. Propozycje rozwiązań alternatywnych oraz mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Przedmiotem analizy wariantowej jest rozważenie różnych możliwości osiągnięcia celów, dla których dokument jest sporządzony. W tym rozumieniu, nie może nim być zaniechanie działań, (tzw. „wariant zerowy”), ponieważ uniemożliwia to osiągnięcia celów tego dokumentu.

Jak podano w uzasadnieniu do uchwały o przystąpieniu do sporządzenia przedmiotowego planu, celem tej inicjatywy jest uporządkowanie gospodarki przestrzennej wsi w związku z postępującą jej urbanizacją *„wyrażona ilością wydanych decyzji o ustaleniu warunków zabudowy (...) Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego pozwoli na wyznaczenie terenów możliwych do zainwestowania, zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta i Gminy Mirsk, uchwalonym Uchwałą nr XLVIII/436/18 Rady Miejskiej Gminy Mirsk z dnia 18 października 2018 r., co będzie miało korzystny wpływ na rozwój miejscowości jak i w dalszej perspektywie całej Gminy Mirsk.”*

Stwierdzono, że wybór przyjętego w planie rozwiązania wynikał z:

1. uwzględnienia aktualnego użytkowania terenów,
2. uwzględnienia prawa nabytego przez wcześniej wydane decyzje o warunkach zabudowy terenów,
3. uwzględnienia nowych wniosków złożonych do planu.

W dwóch pierwszych przypadkach autorzy projektu planu musieli dostosować zapisy planu do aktualnego sposobu wykorzystania przestrzeni lub do zapisów obowiązujących decyzji. Działaniami minimalizującymi skutki tych zapisów mogły być tylko ogólne zapisy dotyczące ochrony środowiska (zob. §5 projektu planu), ochrony zabytków (§6) lub rozwiązań dotyczących gospodarki wodno-ściekowej czy gospodarki cieplnej (§13). Zapisy projektu planu w tym zakresie, a także ustalenia rysunku planu dotyczące granic obszarów chronionych i korytarzy ekologicznych są wystarczające i nie ma potrzeby wprowadzania dodatkowych wymagań łagodzących skutki antropopresji.

W stosunku do nowych wniosków, w pierwszej kolejności dokonano oceny zgodności przewidywanych rozwiązań z zapisami obowiązującego SUIKZP gminy, dla którego w 2017 roku przeprowadzono procedurę SOOŚ [Kurpiewski i inni 2018]. Dodatkowo, ustalenia planu odnoszono do uwarunkowań przyrodniczych przedstawionych w opracowaniu ekofizjograficznym [Kurpiewski i inni 2017] oraz uszczegółowione na podstawie wizji terenowych w rozdziale 6 niniejszej prognozy. Ta konfrontacja doprowadziła do:

-
1. rezygnacji z części dolesień planowanych na cennych przyrodniczo zbiorowiskach łąkowych w Giebułtówku oraz w rejonie Woli Augustowskiej na łącznej powierzchni ok. 12 ha;
 2. ograniczenia powierzchni wskazanej pod usługi turystyki „UT” tak, aby nie zajmowała ona siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000;
 3. wyłączenia spod zabudowy i wskazanie pod dolesienie olszyny przy potoku Bartoszkówka w obrębie wydzielenia „L” w Augustowie;
 4. ograniczenia zabudowy w obrębie wydzielenia „N” tylko do terenów bezpośrednio przy Drodze Giebułtowskiej bez zajmowania dalej od tej drogi położonych wartościowego siedliska łąkowego oraz płata podmokłości z szuwarem trzcinowym w północno-wschodnim narożniku tego wydzielenia.
 5. odstąpienie od zabudowy części działek w obrębie wydzielenia „D” na zachód od Woli Giebułtowskiej, pozostawiając duży płat gęstych synantropijnych zakrzaczeń stanowiących lokalne miejsce schronienia dla zwierzyny płowej;
 6. ograniczenie powierzchni zabudowy w obrębie wydzielenia „F” do części działki nr 112 przyległej do wylotowego odcinka drogi wojewódzkiej nr 360 w kierunku Bartoszewki i Gryfowa Śląskiego;
 7. wprowadzono zakaz zabudowy na terenach rolnych „R” i zieleni „Z”.
 8. na terenach zbiorników wodnych na rzece Czarniawa z siedliskiem 6410 zakazano podejmowania działalności, w tym przekształceń terenów, w sposób zagrażający chronionym siedliskom przyrodniczym wprowadzając tu teren „ZN” zieleni chronionej w obrębie obszaru Natura 2000;
 9. wzdłuż potoku Bartoszkówka zachowany został 10. metrowej szerokości pas zieleni „Z”.

W ten sposób zostały zrealizowane wszystkie propozycje autora prognozy, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogą wynikać z realizacji ustaleń przedmiotowego planu miejscowego.

15. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu

Dla planowanego rozwoju zabudowy mieszkaniowej na obszarze opracowania nie widzi się potrzeby prowadzenia odrębnej analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu na środowisko, poza tą prowadzoną w ramach obowiązującego prawa powszechnego. Zgodnie z wymogami tego prawa monitoring oddziaływań projektowanych postanowień miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko jest realizowany przez właściwe służby nadzoru budowlanego w trybie przewidzianym ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. „Prawo budowlane”.

W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń MPZP będą także prowadzone działania wymagane artykułem 32 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku „O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”. Przepis ten wymaga przeprowadzenia co najmniej raz na 4 lata analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, w celu oceny aktualności Studium i planów miejscowych. Analiza taka winna uwzględniać także zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego.

W przypadku planowanego dolesienia na wydzielaniu A. Giebułtowski Las proponuje się monitorować, czy w planie urządzeniowym lasu uwzględnia się aktualny stan pokrycia przestrzeni, to jest staw i zabagnienia. Zalecany jest także monitoring siedliska 6410 na terenach zbiorników wodnych na rzece Czarniawa. Monitoring na wymienionych obszarach może dotyczyć:

p.	Rodzaj monitoringu	Zakres
1.	Monitoring nieleśnych siedlisk przyrodniczych będących przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000.	Struktura pionowa i pozioma fitocenozy siedliska 6410 oraz siedliska wodno-błotnego związanego ze stawami w Giebułtówku; obecność gatunków diagnostycznych i obcych; zgodność składu gatunkowego z siedliskiem; nasłonecznienie; ew. stopień uwodnienia, powierzchnia płatu. Monitoring co 2 lat.
2.	Monitoring gatunków zwierząt będących przedmiotem ochrony w Obszarze Natura 2000.	Są to gatunki motyli przeplatka aurinia <i>Euphydryas aurinia</i> i czerwńczyk nieparek <i>Lycaena dispar</i> , które także preferują siedliska wilgotne w rejonie Giebułtówka (nad Czarniawą oraz nad Łużycą). Co 2 lata należy monitorować ich liczebność, ew. strukturę populacji; izolację populacji; warunki siedliskowe; zagrożenia.

Monitoring prowadzony przez Burmistrza powinien bazować na monitoringu z niższych etapów poziomu inwestycyjnego (np. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach czy decyzji budowlanych), które pozostają w dyspozycji RDOŚ, wojewodów, starostów oraz dyrektorów regionalnych dyrekcji lasów państwowych, sprawującym nadzór nad Obszarem Natura 2000 we współpracy z jednostkami naukowo-badawczymi, organizacjami pozarządowymi, a także na monitoringu prowadzonym przez WIOŚ w ramach państwowego monitoringu środowiska.

16. Informacje o dokumentach uwzględnionych przy sporządzaniu prognozy

Prognozę oddziaływania na środowisko dotyczącą przedmiotowego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Giebułtów sporządzono w oparciu o dokumentację i opracowania, które wymieniono poniżej w porządku alfabetycznym:

Blachowski J., Markowicz- Judycka E., Zięba D. – redakcja. Opracowanie ekofizjograficzne dla województwa dolnośląskiego. Zarząd Województwa Dolnośląskiego, Wojewódzkie Biuro Urbanistyczne we Wrocławiu. <http://eko.wbu.wroc.pl> Wrocław 2005 r.

Czerwieniec M. et al. Wytyczne Instytutu Rozwoju Miast wykonane na zlecenie Ministra Środowiska. Podstawy metodyczne sporządzania strategicznych ocen oddziaływania na środowisko dla potrzeb planowania przestrzennego. Kraków 2002 r.

Ćmiel A. Kopańska A. Moroń K. Mroskowiak M. Płachetka W. Tobor E. Twardowski A. Plan gospodarki niskoemisyjnej. Gmina Mirsk. Centrum Doradztwa Energetycznego, Orzesze 2015 r.

Isajenko K. Piotrowska B. Fujak M. Kardaś M. Atlas radiologiczny Polski 2011. CeLOR. Biblioteka Monitoringu Środowiska, Warszawa 2012 r.

Jankowski W. z zespołem. Inwentaryzacja przyrodnicza województwa dolnośląskiego. Gmina Mirsk. Fulica- Jankowski Wojciech, Wrocław 1994 r.

Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R.W., et al. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską Sieć Natura 2000 w Polsce, Zakład Badania Ssaków PAN Białowieża 2005 r.

Kondracki J. Geografia regionalna Polski. PWN, Warszawa 2002 r.

Kozłowska Szczęśna T., Błażejczyk K., Krawczyk B. Bioklimatologia człowieka. Metody i ich zastosowanie w badaniach bioklimatu Polski. PAN, Warszawa 1997 r.

Kulikowski S. Program ochrony środowiska dla Gminy Mirsk na lata 2019 – 2022 z uwzględnieniem perspektywy do roku 2026. Eko-Team Zgorzelec 2019 r.

Kuncewicz U. Kozłowska N. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla miasta Mirsk w granicach administracyjnych. Prognoza oddziaływania na środowisko. JBPIP, Jelenia Góra 2005 r.

Kurpiewski A. Czcińska- Wydra Pietrzykowska- Urban K. M. Gniadzik D. Opracowanie ekofizjograficzne dla miasta i gminy Mirsk. ZOŚ Decybel, Jelenia Góra 2017 r

Kurpiewski A. Czcińska- Wydra Pietrzykowska- Urban K. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu zmiany „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mirsk”. ZOŚ Decybel, Jelenia Góra 2018 r

Mróz W (red). Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część III. GIOŚ, Warszawa 2012 r.

Pietrzykowska- Urban K. Kurpiewski A. Czcińska- Wydra M. Prognoza oddziaływania na środowisko ustaleń projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Leśna dla działki nr 345 obręb Stankowice. ZOŚ Decybel, Jelenia Góra 2018 r

Pohobiełko K. Zmiana studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mirsk. Prognoza oddziaływania na środowisko. JBPIP, Jelenia Góra 2015 r.

Richling A. (red.). Geograficzne badania środowiska przyrodniczego. PWN Warszawa 2007 r.

Schmuck A. Rejonizacja pluwiotermiczna Dolnego Śląska. Zesz. Nauk. Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu, Melioracja V, Nr 27, Wrocław 1960 r.

Snopko Z. Grygorcewicz M. Wac Z. Ziembicki D. Plan urzędzeniowo- rolny gminy Mirsk. DBGiTR, Wrocław 2010 r.

Staffa M (red). Słownik geografii turystycznej Sudetów. Tom 2. Pogórze Izerskie. Wydawnictwo I-Bis, Wrocław 2003 r.

Odnośniki literaturowe zawarte w tekście prognozy podano w nawiasach kwadratowych, np. [Kondracki 2002]. Odwołania do źródeł internetowych podano w przypisie dolnym.

Materiały te, uzupełnione badaniami terenowymi przeprowadzonymi przez autorów prognozy dostarczają informacji o środowisku w sposób wystarczający dla potrzeb niniejszego opracowania.

Zestawienie przywołanych przepisów prawa powszechnego

Przyjęto ujednolicony zapis podawania przepisów prawnych w następujący sposób: (Dz.U. ROK.NR.POZ, t.j. ze zm.).

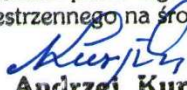
<i>Nazwa dokumentu</i>	<i>Miejsce publikacji</i>
<i>Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku, Prawo ochrony środowiska</i>	Dz.U. 2021.1973 t.j.
Rozporządzenie Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.	Dz.U. 2014.112 t.j.
Rozporządzenie Ministra Zdrowia z 17 grudnia 2019 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku	Dz.U. 2019.2448
Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza	Dz.U. 2012.914
Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu	Dz.U. 2021.845 t.j.
Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko	Dz.U. 2019.1839
Rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z 7 września 2021 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji	Dz.U. 2021.1710
<i>Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko</i>	Dz.U.2022.1029 t.j.
<i>Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody</i>	Dz.U. 2022.916 t.j.
Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin	Dz.U. 2014.1409
Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt	Dz.U. 2016.2183 ze zm.
Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną	Dz.U. 2014.1408
Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000	Dz.U. 2014.1713 tj.
<i>Ustawa z dnia 20 lipca 2017 roku Prawo wodne</i>	Dz.U. 2021.326 t.j. ze zm.
Ustawa z 7 czerwca 2001 roku O zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków	Dz.U.2020.2028 t.j.
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 listopada 2002 roku w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody	Dz.U. 2002.8.70
Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych	Dz.U. 2019.1311
Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych	Dz U. 2019.2148

<i>Nazwa dokumentu</i>	<i>Miejsce publikacji</i>
Rozporządzenie MŚ z dnia 11 października 2019 r. w sprawie klasyfikacji stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego i stanu chemicznego oraz sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych, a także środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych	Dz.U. 2019.2149
Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 18 października 2016 roku w sprawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry	Dz.U. 2016.1967
Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach	Dz.U. 2022.672 t.j.
Ustawa z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie	Dz.U. 2020.2187 t.j.
Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 lipca 2019 r. w sprawie kryteriów oceny wystąpienia szkody w środowisku	Dz.U. 2019.1383
Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. „Prawo geologiczne i górnicze”	Dz.U. 2022.1072 t.j.
Ustawa z dnia 27 marca 2003 roku „O planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym”	Dz.U. 2022.503 t.j.
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	Dz.U. 2015.199 t.j.
Ustawa z dnia 23 lipca 2003 roku „O ochronie zabytków i opiece nad zabytkami”	Dz.U. 2022.840 t.j.
Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – „Prawo Budowlane”	Dz.U. 2020.1333 t.j.
Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 roku w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie	Dz.U. 2019.1065 tj. ze zm.
Ustawa z dnia 31 stycznia 1959 r. „O cmentarzach i chowaniu zmarłych”	Dz.U. 2020.1947 t.j.
Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. „O odnawialnych źródłach energii”	Dz.U. 2021.610 t.j.
Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. „O ochronie gruntów rolnych i leśnych”	Dz.U. 2017.1161 t.j.
Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. „O odpadach”	Dz.U. 2022.699 t.j.
Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach	Dz.U. 2022.1297 t.j.

Załącznik nr 1.

Oświadczenie autora prognozy P-21.3/2021/ wrzesień 2022 z dnia 15 listopada 2022 r.

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. 2021.247 ze zm.). Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

B I E G Ł Y
Ministra Ochrony Środowiska
Zasobów Naturalnych i Leśnictwa
w zakresie sporządzania prognoz skutków
wpływu ustaleń planu zagospodarowania
przestrzennego na środowisko

mgr Andrzej Kurpiewski
świadectwo nr 0643